

UFO

NORGES STØRSTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1 2003 22. ÅRGANG

Matrioshka-hjerner

Bortført av de grå?

Big bang i en tynn tråd

ISSN 0800-1758

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 2003 - 22. ÅRGANG

Logoen til venstre viser
et bilde tatt av Hessda-
lenfenomenet i 1984

Utgitt av UFO-Norge - en landsomfattende organisasjon

Organisasjonsnummer 978 617 328

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-Norge, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon:

Ansvarlig redaktør

Mentz D. Kaarbø
Strandgaten 221
5004 Bergen
Tlf. 55 23 17 59
E-post: mentz.karbo@ufo.no

Redaktør Internett

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

Medredaktør

Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
E-post: ojb@ufo.no

Illustrasjoner

Carsten Bjørndal
Dramsveien 97
9010 Tromsø
Tlf. 951 63 337

Innlevering av stoff: Se redaksjon

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer 4 ganger i året.
Abonnementet for 2003 koster kr. 200,-
Medlemsskap inkl. abo. for 2003, kr. 350,-
Beløpet betales enkelt over bank/postgiro.
Gironummer: 2470 17 28862

Trykk

Unique Trykk &
Design
Bromsv. 5
3183 Horten

Abonnementsadresse

UFO-Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Layout/ombrekking

Harald Warholm
Tlf. 990 17 916
E-post: ar-warho@online.no

Copyright UFO-Norge 2003

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff, kun etter skriftlig avtale med UFO-Norge. Artiklene i bladet fremstår som bidrag til, kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og forskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-Norge eller bladets redaksjon er ansvarlige for eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

Organisasjonsoversikt for UFO-Norge

Daglig ledelse (Komitéen)

Ole Jonny Brønne
Stein Carlsen
Ole Morten Vestby

Kasserer:

Foredragsholder

Odd-Gunnar Røed
Nesbryggvn. 9b
3133 Duken
Tlf. 33 38 65 00
Fax 33 38 33 68
Mobil 917 93 210
E-post: odd.gunnar.roed@ufo.no

Informasjons-, kontakts-, og abonnementsadresse

UFO-Norge
v/Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo
Tlf. 22 65 12 02
E-post: ojb@ufo.no

UFO-Norges Internettsider

<http://www.ufo.no>

Avdelinger og ledere:

Rapportsentral og avd. UFO-Norge Midt

Arnulf Løken
Engveien 6C
7600 Levanger
Tlf. 74 08 28 02
Mobil: 906 86 568
E-post: arnulf@ufo.no

UFO-Norge Nord

Leif Normann Solhaug
Indre-Sand
8387 Fredvang
Tlf. 76 09 40 02
Fax: 76 09 44 27
Mobil: 916 76 044
E-post: leif.solhaug@ufo.no

UFO-Norge Øst

Stein Carlsen
Gimleveien 51
1358 Jar
Tlf. 67 58 07 25
E-post: scar@ufo.no

UFO-Norge Vest

Pål Reimund Skjold
Postboks 550 Madla
4090 Hafrsfjord
Tlf. 51 55 08 08
E-post: pr.skjold@ufo.no

UFO-Norge Sør representant

Anders Jan Funnemark
3825 Lunde
Tlf. 35 94 75 78
E-post: anders@ufo.no

Prosjekt Hessdalen

v/Erling Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg
Tlf. 69 16 96 00
Mob. 414 25 411
Fax. 69 16 80 18
E-post: erling.p.strand@hiof.no

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-Norge

UFO Sarpsborg v/Ole M. Vestbye

Postboks 90
1745 Skjeberg
Tlf. 970 76 610
E-post: afgm@ufo.no

Astronomi

Jan Qvam
Fløyveien 47
3080 Holmestrand
E-post: jq@ufo.no

UFO-Hamar

2322 Hamar
Tlf. 62 59 61 83
E-post: hamar@ufo.no

UFO-Sandefjord

Østerøyveien 401
3237 Sandefjord
Tlf. 33 45 07 26
E-post: sandefjord@ufo.no

UFO-Rogaland

v/Robert Moklev
Postboks 571
4003 Stavanger
Mob. 907 49 809
E-post: ufor@usa.net
Hjemmeside:
[www.qsl.net/la3eq/](http://www.qsl.net/la3eq/ufo-rogaland)
ufo-rogaland

Fra redaksjonen

Sommeren er gått og høsten har allerede meldt sin ubønnhørlige ankomst. Vi er fortsatt en smule etter ruten antydning i forrige nummer, men håper likevel å hente oss (delvis!) inn i løpet av tidlig neste år.

I skrivende stund (22. september) er det en knapp måned til UFO-NORGES landsmøte som skal avholdes 18. oktober i Oslo. Vi håper på et så stort oppmøte som mulig fra våre medlemmer (pr. dags dato ca. 90 stykker), slik at Landsmøtet kan bli beslutningsdyktig – i den forstand at det vil gjenspeile en relativt bredt sammensatt medlemsmasse. Vi har en rekke interessante saker på dagsorden, og kan også skilte med litt underholdning ut på kvelden etter selve møtet.

Ellers er det fortsatt ikke så mye å melde med hensyn til UFO-observasjoner dem senere tid. Både ute og hjemme har det vært «UFO-tørke» det siste snauet året, og det ser foreløpig ikke ut til å endre seg. Selv i Hessdalen er det magre tider, NRK Trøndelag kunne i juni melde at det var rapportert kun én observasjon siste år! (Se Presseklipp). Med forbehold om trykkfeil i gjengivelsen, eventuelt misforståelse mellom journalist og intervjuobjekt (Erling Strand) er dette en begredelig årsstatistikk. Skal dette være trenden de kommende årene blir det ikke mye å gjøre for Strand og hans team. Vi får håpe at observasjonene tar seg opp igjen i løpet av høsten og vinteren – slikt har skjedd tidligere.

En litt spektakulær observasjon kom i nyhetene i begynnelsen av september og gjaldt et merkelig objekt sett ved Jølster. I NRK ble nyheten slått relativt stort opp både i radio og TV om kvelden den 2. september og Arnulf Løken i Rapportentralen ble raskt satt på saken – før den kom i nyhetene, faktisk. Et kort resymé av hendelsen er gjengitt i Rapportnytt. Vi vil komme tilbake med mer informasjon i neste utgave av dette tidsskrift.

Ellers i dette nummer bringer vi blant annet en artikkel om bortførelsessyndromet, ført i pennen av en forfatter som tar det hele bokstavelig. Det vil si at vedkommende er av den oppfatning at fremmede vesener *virkelig* «fanger» og bortfører uvillige personer opp til sine romskip og utsetter dem for ymse medisinske eksperimenter. Uten at vi umiddelbart slutter oss til denne tankegang gir artikkelen en god oppsummering av CE-IV etterforskningen med dens fremste personligheter de seneste 20 årene.

Vi har også gitt plass for litt kosmologi denne gang. Som i de fleste felt innen vitenskapen, er det også innenfor kosmologien (læren om Universets fødsel, utvikling og død) enkeltpersoner som står opp og taler *consensus* midt imot. Det er snakk om meritterte kosmologer og astrofysikere som, selv om de representerer et lite mindretall, setter spørsmål ved en del (mer eller mindre) vedtatte sannheter på feltet som har vært rådende i flere tiår.

Mentz Kaarbø

Innhold

3 Fra redaksjonen / innhold

4 Rapportnytt

Nye UFO-observasjoner siden sist.

7 Roswell-hendelsen på Larry King Live

I et timelangt program i juli i år satte talkshow-verten Larry King Roswell-hendelsen under lupen. Hva var det egentlig som skjedde?

8 Mysteriet i Hessdalen på TV2

I løpet av et halvtimes program fikk seerne et innblikk i fenomenet Hessdalen, Erling Strand med flere prøver å finne ut hva som ligger bak.

10 Big Bang og ekspansjonsteorien i en tynn tråd

Er det feil å tro at universet utvider seg? Skjedde det egentlig et Big Bang? De lærde strides.

13 Dyson-skall og Matrioshka-hjerner

Vil menneskeheten etterhvert kreve like mye energi som det solen gir oss? Må vi bygge et enormt «drivhus» rundt solsystemet for å ta vare på all energien?

18 Bortført av De Grå

Først på 1990-tallet har almenheten hatt tilgang til hundrevis av troverdige rapporter om personer som hevder å ha blitt bortført av én bestemt type romvesener, de Grå.

26 Bokanmeldelser

Aktuelle bøker om UFO-er og mystikk.

29 Graham Birdsall er død

Nekrolog om den kjente UFO-journalisten.

30 Presseklipp

UFO-relaterte klipp fra aviser, radio og TV.

35 Info-siden

36 Trekantet UFO mulig kræsjet i Kaliningrad havn?

Hendelsen ble filmet av et russisk TV-team og det var flere vitner til hendelsen. Likevel er historien fremdeles ubekreftet.

Vi presiserer

I forrige nummer brakte vi tre artikler av Jermund Liaskar: "Hvem er englene?", "George Adamski: Bløffmaker eller kontaktperson?" og "Kontakt?". Ved en inkurie ble de presentert som redaksjonelt stoff og ikke, som de opprinnelig forelå, som leserbrev. Det presiseres at redaksjonen ikke innestår for de meninger og synspunkter som fremkom i de nevnte artikler.

Red.

Bakgrunnsfoto, forsiden:
© Harald Warholm

RAPPORTNYTT

Ved Arnulf Løken

Våren og sommeren har gitt få UFO-rapporter til sentralen. Det siste snaue året har vært bemerkelsesverdig, i og med at UFO-aktiviteten nærmest har vært på et historisk lavmål. Det skal bli interessant å se i hvilken grad denne trenden varer ved utover høsten og vinteren.

Karmøy

Dato: 16. september 1993
Tidspunkt: 23.00 NST
Varighet: 1 time
Farge: Som en stjerne
Lyd: Ingen
Type: NL

Fartein Vågen fra Skudeneshavn var vitne til denne hendelsen på Karmøy i Rogaland i 1993 sammen med flere Heimevernsoldater. Han skriver følgende:

- Jeg var på heimevernsøvelse (uten alkoholl) som foregikk om natten. I vår leir var soldatene trøtte og hadde lagt seg for å sove i teltet. Jeg var vaktpost, og det kan være kjedelig. Hele kvelden var det kornmo (lyn uten torden), men det skjer jo av og til. Når jeg satt der ute alene i mørket, så jeg på stjernene. En stjerne utmerket seg med veldig urolig bevegelse og variert lys.

Jeg studerte den litt. Så begynte ting å skje. Den beveget på seg, og kom mye nærmere. Videre begynte den å gå litt opp, så ned igjen, deretter sidelengs fram og tilbake. Jeg kan tenke meg at den var over Kårstø; plutselig skjøt den fart og var ved Kvitsøy i løpet av et par sekunder (det må sikkert være en mil i luftlinje).

Nå var det på tide å vekke mine medsoldater. Ikke så populært å vekke voksne menn med at jeg ser en UFO (de trodde jeg fleipet). Etter mye stønning og klaging kom de ut av teltet og fikk se det samme som meg.

Helt utrolig

Vi stod og så hvordan UFOen "lekte" seg

med utrolige bevegelser. Vi så ikke formen på den, men den hadde mye lys. Så skjer det merkelige. Plutselig dukket det opp to stk. store runde kuler med ca. 50 meters mellomrom. Disse gikk i en bølgeform og var helt synkrone. De så nærmest ut som to ildkuler.

Vår leir var på 10 mann, i tillegg var det to stykker fra en jegertrupp som alle så fenomenet. Det viste seg senere å være flere leirer som også hadde observert hendelsene.

Dagen etter ringte jeg UFO-NORGE og fortalte historien.

Jeg ringte også Sola flyplass som kunne bekrefte at det ikke var noe fly eller helikopter i det aktuelle området på dette klokkeslettet, men de hadde hatt en del forstyrrelser på sine radarer.

Hendelsen var omtalt i Haugesund avis. Heimevernsbladet skrev også om saken. (Det var ikke jeg som tipset noen av disse bladene).

Kristiansand

Dato: 13. mars 2003
Tidspunkt: 01.50 NNT
Varighet: Ca. 5 sekunder
Farge: Orange
Lyd: Lydløst
Type: NL

Tor Erik Kaalaas fra Kristiansand har sendt inn denne rapporten via UFO-NORGES rapportskjema på vår hjemmeside:

- Dette ble observert fra Kristiansand sentrum. Jeg så fem små, trekantaktige,

orangelysende objekter som fløy over byen i stor høyde i V-formasjon. De beveget seg mye fortere enn fugler, men omtrent på samme måte. Fenomenet var sannsynligvis godt innenfor atmosfæren, men befant seg mye høyere enn det fugler normalt flyr. Dessuten lyste de matt orange.

Objektene var for langt unna til at vi kunne se detaljer og nøyaktig form. Fargen, den høye farten og det at de lyste på den mørke nattehimmelen samtidig som de hele tiden holdt innbyrdes lik avstand til hverandre virket meget uvanlig.

Objektene dirret på en måte svakt i luften, mens de holdt en jevn og stø kurs mot sørvest.

Bergen

Dato: 23. april 2003
Tidspunkt: Ca. 23.00 NST
Varighet: 5 minutter
Farge: Gul/hvitt
Lyd: Ingen
Type: NL

Håkon Rassmusen i Bergen har sendt oss denne rapporten på e-post:

- Vi så et stasjonært lysfenomen høyt oppe på himmelen i den stjerneklare natten. Et sigarformet område tett i tett med lys. Lysstyrken var omtrent som hos vanlige stjerner, men konsentrasjonen svært mye større. På grunn av lys fra byen er det vanligvis ikke så mange stjerner å se fra observasjonsstedet. Observasjonen ble gjort fra verandaen vår mens jeg og min kone var ute for å ta en siste røyk før vi gikk til køys.

UFO-observasjon over Jølster

Like før tidsskriftet går i trykken, ble det meldt om en spektakulær UFO-observasjon i fjellet ovenfor Jølster. NRK radio og TV

Fortsettelse på side 6

Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i perioden 1. desember 2002 til 31. august 2003.

Observasjonsdato	Begynnelses-tidspunkt	Varighet	Observasjons-sted	Ant. obser-vatører	Beskrivelse	Evt. identi-fikasjon
16.09.93	23.00 NST	1 t	Karmøy i R	12	Stjerneliknende lys m. sterke bev.	
13.03.03	01.50 NNT	5 sek.	Kristiansand S	1	5 små trekantform. orangelysende obj.	
23.04.03	Ca. 23.00 NNT	5 min.	Bergen	2	Stasjonært sigarformet lysfenomen	

UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Observasjonskategorier:

NL – Nocturnal Lights – fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)

DD – Daylight Disc – fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form

CE-1 – Nærkontakt av 1. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold

CE-2 – Nærkontakt av 2. grad – fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor

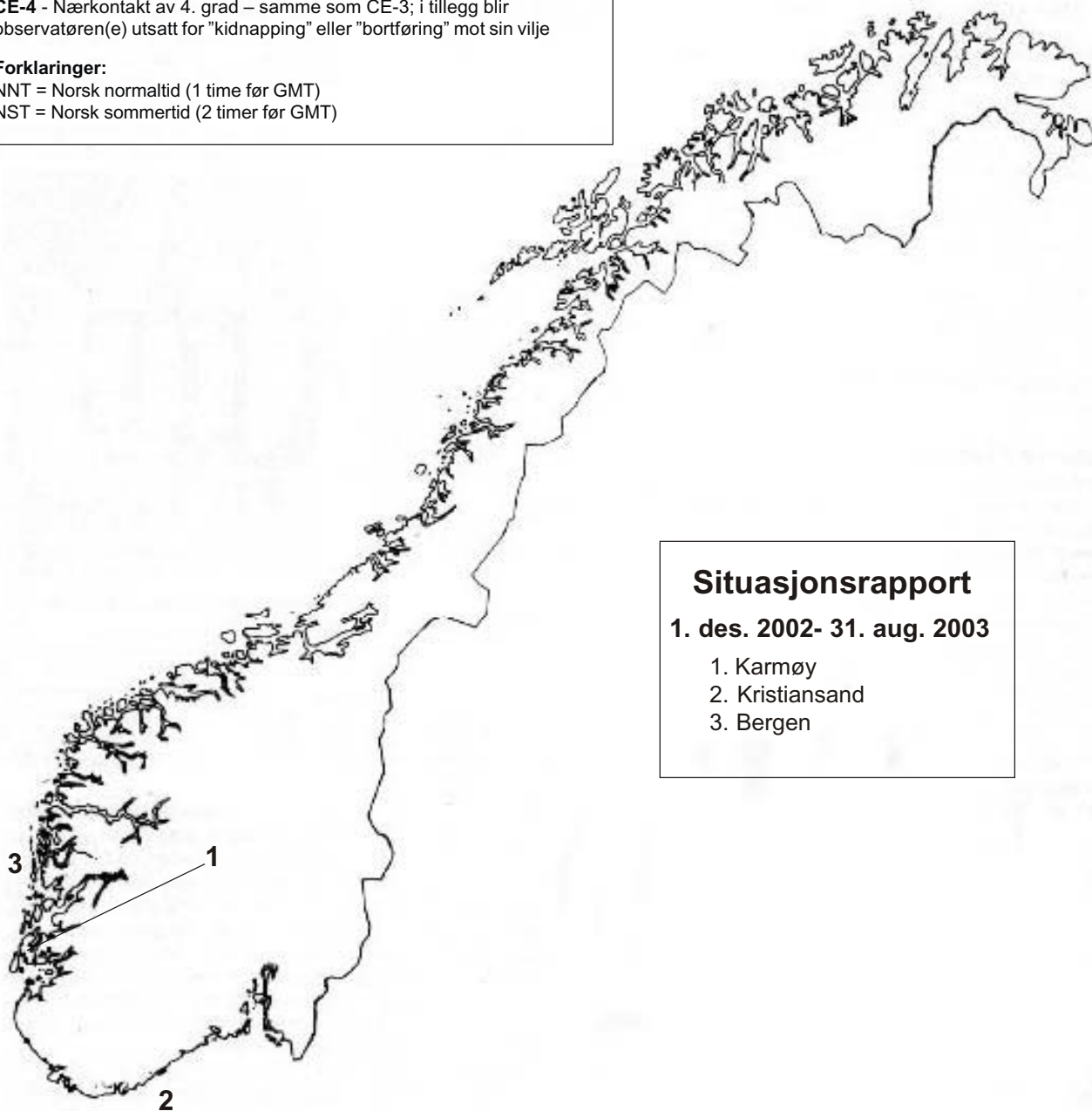
CE-3 – Nærkontakt av 3. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener ("humanoider") i forbindelse med dette.

CE-4 - Nærkontakt av 4. grad – samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for "kidnapping" eller "bortføring" mot sin vilje

Forklaringer:

NNT = Norsk normaltid (1 time før GMT)

NST = Norsk sommertid (2 timer før GMT)

Situasjonsrapport

1. des. 2002- 31. aug. 2003

1. Karmøy
2. Kristiansand
3. Bergen

presenterte utover kvelden tirsdag 2. september - i flere kanaler - nyheten om ekteparet Eli og Hallvard Vikens spesielle opplevelse dagen før.

Klokken 19.55 mandag 1. september var de på veg opp mot toppen av det tusen meter høye fjellet Rana i Fossheimsdalen. De oppdaget da en merkelig gjenstand som svevde over hodene deres, kanskje 200 meter oppe. Det første Eli tenkte var at det var folk oppe på toppen som hadde sendt opp en drage eller et eller annet leketøy, men det var ingen andre enn dem der. Da måtte de bare sette seg ned og studere fenomenet nærmere, uttalte hun senere. Gjenstanden ble anslått til å være rundt to meter i diameter og hadde form som en femkantet blomst (ikke stjerne) med avrundete blad. Ute på hvert blad var det et skarpt rødt lys. Objektet ble observert i nesten 10 minutter før det forsvant over fjellene og syntes å være

(nesten) lydløst - eneste lyd som kunne høres var en svak susing. Hallvard Viken sa at gjenstanden rørte seg i sakte, men stødig tempo fra dem, i nordøstlig retning mot Stardalen, forbi fjellet Tortnegrøeggja som ligger på 1430 meter. Han tipper at UFOet lå på ca. 1200 meters høyde.

– Vi observerte gjenstanden veldig lenge i horisonten. Da så vi ikke det røde lyset lenger, men en mørk gjenstand. Det betyr at tingen også hadde en viss høyde.

Begge observatørene utelukket at det kunne dreie seg om fly eller helikopter. Ifølge NRK var heller ingen kjent aktivitet i luftrommet, da verken Luftforsvaret, flyplasse i Sogn og Fjordane eller flykontrollsentralen i Stavanger som overvåker luftrommet på Vestlandet hadde meldinger om fly eller andre flygende gjenstander i området på det aktuelle tidspunktet. Derimot var det meldt om en liknende observasjon i en

nabobygd søndag kveld (31. august).

Hallvard Viken uttalte at det kanskje kunne være en form for leketøy eller gassballong, uten at han kjente til noen av den typen. – Dette var en konkret gjenstand, og ikke noen gass, synsbedrag eller mystisk lys i mørket, fastslo han. Eli Viken var skeptisk til UFOer, og på spørsmål om dette kunne være besøk av utenomjordiske, var hun slett ikke sikker på det. Hallvard Viken drog imidlertid den konklusjonen at de uansett hadde observert et uidentifisert flygende objekt, eller UFO pr. definisjon. Dagen etter var de nysgjerrige på om andre har gjort liknende observasjoner.

I neste nummer vil vi komme tilbake til denne særegne observasjonen, vår mann i Rapportsentralen er i skrivende stund i full sving med å etterforske saken. □

Dansk UFO-arkiv overlevert til Arkivet for UFO-forskning

Den 16. mars i år møttes representanter for UFO-Sverige, Skandinavisk UFO-Information og UFO-NORGE i København. Møtet fant sted hjemme hos SUFOIs Per Andersen. Fra dansk side deltok også Kim Møller Hansen og Ole Henningsen, fra svensk side Clas Svahn, Håkan Ekstrand, Andreas Ohlson, Anders Persson, Mikael Sjöberg og Micke Czajka, samt Ole Jonny Brønne fra Norge.

Etter å ha diskutert spørsmål av felles interesse, ble hele SUFOIs omfattende rapportarkiv med atskillig tusen danske rapporter overlevert for plassering i Arkivet for UFO-forskning i Norrköping. Materialet fylte opp mesteparten av en kombibil.

- Ettersom vi ikke har noe eget arkiv og materialet hittil har vært plassert hjemme hos flere ulike gruppemedlemmer har vi besluttet å deponere det hos AFU der vi vet at det kommer til å bli vel tatt vare på.

SUFOI overleverte også en CD-plate med foreningens historie til UFO-Sverige. Materialet på platen er svært ambisiøst og omfattende og kommer også til å bli plassert hos AFU der interesserte kan få se på det.

Det skandinaviske møtet ble svært vellykket og alle parter håper på å kunne gjenta det om ikke altfor lenge.

Kilde:

UFO-Aktuelt nr. 2 2003/Clas Svahn/MDK

Merkelig vesen i Chile

Den 1. oktober 2002 traff noen barn i den chilenske byen Concepcion noe som lignet et lite vesen da de var ute og lekte. Ifølge historien skal vesenet ha vært i live og kunne åpne øynene, men døde åtte dager etter funnet. En lokal ekspert på ombordtagninger, Mario Dussuel, har undersøkt vesenet og beskriver det som mumieliknende og at det var meget lett. Spesialister fra University of Chile sier ifølge hjemmesiden Rense.com (som ikke har gjort seg spesielt bemerket for kritisk granskende ufologi) at det kan dreie seg om et foster fra et lokalt kattedyr. Funnet ble vist for en gruppe journalister som kunne konstatere at kroppen var drøyt syv centimeter lang med et stort hode i forhold til kroppen, og med skråttstilte øyne. Et par små armer med hender og fingre kunne sees langs kroppen. Kroppen ble vist frem av Julio Carreño som var det barnet som gjorde funnet. Noen analyse av kroppen er ennå ikke utført, men familien håper at et laboratorium skal undersøke den og gjøre en DNA-analyse.

Kilde: UFO-Aktuelt nr. 4 2002/MDK

MEDLEMSTILBUD TIL UFO-NORGE

Communion DVD (region 0 / PAL)

\$11.99 (NOK 89,-) + frakt fra USA

Remastered from the original negative!

Med Christopher Walken som forfatteren Whitley Streiber. Basert på Streibers bok som forteller om hans kontakt med utenomjordiske vesener.

EN AV FLERE TUSNER TITLER FRA DITT'N'DATT !

Send oss en e-mail og bestill den **NÅ!** DITTNDATT@VINDEPICT.COM

Ditt'N'Datt er en liten DVD leverandør i USA som drives av nordmenn og som leverer DVD filmer fra hele verden i alle regioner og formater til spesialpris for alle UFO Norge medlemmer. Bestill via e-mail og betal med din PayPal konto. Har du ikke PayPal konto forteller vi deg hvordan du oppretter en GRATIS!

**ABONNER
PÅ
UFO!**

ROSWELL-HENDELSEN PÅ *LARRY KING LIVE*

Av *Mentz Kaarbo*

Med tittelen *Do UFOs exist? - 56 år siden Roswell-hendelsen* satte den verdenskjente TV-talkshow verten Larry King Roswell-hendelsen under lupen. I et timelangt program den 2. juli i år, midt i beste sendetid (dvs. kl. 03.-04.00 norsk tid!) tok han hendelsen for seg ved blant annet å intervjuere flere av de sentrale personene rundt denne gåten på direkten.

Larry King innledet med å stille de vanlige retoriske spørsmål i denne saken: Hva hendte virkelig ved Roswell, New Mexico for 56 år siden denne uken? Skjulte det amerikanske forsvar en UFO-krasjlanding, komplett med utenomjordiske vesener? Eksisterer UFOer? Har de vært her? Som en invitasjon til seerne uttalte han: - I kveld går vi tilbake til Roswell sammen med de som var der.

Han ramset deretter opp forskjellige navn som har figurert i litteratur og media gjennom flere år, og som etter hvert ville komme på skjermen. Walter Haut, presseoffiser ved Roswell Army Air Field; Glenn Dennis, begravelsesagent i Roswell; Nancy Easley Johnston, faren var ansvarlig for sikkerhet og opprenskning på Roswell-feltet; Jesse Marcel jr., faren var etterretningsoffiser ved basen og brakte med seg hjem vrakrester fra nedslagsfeltet, og som jr. fikk se; Donald Schmitt, "en av verdens ledende UFO-eksperter"; Leslie Kean, journalist som undersøker hendelsen som kalles "Pennsylvanias Roswell" (Kecksburg 1965); dr. William Doleman, arkeolog, som utførte utgravningene ved Roswell i fjor; samt Julie Schuster, Walter Hauts datter og daglig leder ved International UFO Museum i Roswell.

De fleste av de ovenfor nevnte personene burde være kjent for leserne. I tillegg fikk vi se Jesse Marcel sr. (avdød) og etterforsker/forfatter Kevin Randle i korte innslag.

King intervjuet dem en etter en (av og til to om gangen). Alle hadde de sine historier å komme med og samtlige gav et sterkt inntrykk om at her måtte det ha skjedd noe. Uten å gå særlig mer i detalj om hva de enkelte uttalte – dette har vært repetert uttallige ganger også i dette tidsskrift de siste 10-15 årene – virket det på en utenforstående som om de hadde "en god sak".

Seerne fikk også bivåne flere innslag fra Sci-Fi Channels dokumentar fra i fjor ("The Roswell Crash: Startling New Evidence," først sendt 22.november., se omtale i *UFO* nr. 3-

4 2002). Her fikk vi blant andre se dr. William Doleman i arbeid på det antatte nedslagsstedet utenfor Roswell. I intervjuet med Larry King kunne han imidlertid ikke komme med noen konkrete resultater fra utgravningene, selv om han uttalte at det fremdeles kunne finnes interessante ting i materialet.

I tillegg ble det vist et par-tre korte innslag fra sommeren

1997 der en representant for Luftforsvaret prøvde å forklare at rapportene om utenomjordiske vesener i 1947 måtte ha sin årsak i forvirring hos vitnene. Ifølge Luftforsvaret hadde disse blandet sammen rykter om tallerkenstyrt og observasjoner av forsøksdukker i tester med fallskjermutskytninger på midten og slutten av 50-tallet.

Det ble også tid til litt UFO-historikk, i det vi fikk se en kort presentasjon av Kenneth Arnold og hans observasjon i juni 1947.

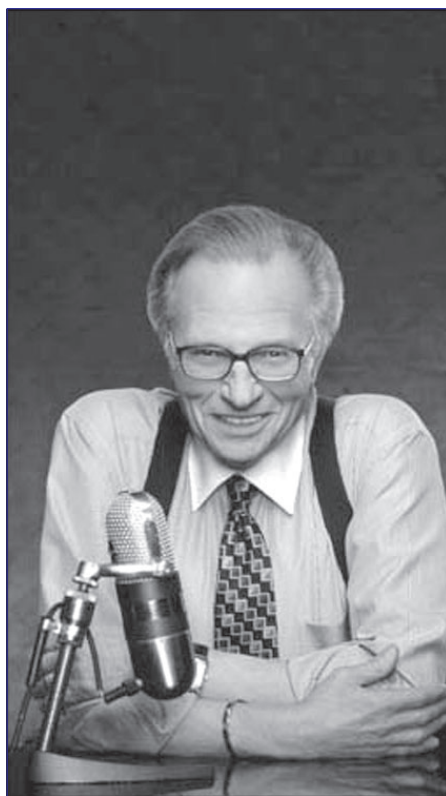
5-6 innringere fikk dessuten stille spørsmål til blant andre Don Schmitt og William Doleman.

Det må bemerkes at alle de medvirkende i utgangspunktet var "pro" – ET-komponenten i Roswell-historien. Det var ingen representanter for "kontra" – siden i denne saken, som etter hvert (særlig etter 50-årsjubileet i 1997) er blitt et betydelig antall.

Alle intervjuobjektene ble behandlet respektfullt, uten avbrytelser eller kritiske spørsmål – som om hendelsen og be-

givenhetene omkring skulle være et *fait accompli*. Dette følger for øvrig samme trenden som i et tidligere program i *Larry King Live*, fra "Area 51" i 1994, der King og hans team for sikkerhets skyld flyttet hele studio ut i ørkenen nær området og sendte to timer (live) herfra. Undertegnede har ikke sett dette programmet, men ut fra omtale i etterkant var det tydelig at også her fikk pro-siden – det vil si supportere av "alien-technology" forklaringen – mest å si.

En slik tilnærming til hendelsen (og implisitt til UFO-fenomenet generelt) i en mainstream kanal med en til de grader meritert programleder er uansett oppsiktsvekkende. Larry King regnes kanskje som den mest kjente og autoritative talkshow vert i TV-industrien i dag. Dette programmet føyer seg til i rekken av lignende saker i media der behandlingen av UFO-tematikken har vært positiv de senere år. □

"MYSTERIET I HESSDALEN" PÅ TV2

Av Mentz Kaarbo

Lørdag 16. august viste TV2 dokumentaren "Mysteriet i Hessdalen". I løpet av den halvtimen programmet varte fikk seerne et innblikk i selve fenomenet i Hessdalen, samt hva både Erling Strand og andre gjør for å finne ut av hva som kan ligge bak.

Innledningsvis så vi Strand sittende i bil oppover til Hessdalen der han fortalte om sin første observasjon, den 25. september 1982. Det ble vist et bilde av det sterkt lysende fenomenet hengende over dalen (for øvrig gjengitt ved mange anledninger både i dette tidsskrift og i andre fora) sammen med bilder av den gruppen han var sammen med. Han innrømmet at han med denne observasjonen ble "bitt av basillen", og at han siden har brukt mesteparten av sin tid til å forske på fenomenet.

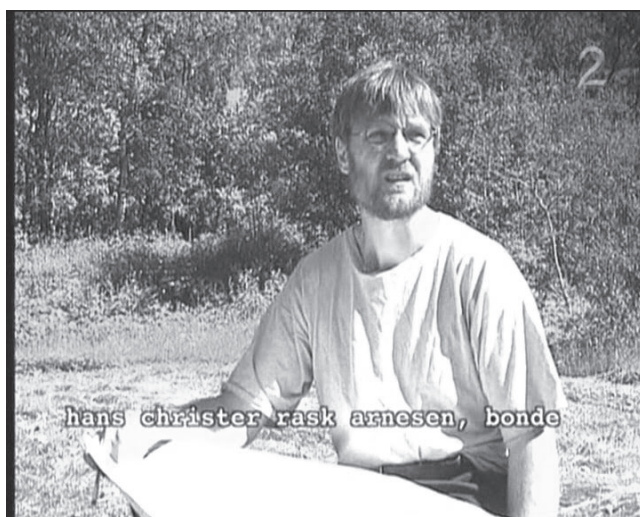
Kommentatoren uttalte at det har vært fremkastet mange teorier om fenomenet og at "mange mennesker har tatt det til inntekt for eksistensen av utenomjordisk liv". Strand ville imidlertid ikke binde seg til noen spesielle teorier.

Seerne ble så introdusert for Hans Christer Rask Arnesen, økologisk bonde, "new ager" og åpen for nye innfallsvinkler i utforskningen av Hessdals-fenomenet. Det ble gitt et kort innsyn i hjemmet hans hvor han blant annet opererte som healer, og hvor han benyttet typiske new age remedier som ønskekvist/søkevinkel, pendulering etc. Han omtalte også

kornsirkelfenomenet, som for ham – i de tilfeller det ikke dreide seg om svindel - representerte nærværet av en eller annen form for intelligens.

Han hadde samme oppfatning av fenomenet i Hessdalen, i den forstand at forholdene i dalen fungerte som en slags "stargate" for utenomjordiske som med sine fartøyer kom inn i området. Han mente at det ville være fruktbart å bruke enkle metoder – som for eksempel ønskekvist, eller aller helst (spesialkonstruerte) søkevinkler - for å finne ut mer om fenomenet. Et par innslag viste Arnesen i aksjon i Hessdalen med søkevinkel, hvor han oppdaget at det eksisterte kraftige magnetiske krefter i området. Særlig ved Hessdalen kirke var det et sterkt magnetisk krysningspunkt, sterkere enn han noen sinne tidligere hadde registrert.

Strand uttalte at i starten for vel 20 år siden var det ingen norske forskere eller forskningsinstitusjoner som ville undersøke fenomenet i Hessdalen. Han fant raskt ut at han måtte gjøre jobben selv. Han var for øvrig klar i sin oppfatning at det beste var å benytte allment aksepterte vitenskapelige me-

toder. Seerne ble presentert for bilder fra den første feltse-
songen i 1984 (bildene var imidlertid fra 1985!) som illustra-
sjon på instrumentell utforskning av fenomenet.

Strand uttalte dessuten at det nok kunne være mange for-
skjellige måter å forske på Hessdals-fenomenet på; mange inn-
fallsvinkler og mennesketyper. Noen kunne virke litt useriøse
selv om han ikke ville forkaste noen av dem - "Det er bra at
folk engasjerer seg". På spørsmål om fenomenet har noe som helst
med utenomjordisk liv å gjøre
var han igjen klar på at "[...] jeg
vil ikke knytte noen spesiell te-
ori til fenomenet!". Likevel, noe
senere i programmet antydte
han at det kan ha en mulig for-
bindelse med såkalt fri energi.
Arnesen på sin side mente at be-
grepet fri energi utgjorde "en
trussel mot vårt samfunn".

Strand besøkte Jon Arvid As-
pås, innbygger i dalen som har
observert Hessdals-fenomenet
flere ganger, blant annet i sep-
tember 1984. Vi fikk se en re-
konstruksjon av denne opplevelsen som viste et lysende feno-
men som, akkompagnert av plutselige forstyrrelser på TV,
svevde forbi huset om kvelden. Senere fikk vi nok en rekon-
struksjon, da med Ingeborg Rønning, som sammen med en
medpassasjer fikk se et lysende fenomen sveve foran bilen i
Hessdalen midt på dagen, i november 1994. Fenomenet for-
svant deretter raskt opp i fjellsiden i østlig retning.

Strand omtalte også den nå så berømte radar/visuelle ob-
servasjonen (27. januar 1984) hvor personer utenfor instru-
mentbrakken fikk se et lysende objekt i stor hastighet, samti-
dig som det ble sporet et samsvarende radarekko av operatø-
ren innendørs. Hastigheten ble beregnet til rundt 30 000 km/
t; et tall og en observasjon som er blitt hyppig referert de siste
snart 20 år.

Vi fikk deretter en presentasjon av Den automatisk måle-
stasjonen som ble satt opp i 1998 (men som kommentatoren
fikk til å bli 1989!). Her ble seerne vist flere bilder av både
installasjonen og drift opp gjennom årene – utenfra og innenfra
den blå "boksen". Vi fikk se en del interessante bilder fra de
etter hvert mange TV-kameraene. Sist, men ikke minst, ble
seerne presentert for den spesielle videosekvensen av det ly-
sende fenomenet fra 4. desember. 1999 – et tydelig fenomen
(eller rett og slett et objekt) som beveger seg over skjermen i
flere sekunder (se over). Erling Strand uttalte at dette var et
typisk eksempel på en manifestasjon av Hessdals-fenomenet.

Strand poengterte ellers at mange utlendinger, spesielt ita-

lienere og amerikanere er interesserte i fenomenet i Hessda-
len. Det ble vist innslag der italienere [fra Istituto di Ra-
dioastronomia i Bologna, red.anm.] var med på den såkalte
EMBLA 2000 feltoperasjonen (sommeren 2000). Dr. Stelio
Montebugnoli satt foran en imponerende instrumentsamling
og uttalte om sine målinger at "[...] Men vi er sikre på at
dette [radio]signalet kun fins her i dalen". Forskere fra denne
gruppen har også vært i Hess-
dalen ved flere andre anlednin-
ger.

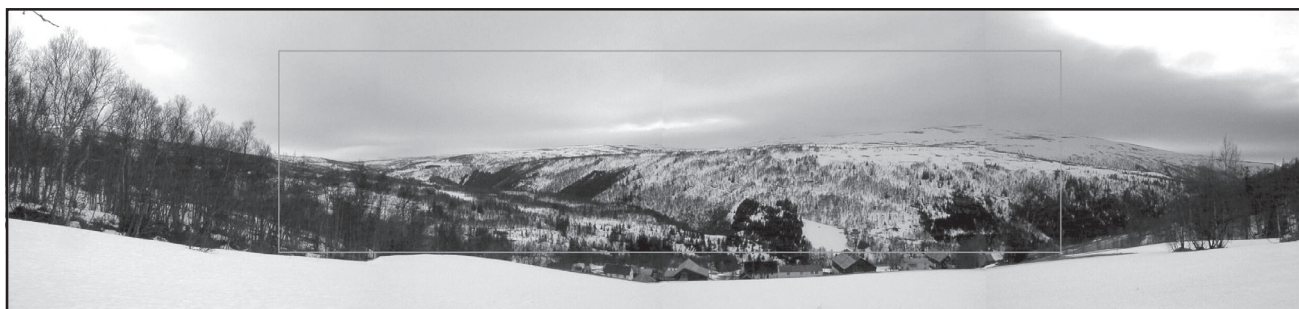
Erling Strand fikk sluttet-
det, idet han uttalte at siden
norske forskere er så uvillig til
å sette inn tilstrekkelige ressur-
ser på å finne ut mer om feno-
menet i Hessdalen kan vi risi-
kere at utenlandske forskere får
sine navn tilknyttet forsknin-
gen på fenomenet, i tillegg til
mulig utnyttelse av resultate-
ne.

Kommentar: Programmet
gav et representativt bilde av
selve fenomenet i Hessdalen,

hva som gjøres av forskning (det vil si Erling Strands mange-
årige innsats), forskjellige personers oppfatninger om saken,
samt historikken rundt det hele. Særlig applauderer vi Strands
avsluttende kommentarer, hvor de forhold som blir påpekt,
på sikt bør føre til betydelig økt aktivitet fra flere nasjonale
forskningsinstitusjoner.

Programmet (foto og regi) var ved Jarle Sten Olsen og han
hadde gjort en god jobb med å få frem mystikken omkring
Hessdalen, blant annet ved bruk av spesiell kameraføring og
lydsetting.

Det denne anmelder ikke er udelst begeistret for, var den
tilsynelatende sammenblanding av to vidt forskjellige til-
næringsmåter til fenomenet. Vi er sterkt i tvil om at det
gagner Prosjekt Hessdalen og Strands forskning at han nær-
mest ble satt i bås med en person med klare "new age-oppfat-
ninger" og dertilhørende – for mange - aparte metoder. Slik
kan det i alle fall oppfattes av enkelte. Arnesens oppfatning
om at et samarbeid mellom vitenskap og "uvitenskapelige
metoder" vil kunne gi bedre resultater deles ikke av underteg-
nede. Riktignok var Strand på sin side helt klar på at den
vitenskapelig metode var å foretrekke for hans vedkommen-
de. Vi er likevel redd for at programmets sterke fokusering på
Arnesens oppfatninger og tilnærming vil kunne virke kontra-
produktivt for Strands søken om aksept innen de vitenskape-
lige miljøer. Det vil i så fall være synd, spesielt på bakgrunn
av Strands drøyt 20-årige innsats for å finne ut av fenomenet.

Utsikt mot vest fra Den automatiske målestasjonen i Hessdalen. Finnsåhøgda i bakgrunnen.

Big Bang og ekspansjonsteorien henger i en rød tråd

Av Rolf Kenneth Myhre

Den moderne kosmologi som ble innledet i 1929 blir stadig mer bisarr. Kan det være at én av kosmologiens fundamentale formodninger, tolkningen av rødforskyvning, er spinngal?

Frem til slutten av 1920-tallet hadde man det naturlige og intuitive syn at universet var statisk, med evigheten foran og bak seg. Universet var fullt av liv, dynamikk og drama, men universet *som helhet* var ikke under utvikling verken i den ene eller andre retning. Ingen ville finne på å si at universet nå var inne i en bestemt utviklingsfase. I 1929 oppdaget astronomen Edwin Hubble (1889-1953) at lyset fra fjerne galakser hadde rødforskyvning. Jo lengre borte galakserne var, dess høyere var rødforskyvningen. Rødforskyvningen ble tolket som en versjon av den velkjente Doppler-effekten, som sier at lyset fra objekter som beveger seg bort fra observatøren rødforskyves. Lyset fra objekter som beveger seg *mot* observatøren blåforskyves. Hubbles oppdagelse ble snart tolket dit hen at universet som helhet ekspanderer. Altså må all universets masse en gang ha vært samlet i ett punkt med uendelig høy temperatur og tetthet. Av ukjente grunner eksploderte plutselig dette punktet i et *Big bang*, og resulterte i den ekspansjon *av rommet* som i dag tilsynelatende pågår. Universets alder antas i dag å være 13,7 (± 1 %) milliarder år.

Tolkningen av rødforskyvningen, og dermed «observasjonen» av at universet ekspanderer, ble snart tatt for gitt. Alle kommende observasjoner og funn ble tolket ut fra dette perspektivet, resultatet er en kosmologi som idag blir stadig merkeligere. På 1930-tallet oppdaget den sveitsisk-amerikanske astronomen Fritz Zwicky at det var alt for lite materie i universet til å forklare dannelsen

av galakser og galaksehoper ved hjelp av gravitasjonskraften. Hans løsning var å innføre en usynlig «mørk materie», som forårsaker gravitasjon men verken utstråler energi eller i særlig grad interagerer med ordinær materie. Slik ble det problemet løst! Pr. 2003 tror kosmologene at universet består av fem ganger mer mørk materie enn ordinær materie. Behovet for mørk materie faller imidlertid bort med en annen fortolkning av rødforskyvningen.

På 1980-tallet kom den såkalte «inflasjonsteorien», som skulle hjelpe Big bang-teorien ut av visse problemer. Problemene forsvant, men prisen var en uhyre eksotisk begynnelse på universet. Siden 1990 har det årlig blitt skrevet over 200 fagartikler bare om inflasjonsteorien. I 1998 oppdaget to amerikanske forskningsteam uavhengig av hverandre at en serie supernovaer med høy rødforskyvning var mer lyssvake, og derfor fjernere fra oss, enn forventet. Med utgangspunkt i at universet ekspanderer, ble denne oppdagelsen tolket dit hen at ekspansjonstempoet akselererer! Dette ble regnet som årets og muligens tiårets største vitenskapelige nyhet. Den logiske konsekvens herav er at universets skjebne er å ekspandere for evig, samtidig som universet går mot den absolutte død.

For å kunne forklare universets akselererende ekspansjon, måtte kosmologene finne på en antigravitasjonskraft, som fikk navnet *mørk energi*. Den akselererende ekspansjonen antas å ha startet ca fem milliarder år etter Big bang, og fra da av skal den mørke energien ha tatt over gravitasjonskraftens rolle som kongen i makrokosmos. Pr. februar 2003 tror kosmologene at universet består av 73 % mørk energi, 23 % mørk materie, og 4 % ordinær atombasert materie. Med andre ord, våre sanser og måleinstrumenter skal være blinde for den energi/materie som utgjør 96 % av universet. Når amerikanske kosmologer blir bedt om å forklare nærmere hva mørk materie og mørk energi egentlig er, åpner de gjerne med følgende: «We don't know what the hell it is!»

I 1998 kom to kontroversielle bøker av

Edwin P. Hubble

Fritz Zwicky (1898-1974)

Som det går fram av artikkelen er påstandene til Halton Arp, Van Flandern og andre er kontroversielle innen dagens kosmologiske miljø. Disse forskernes syn på mange av de observerbare fenomener som eksisterer innen kosmologi og astrofysikk kan likevel tjene som et korrektiv til hva hovedstrømmen av kosmologene mener. Fremtiden vil sannsynligvis vise hvem som får rett.

- Mentz Kaarbo

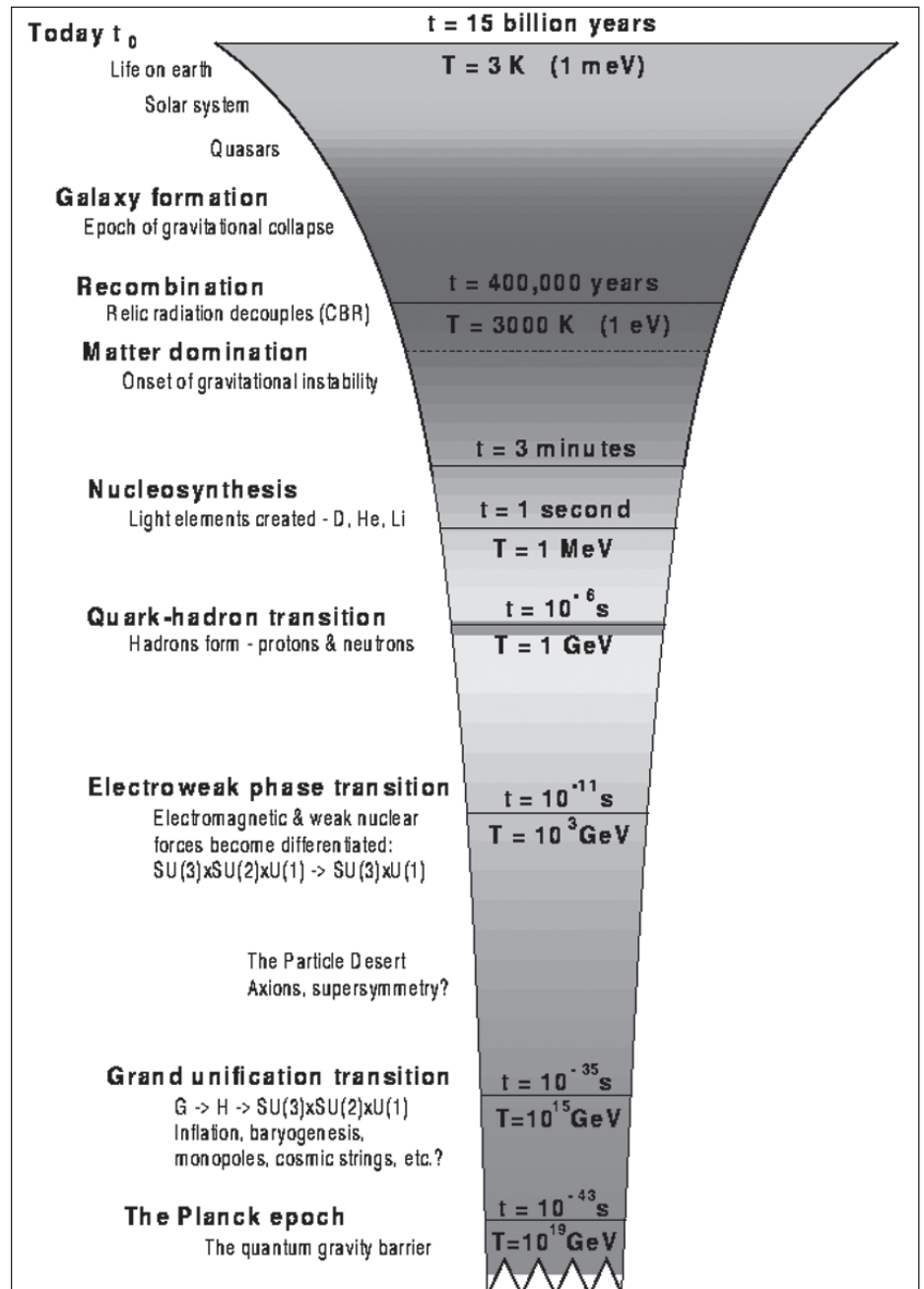
to seniorastronomer: *Seeing red* av Halton Arp, og *Dark matter, missing planets and new comets* av Tom Van Flandern. Begge bøkene gir en flengende kritikk av det astronomiske fagmiljøet, som de mener aktivt undertrykker observasjoner som ikke passer med de rådende teorier. Verken Arp eller Van Flandern tror på teorien om Big bang og det ekspanderende univers. Denne vantro er ikke religiøs eller ideologisk motivert, de mener ganske enkelt at observasjoner av universet ikke støtter teorien. I Van Flanderns modell har gravitasjonskraften en begrenset rekkevidde, hvilket forklarer adferden til galakser og eliminerer behovet for å postulere mørk materie.

Ekspansjonsteorien og fortolkningen av rødforskyvning

Da ekspansjonsteorien kom først, og i sin tur avfødte Big bang-teorien, vil jeg her bare fokusere på førstnevnte. La det bare være sagt at såkalt gode argumenter for Big bang-teorien, som den kosmiske bakgrunnsstrålingen og overskuddet av lette grunnstoffer, også kan forklares ut fra alternative kosmologier. Kosmologene har vært alt for raske til å konkludere at rødforskyvning primært skyldes *hastighet bort fra* observatøren, hele ekspansjonsteorien hviler på dette. En oppsummeringsartikkel fra 1991 lister opp hele tyve forskjellige mekanismer for rødforskyvning (Ghosh, 1991). Halton Arp (1998) har i flere tiår dokumentert at rødforskyvningen til galakser, kvasarer og stjerner primært skyldes *iboende* faktorer, samt at rødforskyvningen til kvasarer og galakser avtar med alderen. Vår egen sol har også rødforskyvning, uten at noen har konkludert at den er på vei bort fra oss. Både Van Flandern og Arp mener at kvasarer befinner seg i vår egen og nærliggende galakser, mens den konvensjonelle teori er at disse er svært fjerne objekter fra universets barndom.

En ubehagelig sannhet for mainstream astronomi er det faktum at rødforskyvningen viser kvante- eller trinnverdier, fremfor en jevn og gradvis utvikling. Hvis rødforskyvningen primært hadde vært relatert til hastighet/distanse, hadde vi sett en *gradvis* rødforskyvning. Halton Arp hevder at rødforskyvningene fortsatt viser sterkt kvantiserte verdier, selv om enkelte artikler i pressen prøver å gi inntrykk av noe annet [personlig kommunikasjon den 6/2-2003].

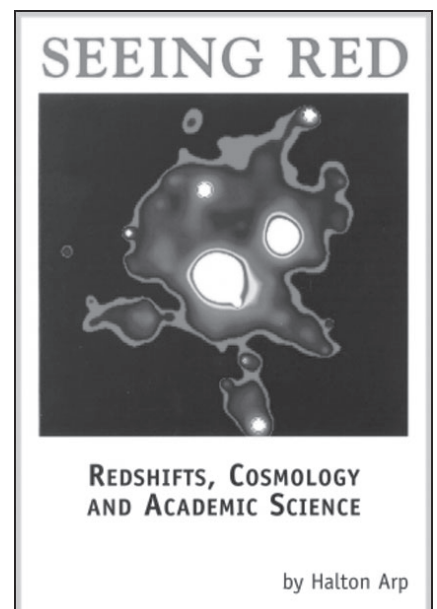
Ekspansjonsteorien strider mot all intuisjon. Vi blir fortalt at dette ikke er en ekspansjon *i* rommet, men en ekspansjon *av* rommet. Vi blir fortalt at galaksenes ekspansjon (bort fra oss og hverandre) ikke er en bevegelse *gjennom* rommet, men skjer ved at det stadig skapes nytt rom *mellom* galaksene. Det at *noe* (rom) kan skapes ut av *in-*

Standardmodellen for Universets utvikling.

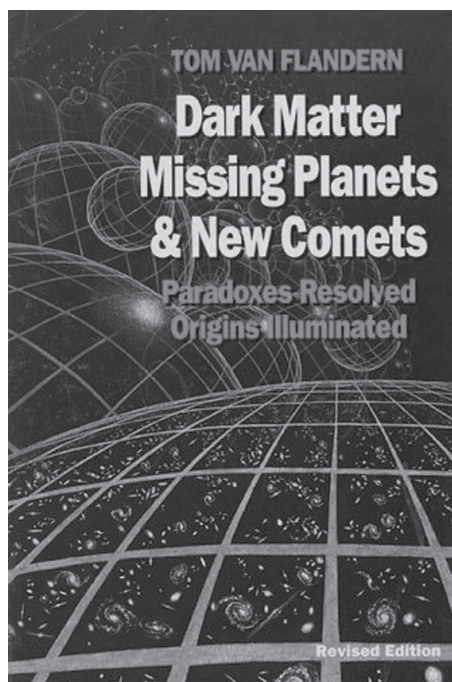
Halton Arp

gventing, er noe man har tvilt på at selv Gud kan gjøre! Teorien sier også at nytt rom skapes *inne* i galakser og solsystemer, men der skal gravitasjonskraften hindre materien i å utvide seg.

Forsøk på å dokumentere at universet ekspanderer har frustrert kosmologene i årtier. I 1991 ble en undersøkelse gjort der syv tester ble utført for å se om Statisk Univers-modellen eller Ekspanderende Univers-modellen kom best ut (Moles, 1991). Disse testene blir for tekniske å komme inn på her, men Ekspanderende Univers-modellen var i mange av testene avhengig av forskjellige hjelpeløsninger for å bestå. Statisk Univers-modellen trengte ingen slike hjelpeløsninger. Van Flandern konkluderer:

– Dersom det astronomiske fagmiljøet ikke hadde hatt så kraftige investeringer i paradigmet om det ekspanderende univers, er det klart at moderne observasjoner nå ville

Tom Van Flandern.

Det interamerikanske astronomiske observatoriet Cerro Tololo med sitt 4-meters teleskop. Det spilte en stor rolle i oppdagelsen av Universets (antatte) akselererende ekspansjon i 1998. Observatoriet er lokalisert ved La Serena i Chile, i 2200 meters høyde. Himmelbakgrunnen viser Melkeveien (til høyre) og Den store og lille magellanske sky (til venstre).

ha tvunget oss til å adoptere en Statisk Univers-modell som basis for en hvilken som helst fornuftig kosmologisk teori.

Når det gjelder «oppdagelsen» i 1998 av at universets ekspansjonstempo akselererer, så kan jo ikke-eksperten lett få inntrykk av at da må i *det minste* Universets ekspansjon være fastslått. Men slik er det ikke. Oppdagelsen, eller mer presist tolkningen herav, *forutsetter* at Universet ekspanderer.

Rolf Kenneth Myhre kan kontaktes via e-post: rkm777@hotmail.com ☐

Kilder:

- Arp, Halton (1998): *Seeing red: redshifts, cosmology and academic science*. Apeiron, Montreal. 306 sider.
- Van Flandern, Tom (1998): *Dark matter, missing planets and new comets*. North Atlantic Books, California. 2. utgave.

Dyson-skall og Matrioshka-hjerner

Av Ole Jonny Brønne og Mentz Kaarbø

Denne artikkelen setter fokus på en del mulige teknologiske scenarier som kan utspille seg i en ikke altfor fjern fremtid. Noen forskere har i de siste tiår drevet med «høyttenkning» og kommet frem til noen ganske spektakulære visjoner.

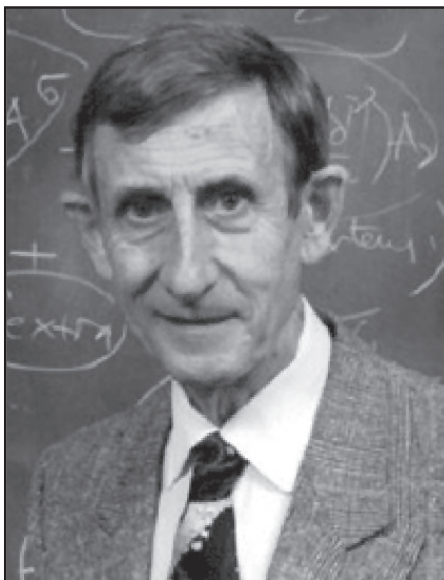
Hva i all verden er det denne artikkelen skal handle om? Dyson-skall? SETI? Supercomputere? Nanoteknologi? Matrioshka-hjerner? Ja, alt dette og mer til.

Dyson-skall

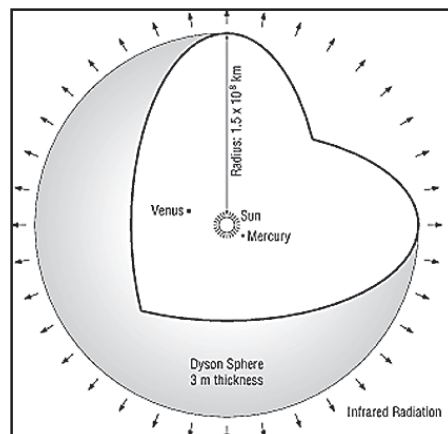
Men først Dyson-skall - hva er et Dyson-skall? For over 40 år siden – i 1960 – publiserte fysikeren Freeman Dyson en artikkel i tidsskriftet *Science*, der han spekulerte på at teknologisk avanserte sivilisasjoner (eller supersivilisasjoner) etter hvert vil bli så avanserte – og såpass avhengige av økte energi-resurser, at de ville begynne å «demontere» planetene i sitt solsystem for å ta vare på all energien som deres sol stråler ut. Dette vil de gjøre ved å konstruere et stort skall rundt sitt solsystem som tar vare på all utstrålt energi (varme og lys). Denne konstruksjonen kan også anses for å være en kunstig biosfære («The Ultimate Biosphere») i og med at vedkommende sivilisasjon kunne ta bolig i dette skallet. Freeman Dyson skrev at selv med en lav økonomisk/teknologisk vekstrate på 1% pr. år ville denne prosessen ta bare 3000 år – det vil altså ta 3000 år før vår sivilisasjon, dersom vi har en vekstrate på 1% pr år, vil bli avhengige av så mye energi som solen stråler ut. Dette inkluderer tiden det vil ta å bygge et Dyson-skall.

Dyson argumenterte for at man i vårt eget solsystem kunne demontere planeten Jupiter og sette opp et «skall» med en radius to ganger avstanden Solen-Jorden (dette tilsvarer to astronomiske enheter, 2AE). Tykkelsen på skallet kunne være to-tre meter. Energimengden som var nødvendig for dette arbeidet, ville tilsvare den energimengden som Solen utstråler i løpet av 800 år (10^{44} ergs). Et skall med denne tykkelsen kunne gjøres fullt beboelig og kunne inneholde alt maskineri som var nødvendig for å utnytte solstrålingen som traff den på innsiden.

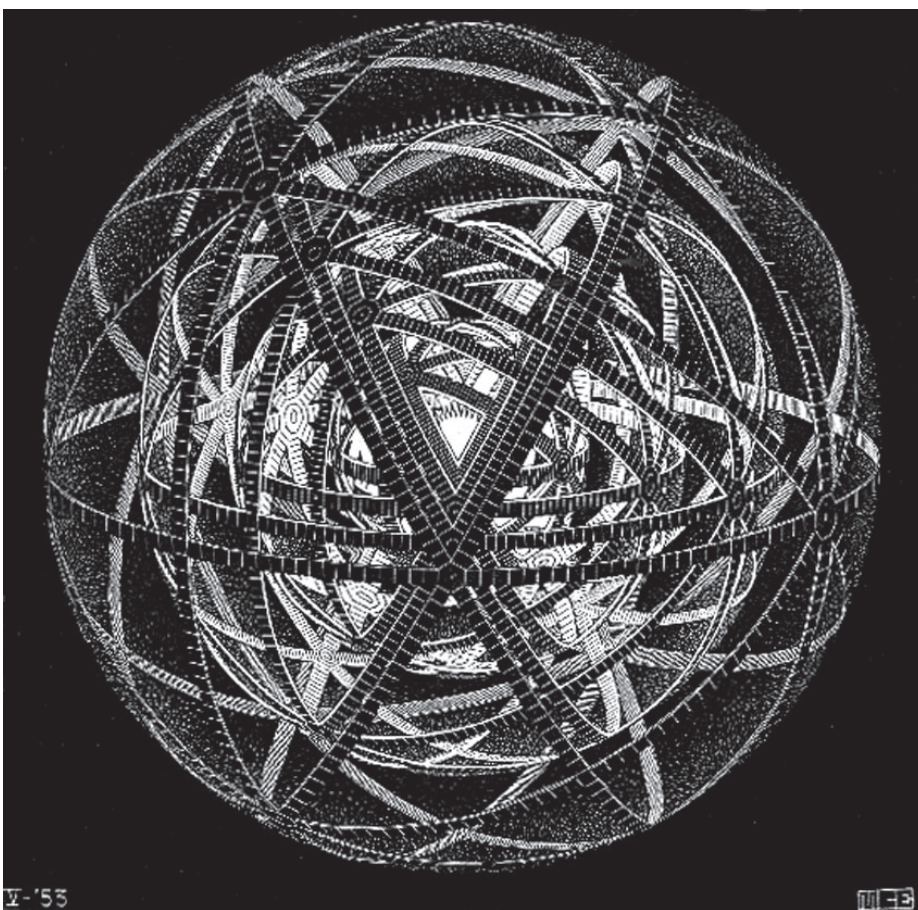
Beregninger gjort av andre forskere antyder at et slikt skall ville utstråle langbølget infrarød stråling. Dyson m.fl. var av den oppfatning at hvis utenomjordiske intelligente vesener eksisterer og har nådd et høyt teknologisk utviklingsnivå, så ville ett biprodukt av deres energiomsetning sannsynlig-

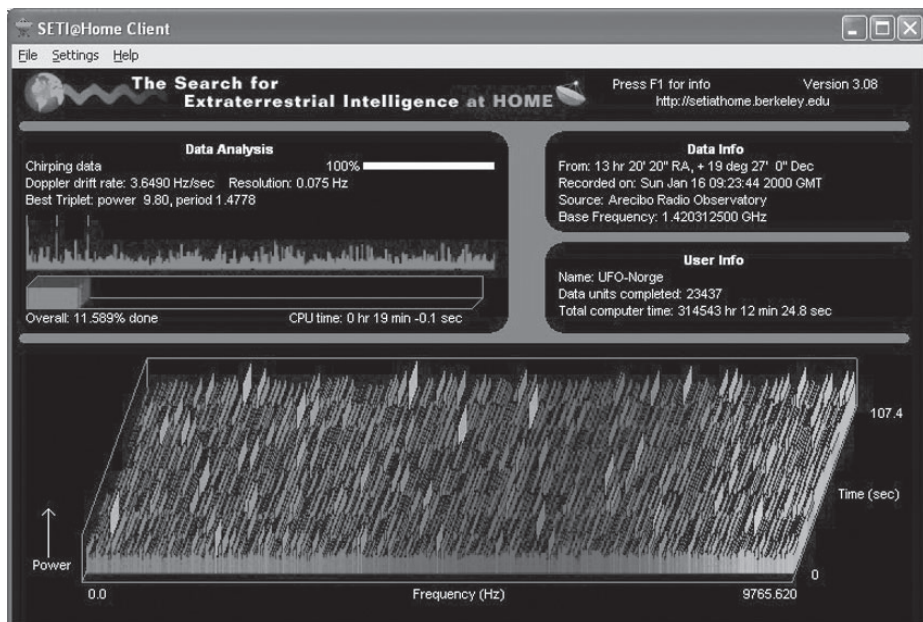
Freeman Dyson – smartere enn folk flest.

Dyson-skall i én versjon.

Dyson-skall i en annen versjon.

SETI@Home-programmet kan kjøres som skjermsparer eller i bakgrunnen på PCen.

Very Large Array, en samling av 27 radioteleskoper, hver på 25 meters diameter. Anlegget ligger nær Socorro, New Mexico. Det har vært brukt i SETI-forskningen ved flere anledninger.

vis være en storskala omgjøring av synlig stjernelys til langbølget infrarød (varme) -stråling. Freeman Dyson foreslo allerede i sin første artikkel at et søk etter kilder med infrarød stråling burde utføres parallelt med letingen etter interstellar radiokommunikasjon, som på det tidspunktet nettopp var blitt startet (Prosjekt Ozma med astronomen Frank Drake; det som senere ble til SETI, se nedenfor). Freeman Dyson jobber i dag ved Institute of Advanced Studies, Princeton University.

Dr Jun Jugaku (Tokyo Astronomical Observatory, Japan) og dr Shiro Nishimura (National Astronomical Observatory, Japan) er blant de få astronomer som faktisk har forsøkt å søke etter slike Dyson-skall. Men

de vil være uhyre vanskelige å finne, siden alt lyset fra sentralstjernen blir fanget opp av skallene. Den eneste måten er å detektere dem via varme-stråling eller infrarødt lys. I løpet av noen få år vil det bli sendt opp satellitter med IR-observatorier som er følsomme nok til å kunne detektere slike – i det minste i teorien.

Tre typer sivilisasjoner

I 1964 foreslo den russiske forskeren Nikoli Kardashev at avanserte sivilisasjoner kunne deles inn i tre hovedklasser. Denne klassifiseringen benyttes av eksobiologene i dag:

Type I: Type I sivilisasjoner har teknologien til å kommunisere ved å benytte elektromagnetisk stråling og har en grunnleg-

gende forståelse av fysikkens lover. De har en energiomsetning tilsvarende solinnstrålingen på Jorden (mellom 10^{16} og 10^{17} watt).

Type II: En Type II sivilisasjon har teknologien som skal til for å konstruere Dyson Skall og kan utføre interstellare reiser og kolonisering av rommet. Deres sivilisasjonsmessige levetid er lang, i området fra 1000 til 100 000 år.

Type III: De Galaktiske sivilisasjoner eller Type III samfunn har energiresurser tilsvarende hele deres egen galakse (omkring 10^{44} ergs/sekund). De har svært lang levetid, i størrelsesorden den tiden deres egen stjerne tilbringer i den såkalte hovedserien (mesteparten av dens livsløp). De er praktisk talt de «udødelige» blant galaktiske samfunn.

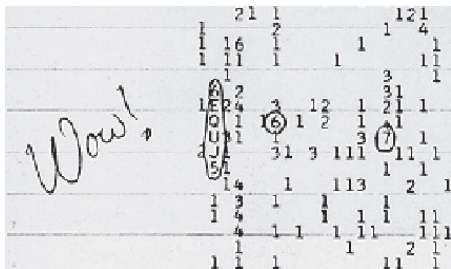
De sivilisasjoner som er i stand til å konstruere Dyson Skall vil utviklingsmessig befinne seg blant sene nivåer av Type II i overgangsfasen til Type III samfunn.

SETI

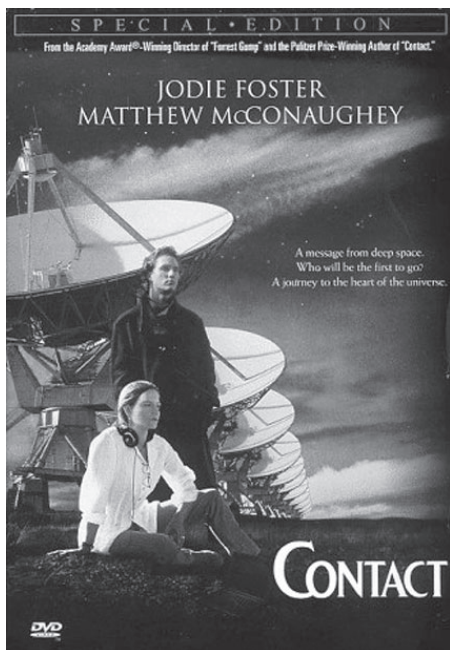
Astronomer har lett etter liv i verdensrommet i snart 45 år; det første forsøket ble gjennomført allerede i 1960 (som angitt ovenfor), og hadde en viss parallell til Dysons anbefalinger. For det meste har man lyttet på radiobølger, men også enkelte optiske søk har vært foretatt. UFO-Norge er også med ved sitt lille bidrag til SETI@home prosjektet (se http://setiathome.ssl.berkeley.edu/stats/country_46.html). Undertegnede (OJB) har selv lastet ned en av de mange skjermsparerne fra deres nettsted, som i praksis er et matematisk analyseprogram (kan kjøres i bakgrunnen og forstyrrer ikke annet arbeid som gjøres på maskinen). Dette analyserer automatisk en viss mengde signaler som er mottatt over SETIs radioantenner. Leserne kan alle bli med på UFO-Norge sitt bidrag ved å hente ned programmet fra Internett og kjøre det på deres egne Pcer ved å bruke seti@ufo.no som login.

Enkelte interessante radiosignaler har faktisk vært oppdaget i årenes løp, men ingen har vært gjentatt og dermed ikke bekreftet. Nå skal det i rettferdighetens navn også poengteres at SETI bare har gjennomført en meget liten del av både himmelen og det elektromagnetiske spektrum så langt. Det gjenstår *mye* arbeid før vi kan konkludere med et definitivt negativt resultat.

Det mest berømte radiosignalet er det såkalte «Wow»-signalet som ble registrert om natten 15. august 1977 ved Ohio State Universitetets Big Ear observatorium. Som alltid, mens Big Ear søkte på himmelen etter fremmede signaler, ble resultatet skrevet ut på papir. Dette fremkom som en lang liste med bokstaver og tall som kontinuerlig ble skrevet ut, en lang karakterstreng for hver

Det berømte «Wow!-signalet som ble registrert 15. august 1977.

Filmen «Contact» (basert på boken av Carl Sagan, med samme navn) tar opp hva som skjer etter at man har oppnådd kontakt gjennom SETI-programmet.

av de 50 kanalene som ble skannet av teleskopet. En serie med karakterer, «6EQUJ5» kom plutselig tilsyne på kanal 2. Dette overrasket Jerry Lehman, professor ved Franklin Universitet i Columbus, Ohio og frivillig ved Big Ear, som overvåket målingene den natten. Han tegnet en sirkel rundt koden for senere referanse og skrev en enkelt kommentar i marginen, det berømmelige «Wow!». Slik ble signalet en del av SETI-mytologien.

Man fant ut at måten signalet kom frem på, nærmest utelukket at det kunne ha sin årsak i radiointerferens fra Jorden. Saken har vært gjenstand for flere grundige undersøkelser i løpet av de siste 25 år, men man har ikke kommet nærmere noen løsning. Den delen av himmelen som signalet kom fra (med visse feilmarginer) har vært gjennom-søkt med andre radioteleskoper, men signalet er aldri blitt registrert igjen.

Supercomputere

Vi vet alle hvor ekstrem den teknologiske utviklingen har vært, og fremdeles er, innen data. I 1969 sendte NASA mennesker til

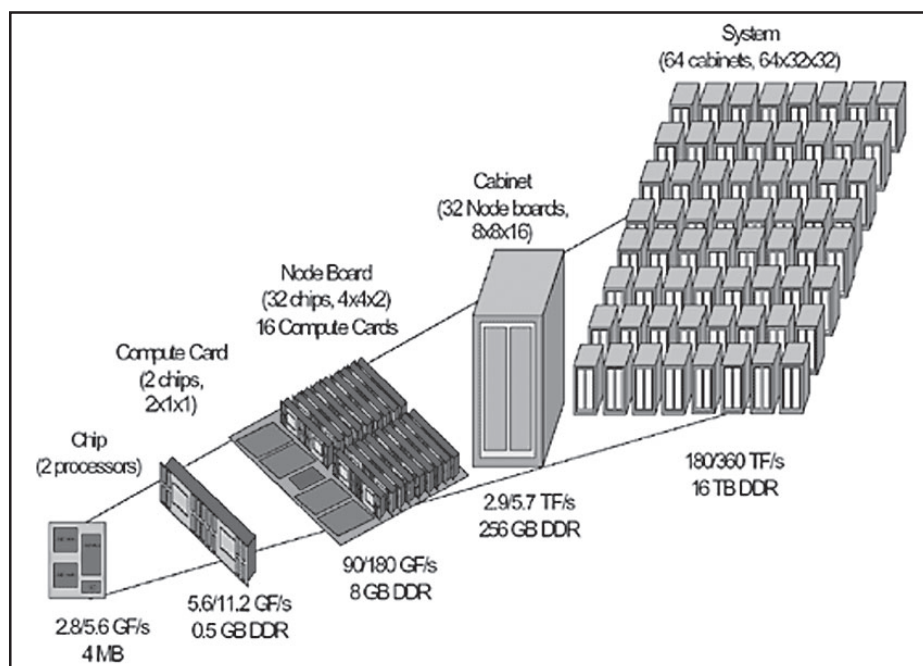

Dagens raskeste supercomputer – NECs The Earth Simulator i Yokohama, Japan; her i fiskeøyeperspektiv.

Månen med datamaskiner som ikke kunne måle seg med den vesle lommekalkulatoren din. Den PCen du har hjemme eller på jobb i dag, hadde knust enhver supercomputer fra 1969. Selv supercomputere til hundre millioner kroner fra et drøyt tiår tilbake ville fått problemer med å hamle opp med «state of the art» innen PCer i dag. I dag går det bare noen få måneder før en ny og mer kraftig prosessor er på markedet, og det er ikke langt unna før datamaskiner blir i stand til å kunne lage bedre versjoner av seg selv.

For eksempel er dagens raskeste supercomputer (pr. august 2003) den såkalte Earth Simulator, bygget av den japanske teknologikjempen NEC. Den overtok leder-

trøyen i hastighetskampen mellom USA og Japan i april i fjor. Stor som en halv fotballbane, kan den operere med mer enn 35 Teraflops, det vil si 35 000 000 000 000 flyttallsoperasjoner pr. sekund, eller 35 billioner (tusen milliarder, $3,5 \times 10^{13}$) om man vil. Dette er likevel ikke så mye i forhold til IBMs storprosjekt for tiden, Blue Gene. Initiert i 1999 regner man med at maskinen vil stå ferdig en gang i 2006 og skal da kunne levere inntil 1 petaflop – 10^{15} flyttallsoperasjoner pr. sekund. Ut fra vår nåværende viten, har man grovt regnet ut at Blue Gene vil matche kapasiteten til den menneskelige hjerne. Med ett viktig forbehold: Denne supermaskinen er i prinsippet akkurat like

Prinsippskisse av Blue Gene.

Centre for Quantum Computing i Australia, et av de for tiden ca. 40 laboratorier i verden som arbeider med kvante-datamaskiner.

uintelligent som den aller første ENIAC i 1946.

Blue Gene prosjektet er hovedsakelig rettet mot å øke vår forståelse for de mekanismene som ligger bak proteinfolding, samt forskning på oppbygning av celler. Det er også aktuelt å utvide forskningsområdene etter hvert til globale klima simuleringer, i tillegg til finansiell risikoanalyse.

Alt blir mindre, kjappere, kraftigere – i stadig økende tempo. All utvikling har en fysisk grense – en grense som vi allerede nå nærmer oss kjapt, selv om dataindustrien stadig har greid å utvide denne grensen de senere år.

Et ganske nytt forskningsfelt er utviklingen av såkalte kvantecomputere. Her vil man benytte kvantemekaniske prinsipper i super-

miniaturiserte elektroniske kretser (ett elektron av gangen) og kanskje – i noen varianter - koble dette opp mot optiske ledere og koblinger. Resultatet vil bli en helt ny verden innen begrepet supercomputere, med hastigheter tusenvis, endog millioner av ganger raskere enn det nåværende teknologi tillater. I tillegg, grunnet kvantemekanikken som ligger i bunn, kan man gå løs på problemer som man tidligere anså for i prinsippet å være uløselige. Områder som kryptografi og faktorerer er særlig egnet for denne type computere.

Bare i løpet av de siste par år er det flere forskningsgrupper som har kommet med nye og oppsiktsvekkende resultater. Gjennombrudd er i ventet i løpet av få år, hvor man kan regne med flere forskjellige grunnprinsipper for en kvantecomputer.

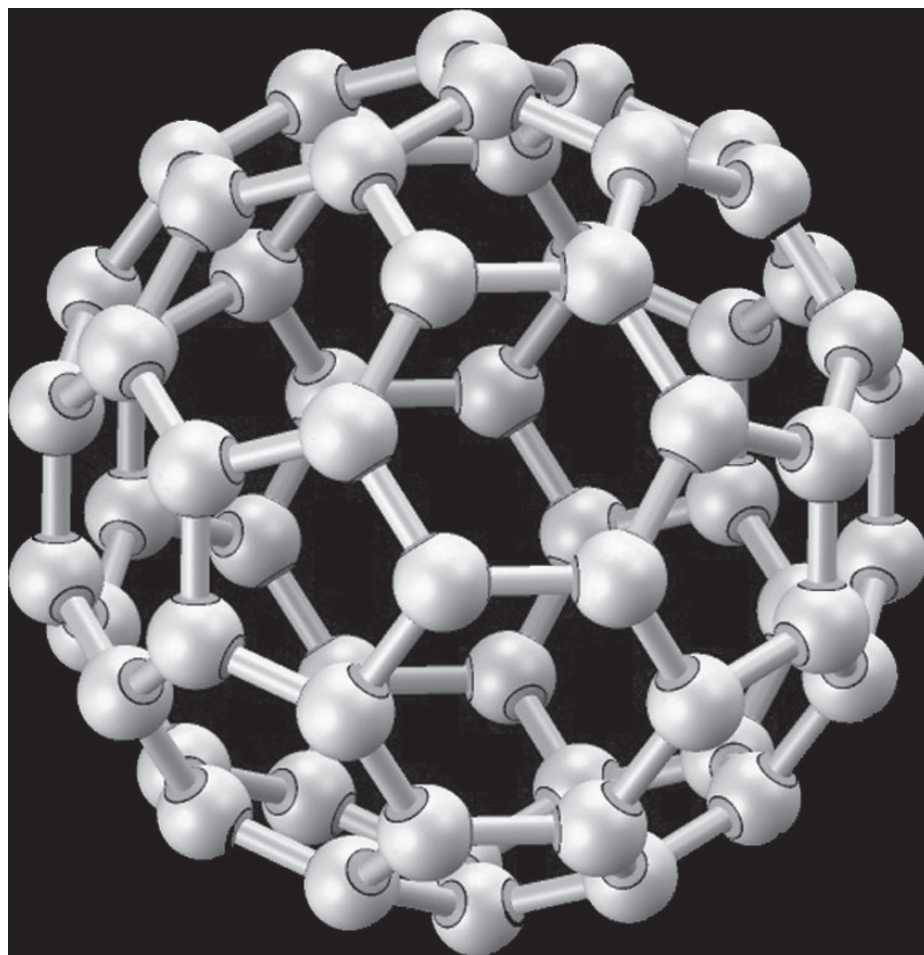
Biologi og nanoteknologi

Hvordan vil vår sivilisasjon utvikle seg over de neste 1000 årene? Dersom vi ikke utsletter planeten eller oss selv (de største farer i dag er antakeligvis miljøforurensning og terrorisme), vil vi sannsynligvis se en kraftig utvikling innen biologi og bioteknologi. Vi har i løpet av de siste drøye 10 år allerede kartlagt vårt eget arvestoff, DNA-molekylet, det vil si at vi har oversikt over koden til «arbeidstegningene» våre. Forskere både ved NASA og andre laboratorier har kommet et stykke på vei med å konstruere kunstig liv og kunstig intelligens (AI – artificial intelligence). Dette har man holdt på med i flere tiår, men teknologien blir stadig mer sofistikert og et gjennombrudd kan i prinsippet ventes når som helst.

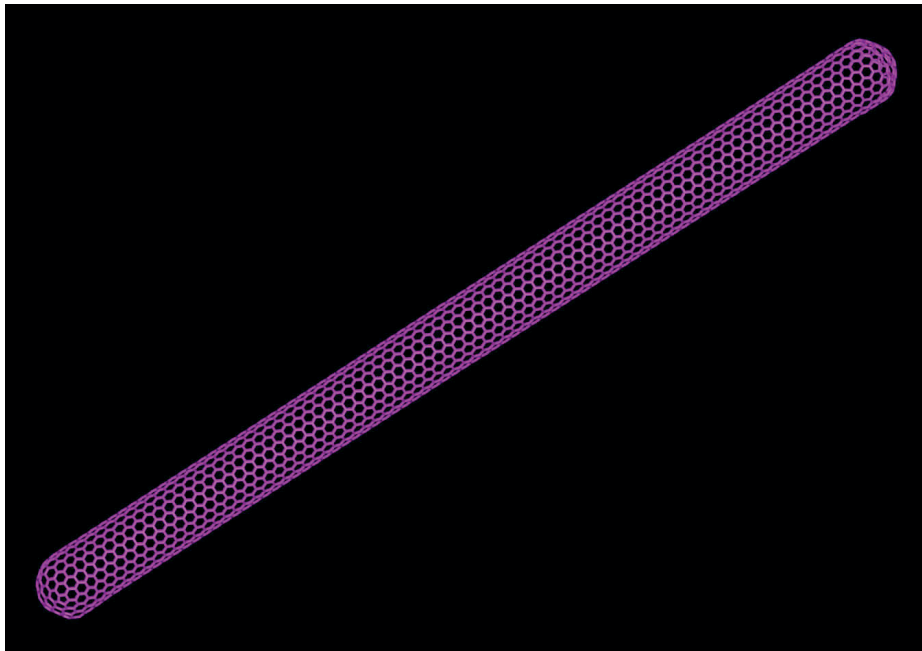
Teoretisk sett kan også liv eksistere med en kjemi som ikke er basert på vann eller karbon – sistnevnte er som kjent byggestein for alt liv vi kjenner. Dette tyder på at liv kan eksistere ved temperaturer og under forhold som er helt fremmed for mennesker og kjent biologisk liv.

Nanoteknologien har vært et stadig voksende forskningsfelt de siste ti-femten år. Her går forskerne ned på molekyl- og atomært nivå og fremstiller objekter som bare er noen få molekyler store eller enda mindre. Ved hjelp av disse kan man kontrollere kjemiske og biologiske prosesser på «nanonivå», noe som kan gi opphav til nye teknologiske produkter innen nær sagt hvilket som helst område.

Allerede i 1959, for nesten 45 år siden, holdt fysiker og nobelprisvinner Richard Feynman en forelesning der han stilte spørsmålene: Hvorfor ikke skrive hele Encyclopedia Britannica på en nålespiss? Eller hva med å samle alle bøkene i hele verden i et støvkorn? Dette regnes som opprinnelsen til feltet nanoteknologi. Feynman viste at innen

Buckyball, C₆₀

En såkalt Buckytube

rammen av fysikkens lov er slik man kjente dem da, kunne tingene manipuleres og kontrolleres på atomnivå.

På 1980-tallet begynte nanoteknologien å ta av. I 1985 offentliggjorde en gruppe kjemikere ved Rice University i Houston, Texas - med Richard E. Smalley i spissen - oppdagelsen av et revolusjonerende nytt karbonmolekyl med 60 karbonatomer (C_{60}) samlet i en såkalt geodesisk kule. Det var en oppdagelse som senere ble svært viktig for nanomaterialer. Gruppen fikk nobelprisen i 1996 for funnet. Molekylene på 0,7 nanometer i diameter (eller 70 Ångstrøm) kalles i dag buckyballer, eller fullerenes, etter arkitekten Buckminster Fuller som er kjent for at han benyttet fem- og sekskantede konstruksjoner i sine byggverk.

En variant av «buckyballs» er «buckytubes», karbonatomer som danner et hult rør, som blant annet kan lede strøm og som er superledende ved lave temperaturer. I tillegg til disse to eksemplene er det myriader av prosesser og produkter som er under utvikling og som sterkt vil påvirke teknologi og økonomi de kommende årene.

Supersivilisasjoner vil sannsynligvis også ta i bruk teknologier som molekylær nano-

En Matrioshka-hjerne i vårt Solsystem.

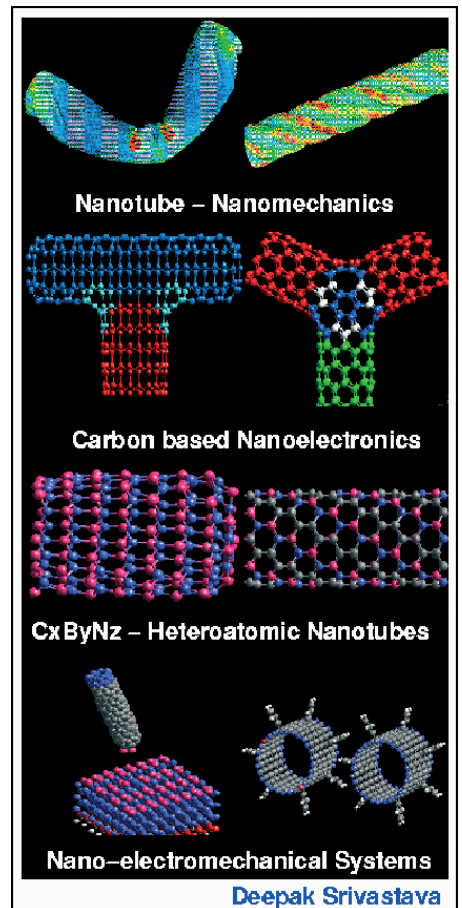
teknologi, noe som vil muliggjøre livsformer basert på maskiner. Molekylær nanoteknologi vil gjøre en istand til å bygge/repere vev og annet organisk materiale, slik at menneskers livsløp vil lett kunne økes til mer enn 150 år – kanskje mer. Når man ser på mulige bruksområder for nanoteknologi – eller nanomaskiner – er et område som umiddelbart virker sannsynlig det at de vil kunne brukes til å «vekke opp» igjen mennesker som har blitt kryogenisk dypfryst.

Man kan jo til en viss grad anse de livsformer som eksisterer på Jorden i dag for å være nanomaskiner konstruert fra naturens side – ved prøving og feiling (evolusjon) – for å reproducere seg selv.

Matrioshka-hjerner

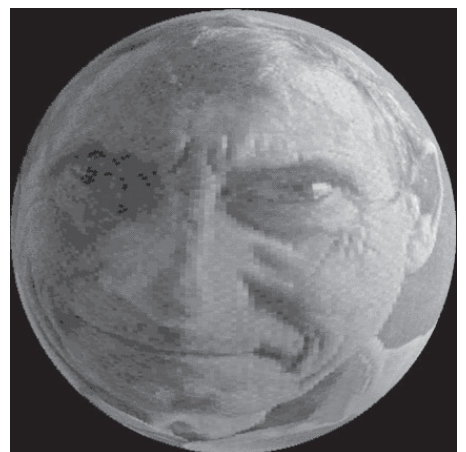
Legger vi så sammen alt det vi vet om konstruksjon av Dyson-skall, mangel på resultater fra SETI, fremtidig utvikling av supercomputere, nanoteknologi, og kunstig intelligens – da kommer vi frem til noe spennende. En såkalt Matrioshka-hjerne er nemlig et Dyson-skall konstruert av og med supercomputere på nanoteknologi-nivå. Med andre ord en supercomputer som benytter alt materiale i et solsystem og all energien en stjerne utstråler i et «computronium». Et såkalt «computronium» er materiale som har blitt endret fra sin naturlige tilstand til en computer med maksimum effektivitet. Da får vi en selvbevisst, intelligent entitet - hva skal vi nå kalle det - en «maskin»? Eller «gud»?

Enkelte forskere er av den oppfatning at slike Matrioshka-hjerner er den mest utbredte form for liv i Universet, og at alle former for liv utvikler seg mot Matrioshka-hjerner.

Hvordan vil forskjellige Matrioshka-hjerner kommunisere med hverandre? De eksisterer jo over enorme avstander fra hverandre, og ikke er de særlig mobile, så radiobølger vil antakeligvis være uaktuelle. På den annen side har de enormt lang levetid – anslagsvis 100-1000 millioner år. Og hva i all verden vil de prate om?

Les om Matrioshka-hjerner her: <http://www.aeiveos.com/~bradbury/Matrioshka-Brains> ☐

Ikke akkurat Mannen i Månen (!).

Bortført av De Grå

Av Rolf Kenneth Myhre

Først på 1990-tallet har almenheten hatt tilgang til hundrevis av troverdige rapporter om personer som hevder å ha blitt bortført av én bestemt type romvesener, de Grå. Under bortføringen er personen vanligvis i en endret bevissthetstilstand, og etterpå er minnene om hendelsen blokkerte. Gjennom hypnose kan personen gjenoppleve hendelsen. Beskrivel-

sene av de Grå er overraskende samstemmende, verden over. De som bortføres er en fast gruppe, som bortføres gjennom hele livsløpet. Det ultimate formålet med bortføringene er ikke kjent, men synes å være forbundet med dannelsen av hybrider og integrasjon i det menneskelige samfunnet.

Historien om personer som blir bortført av romvesener karakterisert som de Grå, begynte i USA med Betty og Barney Hill den 19. september 1961 i delstaten New Hampshire. Utover 80-tallet økte antall rapporterte tilfeller betraktelig, og det ble for første gang mulig å gjøre sammenligninger. Først ute var Budd Hopkins med boken «Missing time» (1981), der syv tilfeller ble gransket inngående. Her begynte et mønster å komme til syne. Det ble klart at samme person gjerne bortføres flere ganger, at de Grå fjerner egg og tapper sæd fra de bortførte, og at de bortførte ofte blir presentert for hybrider (blandingsvesener) ombord på romskipene. Hopkins var også den første til å bemerke uforklarlige arr på personer som blir bortførte. Utgivelsen av boken resulterte i at Hopkins mottok hundrevis av brev fra personer som mente å ha blitt bortført, og som ønsket å bli hypnotisert. Disse personene ble kjørt gjennom et batteri av personlighets-tester, som viste at bortføringssubjekter er minst like ærlige og

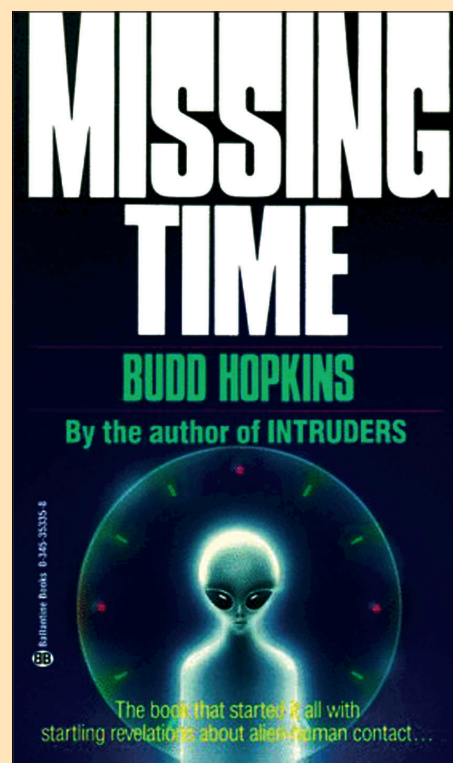

Budd Hopkins

objektive, stabile og normale, som normen.

Sommeren 1991 ble den hittil største og grundigste spørreundersøkelsen gjennomført for å få en idé om forekomsten av bortføringsopplevelser. De indikerte at 2 % av den amerikanske befolkningen (dvs. 5 millioner mennesker) hadde hatt opplevelser som var identisk med dem som bortførings-subjekter hadde hatt før de kjente at de hadde blitt bortført. 1990-tallet så en polarisering av UFO-forskerne, forfattere og organisasjoner i to hoved-grupper. I den ene gruppen finner man de tradisjonelle UFO-organisasjonene, som nå dogmatisk avviser alle rapporter om bortføringer og kontakt med romvesener. I den andre gruppen har nye organisasjoner, forskere og forfattere dukket opp, som utelukkende fokuserer på tilfeller av bortføringer og kontakt med romvesener.

Resten av artikkelen er et sammendrag

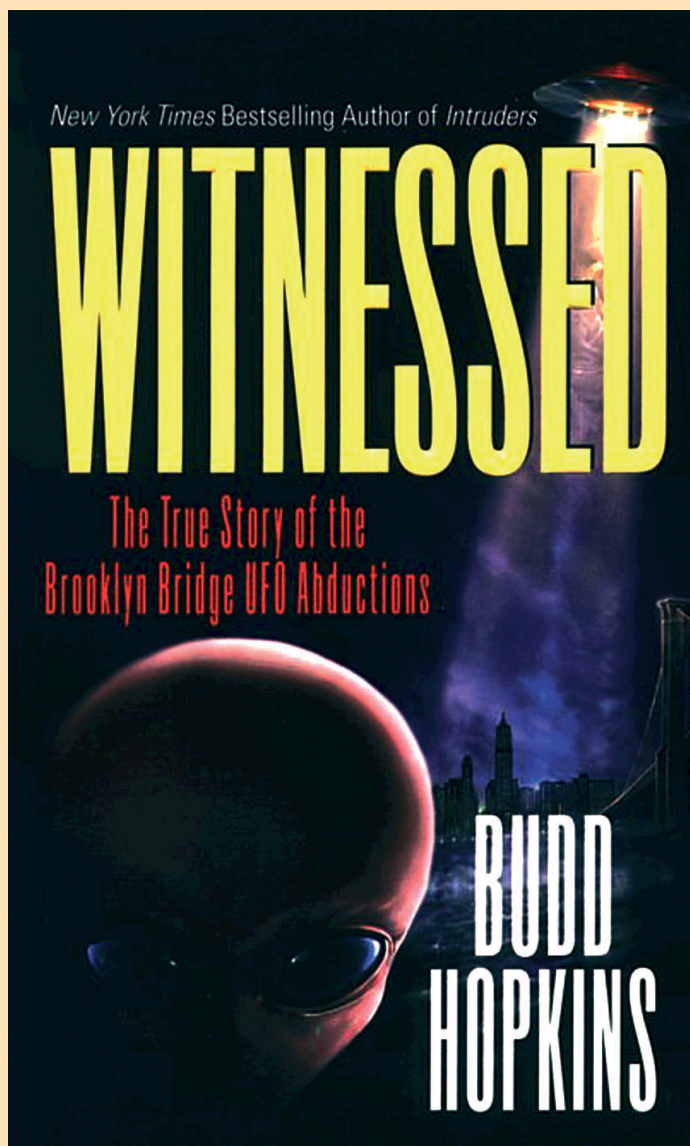
av de to bøkene til en av USAs fremste bortførings-forskere: David M. Jacobs. I originalversjonen av denne artikkelen har jeg også med et kort sammendrag av bøkene til den andre store bortføringsforskeren, John E. Mack. Opplevelsene som de to forskernes klienter beskriver under hypnose er de samme, men Mack har en mer positiv og new age-aktig tolkning av bortføringsfenomenet.

David Michael Jacobs

David Michael Jacobs er professor i historie ved Temple University, med historien og kulturen til Amerika på 1900-tallet som spesialitet. Han bor i Philadelphia med sin hustru Irene og to barn. Hans

Svært mange av påstandene i denne artikkelen er, for å si det mildt, mer enn oppsiktsvekkende. Denne delen av UFO-forskningen har alltid vært kontroversiell og det finnes alternative, konvensjonelle forklaringer til flere av de fenomenene som er beskrevet (se blant annet «UFO» nr. 3-4 2003: «Påstander om bortførelser av romvesener er undersøkt: Tegn på traumer er tilstede» ss. 28-29). Likevel gir artikkelen en nyttig oversikt over hva man vet (eller antar å vite) om bortføringsyndromet, sett fra de etterforskerne som mener at det hele er et reellt fenomen.

Mentz Kaarbo

Copyrighted material; sample page 12 of 12

A CASE TOO COMPELLING TO IGNORE—FROM AMERICA'S UFO EXPERT

Budd Hopkins' extraordinary *New York Times* bestseller, *Intruders*, was hailed as "a convincing case...that the invasion from outer space is not fiction but fact" (*Houston Chronicle*). Now, this renowned UFO authority discloses breakthrough evidence of a shattering, unprecedented phenomenon—a *witnessed abduction*.

New York City, November 30, 1989, 3 a.m.: Linda Cortile, a married mother of two, emerges from an apartment window high above Manhattan's FDR Drive. Suspended in a blue beam of light, and accompanied by three alien figures, she is lifted into a large reddish-orange glowing UFO, which then moves off toward the Brooklyn Bridge.

As recalled under hypnosis, the pattern of Linda Cortile's abduction seemed no different from hundreds of prior cases Budd Hopkins had studied. But his investigation took a dramatic turn when several witnesses—including a major political leader and two police officers—contacted him with vivid descriptions, all independently corroborated, of the shocking events near the Brooklyn Bridge that night. Through their letters, audiotapes, and sketches, Budd Hopkins uncovered keys to remarkable details of the encounter—including an inexplicable metallic object implanted in Linda's body. *WITNESSED* is the most powerful and authoritative case yet supporting the truth about alien abductions.

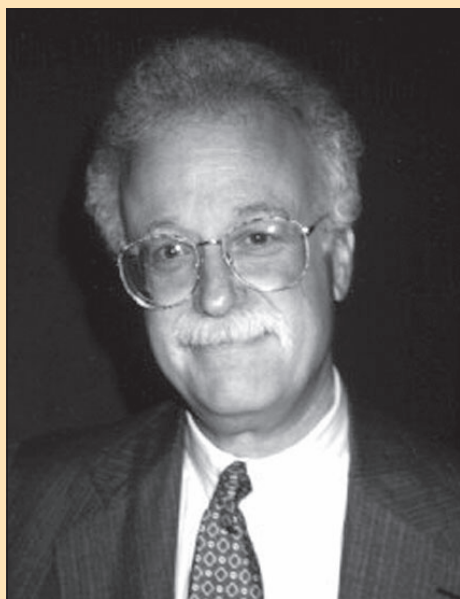
ISBN 0-671-57031-5

57031>

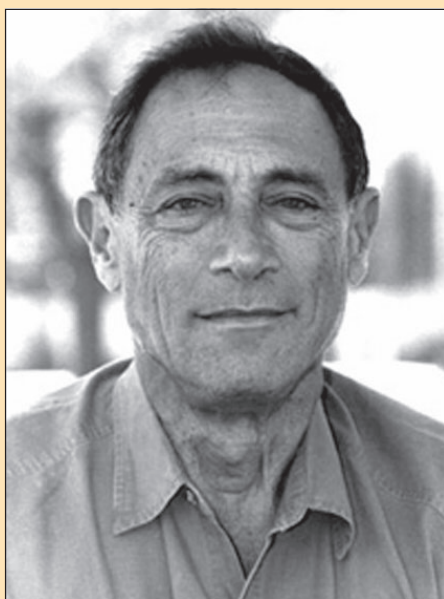
UPC

0 76714 00699 7

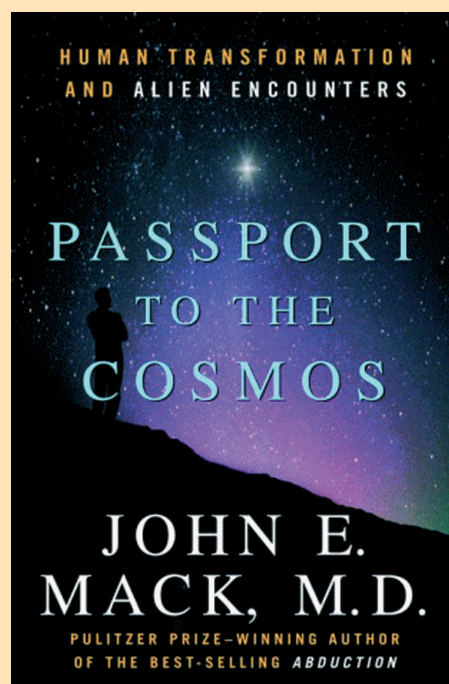
PRINTED IN U.S.A.

David Jacobs

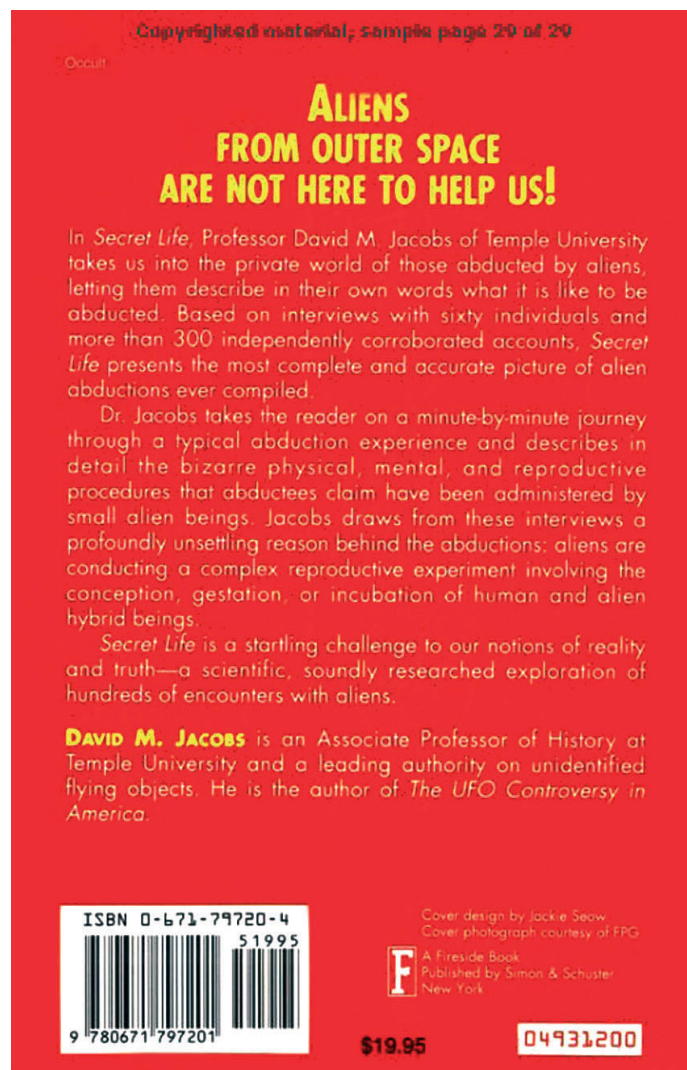
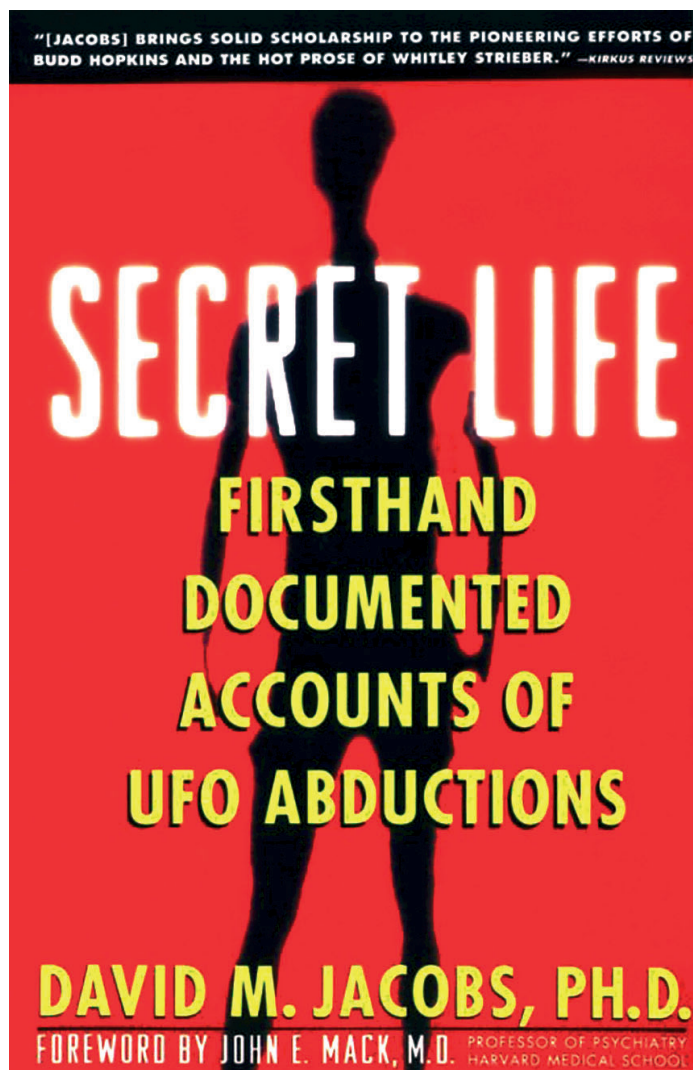
Professor John E. Mack

doktor-avhandling fra 1973 tok for seg kontroversen rundt UFOer fra et intellektuelt, sosialt og militær-historisk perspektiv. En utvidet utgave av avhandlingen ble utgitt

som bok i 1975, «The UFO controversy in America». Han jobbet også som UFO-feltforsker, og så hvordan databasen av UFO-rapporter der natur-fenomener som forkla-

ring ikke dugde, stadig vokste. Jacobs var intelligent nok til å forstå at han kunne kaste bort resten av livet sitt på å studere uidentifiserte himmelfenomener, uten no-

ensinne å komme nærmere gåtens løsning. Han måtte derfor ta spranget over til å studere tilfeller av nærkontakt grad 4, dvs. personer som hevdet å ha vært på innsiden av UFOene.

Jacobs lærte seg hypnose, og utførte den første hypnotiske sesjonen i 1986. Han utga i 1992 boken «Secret life: firsthand accounts of UFO abductions», der han beskriver det typiske mønsteret i en bortføringsopplevelse. Han hadde da hypnotisert 60 personer som hadde fortalt ham om ca 300 forskjellige bortføringer. I 1998 kom Jacobs med oppfølgeren, «The threat: revealing the secret alien agenda». Hans arkiv hadde da vokst til det dobbelte, hvilket tillot ham å utdype temaer som han visste for lite om i sin første bok. Nå kunne han også trekke mer definitive konklusjoner om hva som foregår.

Jacobs har et materialistisk livssyn, og setter vitenskapen og fornuften i høysetet. Han har tilbragt hele sitt liv i den akademiske verden. Når det gjelder bortføringsopplevelser er han primært interessert i å finne frem til sannheten; dvs. hva som faktisk skjedde på det ytre, materielle planet. Det terapeutiske elementet er

for ham sekundært. Bortføringsopplevelser som han antar bare er fantasier, har han ingen interesse av. Det ville være et stort prestisjetap for Jacobs dersom en av bortføringsopplevelsene han refererer til, skulle vise seg å være fantasi. Denne tøffe og skeptiske «no nonsense»-holdningen kommer leserne til gode, for vi kan være sikre på at Jacobs gjør sitt ytterste for ikke å bli lurt verken bevisst eller ubevisst av sine klienter. Hans holdning har ganske sikkert en pris, nemlig at han unnlater å rapportere om fenomener som han ikke har fått bekreftet fra mange nok uavhengige kilder. Av Jacobs kan vi ikke regne med å få kjennskap til hele sannheten, men vi kan ha tillit til den delen vi får presen-tert.

De Grå

I nesten samtlige bortføringsopplevelser som Jacobs har undersøkt, er «skurken» den samme, nemlig de Grå. Beskrivelsene av disse har vært over-raskende konsistente, og inneholder mange merkelige detaljer som ikke kan plukkes opp fra underholdningskulturen. De Grå er menneskelignende i ytre form, men med uproporsjonalt store hoder og øyne. De er 150-180 cm høye, og be-

skrives som svært lette og tynne. Huden beskrives vanligvis som grå, i en eller annen nyanse. De har en fantas-tisk (ja, utrolig!) evne til å manipulere telepatisk med menn-eskers tanker, følelser, visuelle opplevelser og fysiologi. De synes å tilhøre en annen kosmisk utviklingsbane enn pattedyrene. Deres psyke minner kanskje mest om mauren, der alt er rettet mot effektivitet, arbeid og kollektivet. De viser ingen eller ytterst få indikasjoner på estetisk sans, behov for rekreasjon, humor eller munterhet.

De er totalt hårløse; ikke et hår på kropp, ansikt eller hode. Hodet beskrives gjerne som lypære-format. Øynene er store og svarte, «til å falle inn i», og dekker hele ansiktsbredden. Øyene er størst mot ansiktets midtparti, og smalner av oppover mot kinnsidene. Øynene er uten pupiller, iris og øyelokk; og de kan ikke bevege seg fra side til side. Noen mener at disse svarte øynene bare er linser, og at de under linsene har vertikale pupiller som en katt eller slange. Nesen beskrives som fraværende eller som en ytterst liten utheving. De har en liten strek-munn, ingen lepper. De har verken tenner, tunge eller spytt, og trolig ikke noe stemmebånd. Munnen brukes ikke til kom-

munikasjon, og de synes ikke å bevege munnen. De har verken kjeveparti eller ører.

Huden beskrives som læraktig, og det er ikke antydning til bein under huden. De synes ikke å ha ytre tegn på alder, ingen rynker i huden. Brystet er lite og smalt, uten synlig benstruktur. Deres kroppsform er mer fyrstikkaktig enn atletisk. De synes ikke å ha hofte eller hoftebein; heller ikke viser de noen tegn på kjønnsorganer eller andre kjønnslige attributter. Likevel fornemmer bortføringssubjekter lett om de har med en hann eller hunn å gjøre. Armene er lange og svært tynne, tilsynelatende uten muskulatur. Fingrene er også lange og tynne; ofte rapporteres bare tre fingre. Beina beskrives som korte og tynne, tilsynelatende uten muskulatur. Deres fin-motorikk er utmerket, de virker svært kvikke og profesjonelle i alt de gjør med hender og fingre.

Det er flere indikasjoner på at de Grå ikke puster; ihvertfall ikke slik vi gjør det. Muligens ånder de i form av fotosyntese, slik planter gjør det. Det er også flere indikasjoner på at de verken spiser, drikker eller utskiller avfallsstoffer (avføring, urin, svette). De har aldri blitt sett vaske seg, heller ikke har man sett utstyr for dette. De lukter ikke.

Det er uvisst hvor de Grå får sin kroppslige styrke fra, og hvorfor de så lett kan mani-pulere mennesker fysisk. Det virker som om de kontrollerer gravitasjons-kraften, i tillegg til at de tele-patisk kan blokkere fullstendig menneskers muskel- og viljekontroll. De virker som nevnt svært målorienterte og fokuserte på deres arbeidsoppgaver. Det virker faktisk som om de ikke har noe annet liv, at de er uten personlige eller sosiale interesser. Det er ingen indikasjoner på at de finner den menneskelige kultur interessant. De kaster ikke bort tiden til (telepatisk) små-snakke. De kan vise irritasjon og tilfredshet, men ikke sterkere emosjoner som sinne eller direkte glede. De kan påføre mennesker store smerter under forskjellige prosedyrer, men de virker ikke ondskapsfulle.

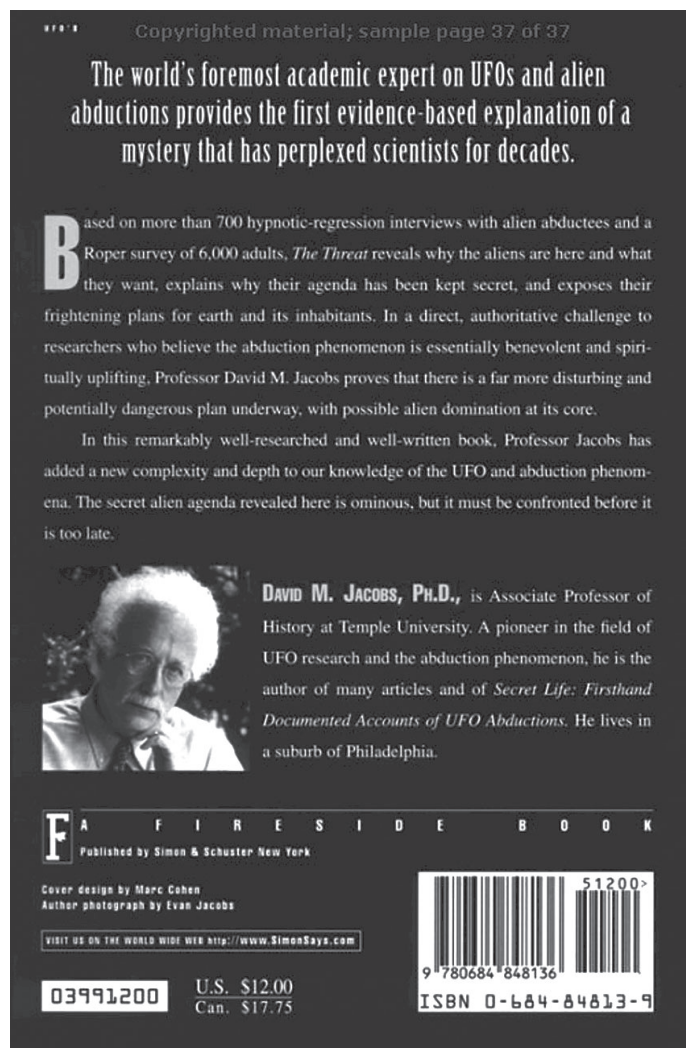
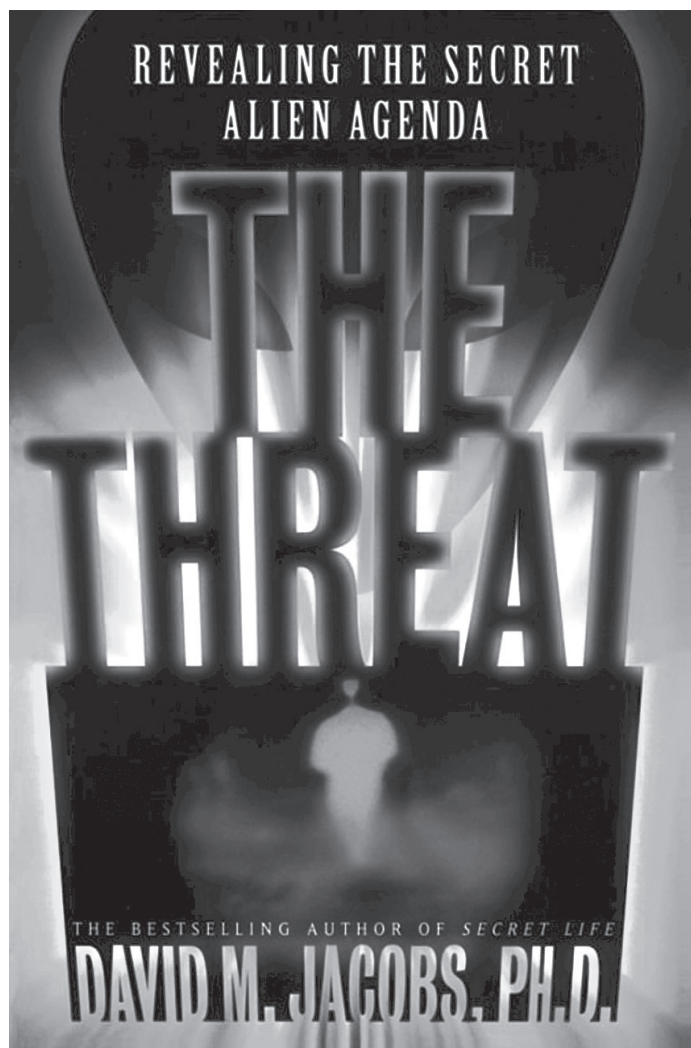
Bortføringene skjer fra første til siste øyeblikk på de Grås premisser. Bortføringssubjektene kan ikke diskutere eller argumentere med dem. Det er som om de Grå har samme overlegne mentale avstand til oss som vi har til kyr og griser. I likhet med maur har man aldri sett dem hvile seg. I romskipene har man heller aldri sett stoler, sofaer eller senger hvor de Grå kan hvile ut i en komfortabel stilling. I flere uavhengige rap-

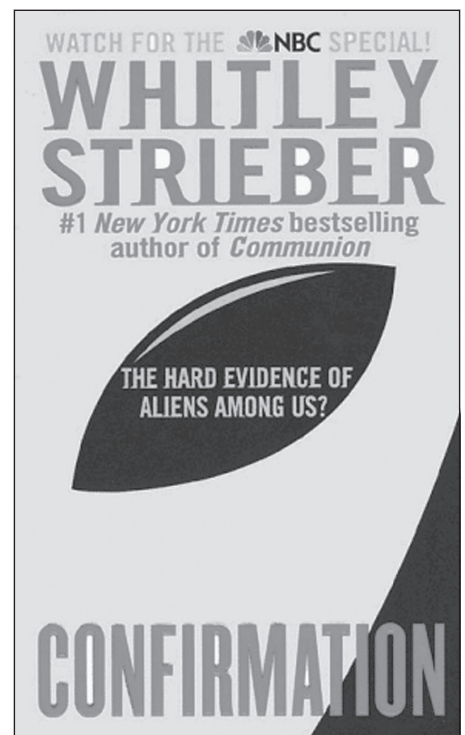
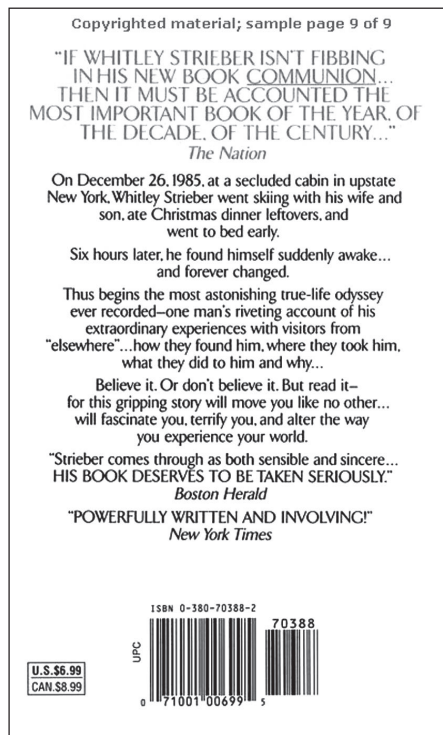
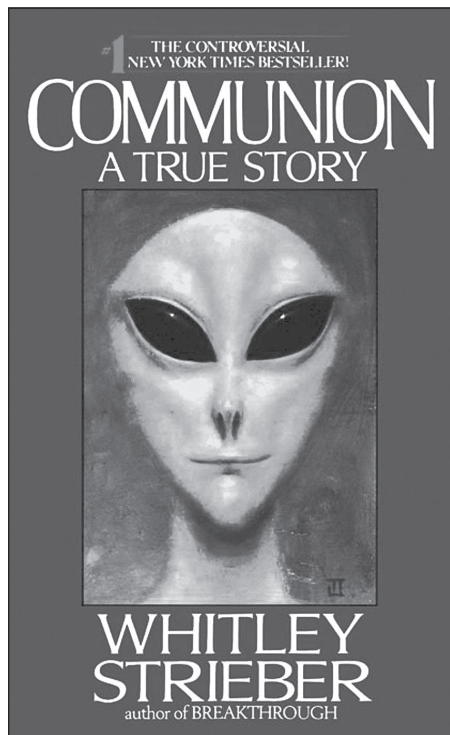
porter er de Grå assosiert med dobbelt---stjernen Zeta Reticuli, som består av to gule stjerner nokså lik Solen.

De Grå lar biologiske roboter utføre standard arbeidsoppgaver for seg. Bio-robotene ser ut som mindre utgaver av dem selv, 90-120 cm høye. Robotene har gjerne en form-sittende metallisk grå uniform på, noen ganger med et identitetsmerke på venstre side av brystet. Robotene oppleves av oss å være uten individualitet og emosjoner, men de kan kommunisere og diskutere med hverandre hvis de står overfor et lite problem. Hvis problemet blir alvorligere, trekker de seg straks til siden og overlater situasjonen til de Grå.

Mønsteret i en typisk bortføringsopplevelse

Det svært få vet, og som man ikke kan plukke opp fra populærkulturen, er at de som bortføres utgjør en fast gruppe som bortføres regel-messig. Jacobs (1998) erfaring er at barna til alle bortføringssubjekter også blir bortførings-subjekter. Bortføringene begynner allerede i spebarns-alderen og varer inn i alderdommen. Hyppigheten i antall bortføringer synes å gå i bølger, men med et minimum på ti per år. Jacobs kjenner ikke til et eneste

Communion av Whitley Strieber, forfatteren med bortførelsesopplevelser. Forsidetegningen gir et godt ilde av «De Grå».

Whitley Striebers andre bok.

tilfelle der bort-føringene har begynt i voksen alder. Riktignok er det dem som i voksen alder bare blir bortført én gang; Jacobs spekulerer at disse må ha befunnet seg i nærheten av et fast bortføringssubjekt.

Bortføringssubjekter kan ikke gjemme seg noe sted. Det spiller ingen rolle om de befinner seg midt på Manhattan eller ute på en gård i Kansas. De kan sikre seg for en natt ved å ha mange våkne mennesker rundt seg, men de har ikke funnet noen metode for å stoppe bort-føringene for godt. Jacobs tror at bortføringer i stor skala først begynte på 1950-tallet. Vi kjenner ikke til hvilke kriterier som lå til grunn for valget av den første generasjonen av bortføringssubjekter. Hadde de spesielle gener? Eller ble de tilfeldig valgt, og fikk så sitt DNA endret? Begge disse muligheter kan forklare hvorfor barna automatisk blir bortførings-subjekter. De fleste bort-føringar varer fra 1-3 timer, men kan i ekstreme tilfeller vare over flere dager.

1) Bortføring til et romskip. De fleste bortføringer skjer om natten når personen er alene, men kan også skje når personen kjører bil eller er ute i naturen. Hvis personen bortføres i sovende tilstand, er det lettere å tro senere at det hele var en drøm. Det er også nok av eksempler på at bortføring kan skje mens personen er blant en liten gruppe. Personen blir da ved telepatisk suggesjon ledet bort fra gruppen, eller hele gruppen blir satt midlertidig i koma mens bortføringen pågår. Ordet «koma» er å foretrekke fremfor «søvn», for det virker som om både

det indre og ytre liv blir «frosset i nuet» inn-til personen «slås på» igjen. I ett dramatisk eksempel skjedde bortføringen mens et ektepar hadde sex. Hustruen ble bortført mens mannen ble satt i koma og lagt over på siden, penis var fortsatt i erigert tilstand. Da hun ble ført tilbake til sengen, ble mannen plas-sert over henne og «slått på». De fortsatte å elske som om ingen-ting hadde hendt. Det var to ting som etter hvert vekket deres mistanke om at noe unormalt hadde skjedd: Det ene var at hun plutselig fikk voldsomme smerter i underlivet; det andre var at ifølge klokken hadde samleiet vart betydelig lengre enn de kunne gjøre rede for.

Bortføringene blir nesten alltid utført av bio-robotene. De utviser en over-legen evne til å fremstå holografisk (3-dimensjonal) i en hvilken som helst form. Mange opplever dem først som ugler, antakelig pga. de store øynene. Bio-robotene kan også utnytte personens tros-forestillinger, og fremstå f.eks som et totemdyr for innfødte eller som et eventyrvesen for barn. Om natten kommer de gjerne gjen-nom vinduet og inn i rommet på en lysstråle. Hvis personen er våken kan hun bli forskrekket, men blir da vanligvis beroliget av sterke tele-patiske suggesjoner om at «alt er bare vel». Disse suggesjoner skjer ved at bio-robotene går nær henne og stirrer henne dypt inn i øynene. Selve bortføringen minner om en ute-av-kroppen opplevelse; som å sveve i vektløs tilstand. Teorien er at de dematerialiserer kroppen. Bio-robotene fore-trekker å føre

den dematerialiserte gjennom et vindu frem-for gjennom vegger eller tak. Under hypnose har hele sveveturen fra huset og opp til rom-skipet blitt gjen-opplevd.

Etter en bortføring er det vanlig bare å huske de første og de siste sekunder; at man var på vei til å ha en ute-av-kroppen opplevelse, men at man så ble dratt inn igjen. Senere kan bilder og glimt fra bortføringen dukke opp i nattdrømmer eller i fantasier. I sjeldne tilfeller er personen fullt bevisst under hele bortføringen. Bare i de tilfeller der fantasiene vedvarer over lengre tid og er assosiert med sterke emosjoner, ansføres personen til å søke hypnose for å komme til bunns i saken.

2) Den medisinske undersøkelsen. All kommunikasjon mellom de Grå, bio-robotene og de som bortføres, foregår telepatisk. De bortførte har tydeligvis ikke noe problem med telepatisk kommunikasjon på et enkelt nivå. Noen sier at de hører den andres stemme inne i seg. Når de bortførte spør de Grå om hva som egentlig foregår, mottar de som regel bare beroligende suggesjoner som «alt ordner seg», «ingenting å være redd for», «ingen kom-mer til å skade deg» osv. De som spør får sjeldent skikkelige svar.

Når den bortførte rematerialiseres i romskipet, bringes hun vanligvis rett til under-søkelses-rommet. Hun er da i en endret bevissthetstilstand; fysisk og psykisk er hun noe «lammet». Sinnet er koblet ut, fortid og fremtid eksisterer ikke. Bevisstheten er låst til nuet; og mottar inntrykkene uten

videre refleksjonsevne. De bortførte registrerer hverandre, men det er ingen sosial kontakt mellom dem. Undersøkellesrommet beskrives vanligvis som lite og rundt, ryddig og rent, fortrinnsvis i hvite og grå farger. Noen apparater og maskiner kan være festet til tak eller vegger. Lyset i rommet er diffust, ingen lamper kan ses. Midt i rommet står fra ett til fire bord. I store undersøkelsesrom kan det være opp til 200 bord. Personen eskorteres til et bord, og blir hjulpet av med klærne. På de andre bordene ligger gjerne andre nakne menn-esker.

Noen rapporterer at de blir bundet fast til bordet, med bånd som går over overarmene og leggene. Hele undersøkelsen tar 10-20 minutter, og blir utført av 2-4 bio-roboter. De er raske, effektive og fokuserte. De begynner gjerne med føttene, og undersøker om fotrefleksen er til stede. De trykker og føler seg oppover til hoften. Bio-robot-ene foretar ofte smertefrie risp i huden, som umiddelbart danner arr. Disse arrene er varige, og er ett av flere indisie-bevis på at bortføringene er reelle. Kvinner blir undersøkt gynekologisk, litt vev skrapes gjerne av skjedene med et instrument. Kjønnsgangene til gutter og menn blir palpert (hånds-undersøkt), løftet og gransket nøye.

Deretter undersøkes brystkassen og ribbena, armhulene og muligens lymfeknutene. Kvinners bryster blir undersøkt, noen ganger blir kvinnene klemt hardt rundt brystvortene som for å se om væske kommer ut. Ører, øyne og munn blir undersøkt med instrumenter; deretter hals og strupe. Personen blir så løftet opp i sittestilling, for at ryggen og ryggvirvlene kan undersøkes. Det hele avsluttes vanligvis med en rektal undersøkelse, der et instrument brukes. Endringer i medisinsk status fra forrige visitt blir straks lagt merke til. Bio-robotene behersker ikke en hver situasjon. At kvinner har farget håret sitt siden sist kan forvirre dem og bli tolket som sykdom. Tannregulering og geiss kan også skape forvirring og diskusjon.

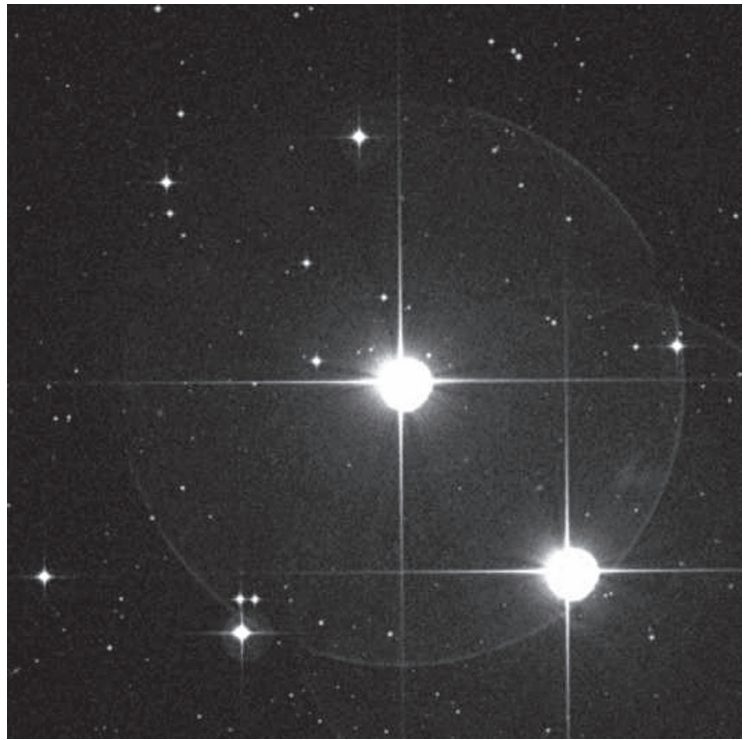
Mot slutten av undersøkelsen får personen enten et implantat satt inn, eller et tidligere implantat blir fjernet. Implantatet er et lite, rundt, plastikkliknende objekt. Om det brukes som måler av noe og/eller til å lokalisere personen med, vites ikke. Implantatet føres som regel gjen-nom ørene eller nesen til et sted i nærheten av hjernen, men kan også føres gjennom skjedene til livmoren. Personene er gjerne bevisste der og da at et implantat settes inn. I mange tilfeller har implantatet resultert i neseblødninger både under og etter bort-føringen. Noen ganger har implantatet kommet ut etter at personen har pusset nesen. Slike implan-tater har flere ganger blitt analysert

av forskere, men de har ikke kunnet si noe bestemt. Disse implantatene er enda et indisie-bevis på at bort-føringene er reelle og foregår på det materielle planet.

Etter den medisinske undersøkelsen trer bio-robotene til side, og en av de Grå overtar. Denne begynner som regel med en «dybdestirring», som består i å gå helt opptil persons ansikt og stirre ham/henne dypt inn i øynene. Dette har en hypnotisk virkning, der personen blir ekstra motakelig for suggesjoner. Dybdestirring brukes til å redusere smerte, til å berolige, til å avlese sinnet/minnene, og til å fremkalle bestemte emosjoner. De Grå kan gjennom dybdestirring også fremkalle seksuelle følelser, og mange kvinner bringes til orgasme. Kvinnene føler seg gjerne «brukt» og «manipulert» etterpå, omtrent som et gårdsdyr. Hensikten med å bringe kvinnene til orgasme er uvisst; gjetningen er at de Grå anser at orgasmen virker positivt på egglovningsprosessen og egget som skal fjernes.

Etter en dybdestirring er det vanlig at personen, voksen som barn, danner en svært positiv emosjonell tilknytning til den Grå, fra kjærlighet til forelskelse til dyp trygghet. Personen ønsker å hjelpe den Grå, uansett hva formålet måtte være.

3) Formeringsprosedyrer. Dybdestirringen fungerer vanligvis som overgang fra den medisinske undersøkelsen til formeringsprosedyrene. Formeringsprosedyrene blir kun utført av de Grå, ikke av bio-robotene. Med gynekologiske instrumenter blir et egg fjernet fra kvinnene; kvinnene er som regel bevisste hva som foregår. Deretter kommer en ny runde med dybdestirring, der noen kvinner svimer av eller sovner inn. Et befruktet egg blir så implantert, men antakelig ikke i livmorshinnen. Jacobs (1998) har gjennom en rekke tilfeller fått mistanke om at det befruktede egget kommer i en egen «gravidetspose» som festes *utenfor* livmoren. En uvanlig stor andel av kvinnelige

Zeta Reticuli 1 og 2

bortføringssubjekter har hatt livmorskomplikasjoner og fått livmoren fjernet. Egget som innsettes har antakelig blitt genetisk endret. For noen av de kvinner som fikk et befruktet egg implantert under en tidligere visitt, er tiden inne for foster-ekstraksjon.

Mange kvinner som har opplevd foster-ekstraksjon har ikke en gang vært klar over at de har vært gravide, selv om de har sluttet å menstruere. Tanken har ikke falt dem inn, enten fordi de alltid har vært nøye med prevensjonsmetoder, *eller fordi de ikke en gang har hatt sex med en mann i den aktuelle tiden!* Likevel har symptomene vært der, som oppsvulmede bryster og morgen-kvalme. Noen kvinner har tatt en hjemmegraviditetstest, som har vist positiv. De har så gått til legen, som også har bekreftet deres graviditet. Men seks til tolv uker senere har menstruasjonen kommet tilbake, uten at hun har hatt spontanabort. Legen kan bare bekrefte at fosteret er borte. De Grå fører de ekstraherte embryoene (1-8 uker gammelt) eller fostrene ned i en gjennom-siktig beholder med en ernæringsvæske i, som fungerer som kuvøse resten av fostertiden.

Menn og gutter i kjønnsmoden alder blir tappet for sæd, som også oppleves som en ydmyk-ende affære. En pumpemaskin blir festet rundt penis, som noen ganger men ikke alltid frem-kaller en orgasmeløs ejakulasjon. Ved sædtapping er det vanlig at en av de kvinnelige Grå dybdestirrer mannen, hun kan tele-patisk overføre bilder som får ham til å tro at han har sex med en jordkvinne. En -kvinne ble opprørt da hun måtte se sin egen tenåringsønn bli sædtappet.

4) Andre tester, hybrid-presentasjoner. Etter formeringsprosedyrene blir personen utsatt for andre prosedyrer og tester. Fra nå av er det større variasjon i hva og hvor mye subjektene gjennomgår. Noen blir medisinsk undersøkt på ny, men denne gang av en stor maskin som er festet til taket. Den summer og det blinker i lys; selvstyrt beveger den seg 10-20 cm over kroppen, fra region til region, som for å avlese kroppens indre tilstand.

Det er vanlig at de Grå tester subjektene emosjonelle responser på dramatiske bilder, 3-dimensjonale film-sekvenser og «levende skuespill». Typisk er bilder av atom-bombe-eksplorasjoner, død og destruksjon, verdens undergang osv. Innholdet kan også være seksuelt eller romantisk. Det merke-lige er at «figurene» som opptrer kan være familiemedlemmer og nære bekjente, fra fortiden eller nåtiden. Det virker som om de Grå har total adgang til menneskers minner, og kan manipulere med minnene slik at personen opplever dem i et ytre drama i nåtiden. De levende skuespillene narerer gjerne personen til å tro at dette er virke-lig-heten. Hun hiver seg derfor inn i handlingen og interagerer, inntil hun plutselig innser at «mor» ikke er mor men en bio-robot! Det hele minner meget om de interaktive teatraliske oppsetningene som hoved-personen i John Fowles' roman «Magikeren» ble utsatt for av den eksen-triske mange-millionæren.

Mange kvinner forteller at de blir ført inn i egne «utklekkingsrom» for hybridfostre. På den ene veggen er det fullt av hybridfostre i alle utviklingsstadier oppi små væskefylte beholdere. Kvinnene blir fortalt hvilke de selv er mødre til. I et annet rom er det fullt av babyer og smårollinger. Kvinnene blir oppmuntret til å holde på barna, snakke og leke med dem. De blir også oppfordret til å gi bryst, enten de har melk eller ikke. Mange kvinner har inntrykk av at de Grå ikke selv kan gi hybrid-barna den emosjonelle kontakt og omsorg som de trenger. Det å holde rundt et hybrid-barn gir slettes ikke alle kvinner lykkefølelse, noen vegrer seg og betrakter dem som stygge vanskapninger. Barna blir ofte beskrevet som svake-lige, syke-lige og litt for passive, som om de allerede har fått for lite av noe.

5) Mer uvanlige opplevelser. De mer uvanlige opplevelsene kommer gjerne mot slutten av bort-føringen. Flere personer kan bli ført sammen for å se en film som viser vakre park- eller naturscener. Her synes ikke formålet å være å utforske deres emosjonelle reaksjoner, men å mate deres under-bevissthet med idylliske bilder om hvordan fremtiden blir hvis de bare

sam-arbeider. Subjektene kan også bli presset til å ha sex med hverandre, eller til å ha sex med hybrider i kjønnsmoden alder. Jacobs (1998) mener å ha funnet forklaringen på hvorfor subjektene presses til å ha sex med hverandre, det er for å tappe mannen for sæd i de tilfeller der pumpemaskinen ikke resulterte i ejakulasjon. Ungjenter kan ha sitt første samleie under en slik bort-føring; jomfruhinnen er da alltid borte når de senere har sitt første ordinære samleie. De Grå synes å være totalt uforstående til den emosjonelle dimensjonen og den kulturelle betydningen som sex har for jord-mennesker. For dem er forplantning bare en biolo-gisk funksjon som stimulerer visse fysio-logiske og psykologiske responser.

6) Tilbaketuren. Når de Grå er ferdige med alle sine prosedyrer, mottar subjektene telepatiske signaler som «Fort, fort, nå må du gå!». De hjelpes på med klærne. Begiven-hetene omkring dematerialisering-sprosessen rett før romskipet forlates, er for mange vanske-lige å huske. Noen husker at de blir bragt til en rund plate i gulvet, og i neste øyeblikk er de allerede på bakken eller tilbake i soverommet. Noen opplever at de svever ned gjennom luften. En av de Grå blir vanligvis med ned, antakelig for å se til at personen ikke skader seg eller gjør noe dumt som kan avsløre bortføringen. Hvis personen f.eks blir ført tilbake til en bil der andre venter i koma, blir disse «slått på» igjen. Det kan ta tid før de oppdager at et par timer sporløst har forsvunnet. Når bortføringen har skjedd på dagtid, og de andre ikke har blitt satt i koma, har subjektet ofte blitt savnet av de andre. Dette er også et indisiebevis på at bortføringene er reelle. Når subjektet våkner opp dagen etter en bortføring, er nattklærne noen ganger med innsiden ut eller assosiert med andre besynder-lig-heter som han/hun ikke har noen forklaring på.

Psykologiske ettervirkninger. Noen klarer å integrere de mange bortføringene fint, for andre virker de svært dramatiske og destruktive. Den vanligste ettervirkningen er søvn-forstyrrelser. Soverommet og det å sove oppleves ikke lenger trygt. Andre utvikler angst, depre-sjoner og fobier. De tør ikke lenger være alene. De unngår bestemte steder eller situasjoner. Kvinner kan utvikle psyko-seksuelle problemer, samt få en uvanlig sterk motvilje til gynekologer. Noen subjekter blir voldsomt oppsatt på å lære seg alt om UFOer; andre har den motsatte reaksjonen, de blir uvel bare de hører ordet UFO. Seks personer som gikk til Jacobs var så lei av å bli bortført, at de monterte et kamera i sove-værelset. Men til ingen nytte;

bio-robotene greide hver gang å lure dem. Bortføringen skjedde etter at videotapen hadde løpt ut, eller bio-robotene styrte personen telepatisk til enten å koble kamaraet ut eller til å legge seg å sove et annet sted, eller de greide selv å koble kame-raene ut.

Det slående ved bortføringsopplevelser er konsi--stensen i detaljer som går igjen. Det er det samme mønsteret som beskrives, i rapport etter rapport, verden over. De fleste av Jacobs' klienter hadde ingen interesse av UFOer, og de visste ingen-ting om andres bortførings-opplevelser. Først med utgivelsen av Jacobs' bok i 1992 ble det typiske bortføringsmønsteret kart-lagt. Så hvor fikk Jacobs' klienter sine identiske detaljer fra?

Mange psykologer, psykiatere og selvutnevnte UFO-eksperter avviser bortførings-opplevelser fra sofa-kroken sin, *uten* å ha satt seg inn i saken. En slik avvisning er lett å forstå, fordi bortførings-opplevelsene er *for* fantastiske til å tro på. De geiper til all menneskelig erfaring, boklig visdom og viten-skapelig kunnskap. Men for dem som har lest Jacobs (1992) eller senere bøker av ham eller andre, er fantasi/hysteri-teorien *enda* mer usannsynlig. Fantasi/hysteri-teorien ignorerer de mange indisiebevisene, og ignorerer subjektene doku-men-terte normalitet. Hvordan vil sofa-teoretikerne forklare at 20 % av bortføringene inklu-derer to eller flere personer som ser hverandre under bortføringen, og slik bekrefter hver-andres opplevelser (Jacobs, 1998)? Noen ganger rapporterer de om dette uavhengig av hverandre til hypnoterapeuten (for et godt dokumentert tilfelle, se Hopkins 1996). Fantasi-teorien forklarer egentlig ingenting, den er bare et slør som skjuler en dogmatisk avvisning. Jacobs går nøye gjennom samtlige sofakrok-bortforklaringer (av dem er det ikke få!), og viser på hvilke punkter hver av dem sviker.

Men hva er så agendaen til de Grå som angivelig kommer fra Zeta Reticuli? Det er opplagt at hvis de Grå ville utrydde menneskene og ha Jorden for seg selv, hadde dette vært deres minste problem. Likevel, det er et faktum at vi har blitt invadert. Og det er et faktum at vi blir utnyttet i deres formeringsprogram, uten vår vitende og godkjennelse.

The threat: revealing the secret agenda (1998)

I denne oppfølger-boken presenterer Jacobs mer spennende stoff fra hypnose-sesjonene, hovedsaklig om de Grås hybridi-serings-prosjekt og integrasjonsprosedyrer. Jacobs har nå hypnotisert totalt 110 personer, og studert i detalj 700 bortføringer. Han beskriver de omfattende utvelgelses-prosedyrer som alle som ønsker å bli hans klienter først må gjennomgå. Ca

30 % av de som kontakter ham trekker seg under disse prosedyrene eller blir vraket av Jacobs selv. Av dem som godtas for regresjonshypnose, trekker 25 % seg etter den første sesjonen. Det ble for skremmende for dem. Bare de virkelig motiverte fortsetter, og med dem gjennomfører han så mange sesjoner som de ønsker. Vanligvis går han bare gjennom den samme bortføringen én gang, men da gjøres dette mest mulig krono-logisk og detaljert, fra øyeblikk til øyeblikk.

Hybridiseringsprosjektet. I Jacobs (1998) kommer mer informasjon og flere detaljer frem om hybridene. Det virker som om de Grås hybridiserings-prosjekt går i retning av gjøre hybridene stadig likere oss anatomisk, så vi til slutt ikke kan se forskjell. Dette vil kanskje kreve 4-5 eksperimenterelle generasjoner av hybrider, der Jacobs mener at hans klienter har gitt mange beskrivelser av de tre første generasjonene. Han spekulerer at hybridiseringsprosjektet har noen-lunde følgende form. Dannelsen av den første generasjon hybrider (1G-hybrider) skjer ved at de Grå tilfører et menneskelig befruktet egg (= zygote) noen eller mange av deres egne gener. 1G-hybridene ligner svært på de Grå, og mangler bl.a. kjønns-organer. Dannelsen av neste generasjon hybrider (2G-hybrider) begynner igjen med en menneskelig zygote, men denne gangen tilføres gener fra 1G-hybriden. 2G-hybridene ser fremdeles nokså «fremmed» ut, og ingenting tyder på at de kan formere seg. Når 2G-hybridene blir voksne, blir de en integrert del av arbeidstabellen til de Grå. De tar seg bl.a. av hybridbarna.

Dannelsen av 3G-hybrider begynner igjen med en menneskelig zygote, og denne gang tilføres gener fra 2G-hybriden. 3G-hybriden ser nokså menneskelig ut, og kan med mørke solbriller på passere ubemerket gjennom våre gater. 3G-hybridene er selv istand til å utføre bortføringer, uten oppsyn av de Grå. 4G-hybridene er bare assosiert med mindre merkverdigheter, som en lege lett vil kunne finne en «normal» forklaring på. Jacobs' kinnlegging av de forskjellige hybrid-generasjonene og deres psykiske karaktertrekk, evner og arbeidsoppgaver er naturligvis langt fra så presis som det hergis inntrykk av. Men tendensen er han sikker på. De ferdige hybridene har de Grås ekstraordinære mentale evner, og vil kunne formere seg både med mennesker og med hverandre!

Integrasjonsprosedyrer. Forklaringen på hvorfor mennesker i alle alderstrinn blir bortført, kan være at hybridene trenger trening i sosialt samvær med mennesker på sin

egen alder. Dette er ihvertfall hva klientene til Jacobs selv rapporterer at hybridene forteller dem. I romskipene er det egne lekerom for smårollinger og småbarn, og egne klasserom for større barn og ungdommer. Voksne som bortføres fraktes inn i lekerommene og klasserommene, for fysisk kontakt, lek, sosialt samvær og undervisning. Hybridungdom får tildelt forskjellige arbeidsoppgaver på linje med bio-robotene; og de blir oppfordret til å ha sex med de bortførte. Boken er full av eksempler på gjengitte dialoger og sosialt/seksuelt samvær mellom Jacobs' klienter og hybridene.

De voksne hybridene får mer kompliserte arbeidsoppgaver, og jobber sammen med de Grå. Jacobs kan fortelle at i de siste årene har det vært flere eksempler på at de voksne «ferdige» hybridene har gjennomført bortføringsprosedyrene helt på egen hånd. Noen kvinner foretrekker å bli bortført av hybridene pga. deres menneskelighet, andre foretrekker å bli bortført av de Grå pga. deres forutsigbarhet og nøytralitet. Emosjonelt synes de voksne hybridene å ligge på et nivå mellom de Grå og menneskene. I romskipene lever hybridene nokså kommunalt. De mannlige hybridene har nå kommet så langt i deres perfeksjon at de kan befrukte kvinner. De kvinne-lige hybridene har visst fortsatt problemer med å få avkom. Hovedsaklig mannlige hybrider har fått som «personlige prosjekter» å etablere kjæresteforhold med bortførings-subjekter, disse forholdene utspiller seg nede på bakken! Hybridene kan visstnok bare være adskilt fra romskipet et visst antall timer om gangen. Dette høres jo ut som en Dracula-fortelling i moderne versjon!

Kjæresteforholdene kan være svært romantisk-seksuelle av karakter, men de kan også utvikle seg i stygg retning. I flere tilfeller har de mannlige hybridene oppført seg voldelig når ikke alt har gått etter planen deres, uten at det er grunn til å tro at de har «mistet besinnelsen». Noen ganger har flere mannlige hybrider møtt opp for å gi en kvinne en «skikkelig lærepenge», og de har truet med å hevne seg på hennes barn.

Jeg er fullstendig klar over at dette for de aller fleste vil være alt for fantastisk til å tro på. Det eneste jeg kan si, les bøkene selv! Det er foreløpig ingen indikasjoner på at hybridene på andre måter deltar i det menneskelige samfunnet; at de f.eks. lever i en leilighet eller tar seg jobb eller lignende. Hybridene har flere ganger bortført personer til forlatte militærbasier, og de liker visst å opptre i militæruniformer. Jacobs kommer inn på de svarte fantom-helikopterne som av og til er blitt observert i forbindelse med mystiske dyrelemlestelser.

Bortføringssubjektene blir forberedt på

fremtiden; deres underbevissthet blir program-mert for kommende begivenheter der de Grå eller hybridene har en mer aktiv rolle på Jorden. Subjektene får se filmsekvenser der de selv spiller betydningsfulle roller når «verdens under-gang» kommer. Det kan virke som om filmsekvensene skal programmere inn en tro ikke så ulik den Jehovas Vitner har på seg selv og sin rolle når Dommedag kommer.

Spekulasjoner

Har de Grå problemer med sin egen formerings-evne, hvordan den enn måtte foregå? Er de Grå en truet art? Er de Grå selv et hybrid-eksperiment, som ikke gikk som forventet? Noen av klientene til Jacobs har i samtaler med hybridene fått det inntrykket. Jeg spurte Jacobs per e-post hvordan han vil forklare at de Grå ikke har tatt livet av ham for mange år siden, i og med at han kan betraktes som en trussel for hele deres program her på Jorden. Han svarte (oversatt av meg):

«... jeg er ikke betydningsfull nok til å kunne forstyrre deres formeringsprogram. De som bortføres har sagt rett ut til de Grå at de husker alt og rapporterer til meg. De Grås respons er misbilligelse, men det er også alt. Hvis jeg og mine kollegaer skulle finne en måte å stoppe eller forstyrre deres program på, da ville de kanskje reagere annerledes. Som det er akkurat nå, betyr min innsats og innsatsen til mine kollegaer svært lite. Det enormt utbredte, globale programmet som bortføringssubjektene beskriver, fortsetter som normalt, og det er det viktigste.» [e-post mottatt den 21/2-2003].

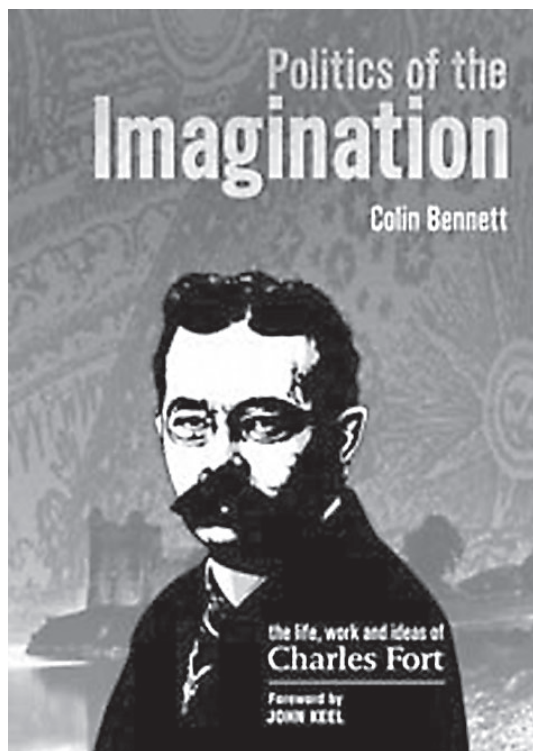
Rolf Kenneth Myhre kan kontaktes via epost: rkm777@hotmail.com ☐

Kilder:

- Jacobs, David M. (1992): *Secret life: firsthand accounts of UFO abductions*. Simon & Schuster, New York. 336 sider.
- Jacobs, David M. (1998): *The threat: revealing the secret alien agenda*. Simon & Schuster, New York. 287 sider.
- Mack, John E. (1994): *Abduction: human encounters with aliens*. Charles Scribner's Sons, New York. 432 sider.
- Mack, John E. (1999): *Passport to the Cosmos: human transformation and alien encounters*. Three Rivers Press, New York. 333 sider.
- Extraterrestrial contact: quality research, information and resources... [Web-base]. Sjekk web-siden «Abduction phenomenon». Web-adr: <http://www.etcontact.net/>

BOKANMELDELSER

Ved Mentz Kaarbø

Charles Fort. Her foran sitt «super-sjakk» brett, etter egen idé.

Fordømte fakta og fallende fisker

Politics of the imagination – The life, works and ideas of Charles Fort
Colin Bennet
Headpress/Critical Vision 2002

Charles Hoy Fort var bare 58 år da han døde på Royal Hospital i New York en vårdag i 1932. Men han etterlot seg et livsverk som skulle komme til å påvirke forfattere og interesserte over en hel verden helt frem til våre dager.

Med tiden har navnet Charles Fort og begrepet «forteana» blitt synonyme med uforklarlige hendelser og mystiske fenomen.

Fort viet sitt liv til å grave frem slike ting som ingen andre ville befatte seg med. Fantastiske rapporter om fisk som regnet fra himmelen, steinblokker som inneholdt levende planter, mystiske forsvinninger og tilsynskomster, spontanantennelser av mennesker, isblokker som faller fra klar himmel og tusentalls andre fenomener som den etablerte vitenskap ikke ville ta i med en ildtang, samlet han inn.

Og han gjorde det fra vitenskapens egne tidsskrifter.

Fort selv var en flittig forfatter. Fire bøker ble det til slutt. I 1971 gav Damon Knight ut boken Charles Fort – Prophet of the unexplained og nå finnes Colin Bennets Politics of the imagination – The life, works and ideas of Charles Fort for den som vil vite mer om denne merkelige mannen.

Uke etter uke tilbrakte Charles Fort i mørke biblioteksaler mens han hang over vitenskapelige tidsskrifter og aviser på jakt etter «fordømte fakta».

Nitidig skrev han dem ned på små papirlapper som han senere katalogiserte. Nesten halve livet viet han til dette lite glamorøse arbeidet mens hans kone Annie gikk hjemme og ventet.

En dag ble arbeidet for overveldende for ham. I 1929, året etter at hans første bok *The Book of the Damned* kom ut, brente han 40 000 nedtegnelser etter en alvorlig depresjon. Men snart var innsamlingen i gang igjen.

Ved sin død etterlot han seg 60 000 nye. Fort var en foregangsmann på mange

områder, også når det gjaldt «de flygende tallerkenene» som han skrev om lenge før disse ble et begrep.

Fort samlet rapporter om mystiske lysende objekter, sigarer på himmelen og andre uforklarlige iakttagelser. Fort var også mer enn 50 år tidligere ute enn personer som Erich von Däniken, Andrew Thomas og Robert Charroux med tanken om at vi kanskje stammer fra en utenomjordisk rase som en gang besøkte vår Jord i fremmede romskip. En tanke som skremte ham: «Jeg tror at vi er en slags buskap, at vi tilhører noe: At en gang i tiden var Jorden et ingenmannsland som andre verdener undersøkte og koloniserte, og sloss om innbyrdes, men at den nå eies av noen.»

Skrev altså Fort i 1919.

Til forskjell fra blant andre von Däniken ble Fort ikke rik på sine skriverier. Han levde i et beskjedent hus i bydelen Bronx i New York sammen med sin hustru og sine tusentalls nedtegnelser, og kun takket være arv kunne han vie de siste seksten årene av sitt liv helt til innsamlingen.

De små kortene med nedtegnelser ble

samlet fra New Yorks bybibliotek og British Museum, skrevet med en form for steno-grafi som han selv hadde funnet opp; dette var alt han levde for. I denne lille uanselige mannens hode fødtes idéer som ingen andre tidligere hadde våget å tenke.

I hans verden fantes det ufattelige svært nært innpå. Store himmelskip med passasjerer, bevingede vesener over Palermo i november 1880, regn av kjøtt, uforklarlige luftspeilinger i Sverige på 1880-tallet; alt skrev han ned og arkiverte.

Når nå Colin Bennet forteller historien om hva som rørte seg i hodet på denne særlingen, er det godt å lese og bli dratt med. Uansett hva man tror om selve fenomenene så observeres de og rapporteres i samme omfang i dag som på Forts tid.

Et lite fiskeregn nå og da kan være ganske oppfriskende.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 1 2003/MDK

Bortom horisonten – Svensk flygspaning mot Sovjetunionen 1946-1952

Lennart Anderson & Leif Hellström
Freddy Stenboms Förlag 2002

Forfatterne Lennart Andersson og Leif Hellström har tidligere skrevet bøker om flyhistorie. I *Bortom horisonten* tar de opp den svenske etterkrigstidens flyovervåkning av Sovjetunionen som på alvor ble satt i gang i årene like etter Den andre verdenskrigs slutt. De tar straks utgangspunkt i rapportene om spøkelsesrakettene som ble et stort mysterium for forsvarsmakten i Sverige i 1946. En stor mengde observasjoner av hva som så ut som missiler ble gjort over Sverige dette året.

Sammenlagt regnet forsvarsstaben med at nærmere tusen rapporter ble kjent av myndighetene.

Nest etter spøkelsesflyene på 1930-tallet snakkes det om spøkelsesrakettene som de første UFO-fenomen som opptrådte i Sverige. Det interessante er at Andersson og Hellström setter disse observasjonene inn i et historisk perspektiv og gjør et forsøk på å koble dem til datidens flyovervåkning mot Sovjet.

1946 var det året da Per Albin Hansson døde og Tage Erlander ble statsminister i Sverige. Spøkelsesrakettfenomenene skulle detekteres ved hjelp av radarsystemer som det svenske forsvaret ville låne av Storbritannia. Forbindelsene med Storbritannia ble imidlertid ansett for å være såpass politisk sensitive med henvisning til nøytraliteten, og den hemmelige britiske styrken under navnet Task Force 196 som skulle hjelpe forsvaret med radarutrustning var dermed ikke velkommen i Sverige. Utveksling av informasjon vedrørende spøkelsesrakettene fortsatte likevel mellom Sverige og Storbritannia.

USA var helt til begynnelsen av 1950-tallet noe usikker på hvilken side Sverige egentlig stod på – vestmaktene eller østmaktene. Kanskje kunne man risikere at Sovjetunionens førstelinjeforsvar ble forbedret hvis USA bidro med teknisk materiale til Sverige? Når så Storbritannias økonomi ble svakere etter 1947 ble USA stadig mer aktive i Europa og til og med forbindelsene med Sverige ble intensivert.

Redselen for hva det daværende Sovjet hadde på lur var stor. Enkelte i forsvaret spekulerte i at det fantes utskyttingsramper i Baltikum eller ved Peenemünde og at det var derfra spøkelsesrakettene som ble iaktatt over Sverige ble skutt ut fra. Blant annet kan de bildene som svenskene tok i 1949 over Ösel utenfor Estland ha vært et ledd i forsøket på å finne rakettbaser der.

Det gikk rykter om at Sovjet hadde overtatt tysk teknologi og nå var i ferd med å videreutvikle V1- og V2-våpen til effektive raketter med lang rekkevidde. Noen måtte ha manøvrert våpnene og derfor forsøkte man å spore de styringssignalene som fienden benyttet seg av. Hva som hittil er kommet frem er at Sovjet prøveskjøt minst 12 V2-raketter fra og med den 18. oktober 1947 og fremover. Rakettp prøvene ble imidlertid gjort fra Kapustin Jar nær Det Kaspiske hav, langt fra Sverige. Både tidspunkter og steder rimer således dårlig med de observasjonene som ble gjort over Sverige og andre deler av Norden.

Spekulasjonene rundt observasjonene i Sverige var mange og materialet ble omgående hemmeligstemplett. Alle observasjoner

var ikke mulig å forklare, men de fleste hadde sitt sannsynlige utgangspunkt i uvanlige mange innkommende meteoror som brant opp i atmosfæren, til og med på dagtid.

Spøkelsesrakettene utgjør en viktig del av boken, som i hovedsak beskriver i detalj hvordan de risikable overvåkningsflygningene mot Sovjet foregikk. Andersson og Hellström har skrevet en viktig bok som setter spøkelsesraketterapportene fra 1946 inn i et sikkerhetspolitisk perspektiv.

ANDREAS OHLSSON
UFO-Aktuellt nr. 2003/MDK

Mystiska fenomen

Johan Söderberg & Lotta Lindström
Gleerups 2003

Denne svært vellykkede barne- og ungdomsboken spenner over en rekke fenomener og foreteelser som ikke er fremmede for en UFO-interessert. Selvsagt tas UFO-fenomenet opp på samme måte som kornsirkelfenomenet og selv om tonen er «besøkende fra rommet» så er teksten nøytral og tar opp en rekke andre forklaringsmodeller.

Rikt illustrert med gode bilder og strålende tegninger er boken tiltalende og selv om opphavsmennene går over fenomenene med en harelabb gjør de seg aldri morsom på deres bekostning eller prøver å mystifisere unødig.

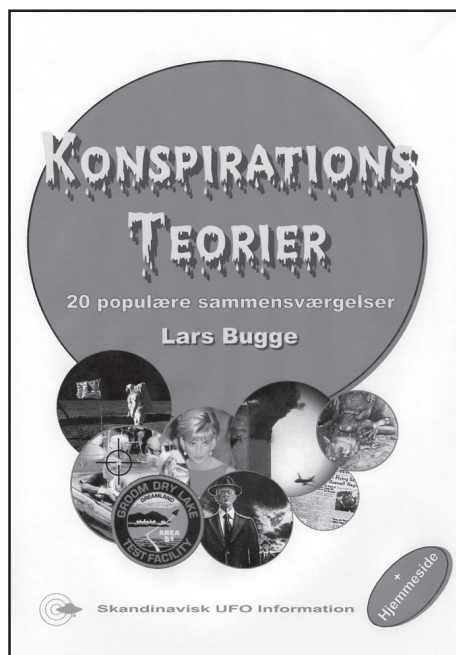
Den unge ufologen får til og med lære seg hvordan man starter en UFO-klubb, samt at det går bra å rapportere eventuelle observasjoner direkte til UFO-Sverige. Men nene i svart får også en side, noe som er naturlig med tanke på MIB-filmene.

Mystiske apemennesker som yetien og bigfoot får noen sider, på samme måte som Atlantis og diverse havuhyrer.

Som sagt, så liker jeg boken fordi den gir

leseren mulighet til å sette spørsmålstegn ved å ta opp både tvilsomme saker og problemer. Dette hører til sjeldenhetene. Men selv sagt kan man også si at å gjennom å skrive om disse «fenomenene» gir man dem en slags legitimitet, på tross av at flere av dem knapt fortjener det. Det får man tross alt akseptere og la seg more i stedet.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 2 2003/MDK

Konspirasjonsteorier

Lars Bugge
SUFOI 2003

Illustrasjon 6: Bokanmeldelser – Konspirasjonsteorier.jpg [to spalter – pga. stort bilde, «innholdsrik» forside]

Så har også Danmark fått sin første «bok» om konspirasjonsteorier. Men til forskjell fra den svenske (*Verdens største konspirasjoner*, Semic) dreier det seg om et drøyt 40 siders hefte i A4-format utgitt av Scandnavisk UFO-Information. Forfatteren tar opp 20 av de mest kjente konspirasjonsteoriene så som at AIDS skulle ha vært skapt av forskere, at Area 51 skjuler nedstyrte flygende tallerkener, at prinsesse Dianas død egentlig var et mord, at månelandingene skulle være svindel og mye annet som de fleste av oss kjenner igjen.

Dessverre er boken i mangt og mye bare en opprømsing av konspirasjons-fanatikerens «bevis». Som i tilfellet med månelandingene der Bugge lar leserne i stikken og ikke kommer med motargumenter. I det hele tatt blir det oftest svært summarisk og motargumentene er svake. Personlig synes jeg at Bugge burde ha lagt betydelig mer arbeid

i å forklare problemene bakom konspirasjonene enn det han faktisk gjør. Nå blir det mest en lang liste med ulike teorier med noen siders tekst som utfylling. Mysteriene vinner over forklaringene, på tross av at slike finnes i flere tilfeller.

Jeg sakner også en analyse av hva som får folk til å tro på konspirasjoner og eksempler der det finnes bevis for slike.

Et A4-hefte om dette enorme emnet blir rett og slett aldeles for tynt.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuellt nr. 2 2003/MDK

Gudars och gudinnors återkomst
Carl-Gustav Carlsson & Liselotte Frisk (red.)
Umeå universitet 2000

Tro kan flytte fjell, men som regel holder det med en lett forskyvning av verdensbilde.

90-tallets new-age bølge over Sverige [og til en viss grad også Norge, red. anm.] har blitt betydelig svakere og igjen er en slags hverdagslig, lunkne nyreligiøsitet. Undersøkelser viser at vi tror på skrømt og overnaturlige ting i en grad som kan skuffe den mest forherdete skeptiker. Vår IT-alder har sterke drag av ET-alder. Vandrende bord, flygende tallerkener, sannsigere og samtale med de døde eksisterer i dag som naturlige innslag i vårt vesterlandske verdensbilde. Men når vi forlater hjemmets lune rede og møter virkeligheten på Rimi er det få som prøver å utføre new age-kunster i sin jakt på lave utsalgspriser. Troen har sin tid, den hverdagslige virkelighet en annen.

En hel del forskning på dette gjøres i Sverige og Olav Hammer, Ulf Sjödin og Håkan

Arlebrandt er noen av dem som har bidratt. Men det finnes flere og boken Gudars och gudinnors återkomst (Institutionen för religionsvetenskap, Umeå universitet) er en tilstandsrapport over den pågående forskning på nyreligiøsitet i Sverige.

Edvard Lind tar opp et alvorlig emne når han forsøker å spore hvit makts basis. Her finns «kirker» som mener at arierne er Guds utvalgte folk og at jødene er satans biologiske avkom. Her finnes koblinger til flere svenske new age-personligheter som i bøker og fordrag forener en sterk antisemittisme med konspirasjonsteorier og ikke sjelden, hvite frelsere fra rommet.

Pia Andersson, som er doktorrand ved Arkeologiska institutionen ved Stockholms universitet, mener i sitt kapittel «Flygande tefat och rymdvarelser som religion» at røttene til den religiøse UFO-troen er å finne i 1500-tallets spekulasjoner om menneskets posisjon i Kosmos. Er vi alene i Universet? Eksisterer andre bebodde verdener? Tanker som kostet Giordano Bruno livet da han ble brent på bålet av Inkvisisjonen i året 1600. Fremfor alt har troen på besøkende fra andre verdener blitt formet av den tidlige esoteriske bevegelsen, med Helena Petrovna Blavatsky bøker *Isis unveiled* (1887) og *The secret doctrine* (1888) som de viktigste informasjonskildene. Det var da at tanken på at vi mennesker styres av «mestere» fra Venus ble født, en tanke som kontaktpersoner som George Adamski med flere tok til seg 70 år senere da de tok steget inn i venusianernes klokkeformete romskip for en tur gjennom Solsystemet.

Den nye åndeligheten har satt sine tydelige spor i Sverige. Ganske sikkert er mange av dets uttrykk av privat karakter og synes ikke i form av kirker eller samfunn.. Men troen på healing, liv etter døden, astrologi og andre new age-ytringer er fremdeles ganske utbredt, selv om den altså ikke påvirker vår tilværelse til hverdags. En undersøkelse som presenteres av Liselotte Frisk viser også at kvinner oftere enn menn tror på nyåndelige fenomener.

Også hekseri har fått sitt eget kapittel. Her konstaterer Laila Wiberg at wicca-bevegelsen ikke er en gren innen new age, men derimot en mysterietradisjon som vokser langsomt i Sverige, men er på fremmarsj i det øvrige Europa og (selvsagt) i USA. Dagens hekser har sin tradisjon blant sterke kvinner, ofte med kunnskap om legekunst.

I et kapittel tar Britt-Mari Näsström opp hvordan prinsesse Diana etter sin død har fått en nærmest gudinnelignende status og hvordan kirken til og med har sett seg nødsaget til å advare sine soknebarn mot dette onde. Den forrige engelske erkebiskopen dr. Coggan utroper for eksempel Princess Di

«som en falsk gudinne med løsaktig moral». Sånn kan det gå når kirken utfordres av de nye strømningene.

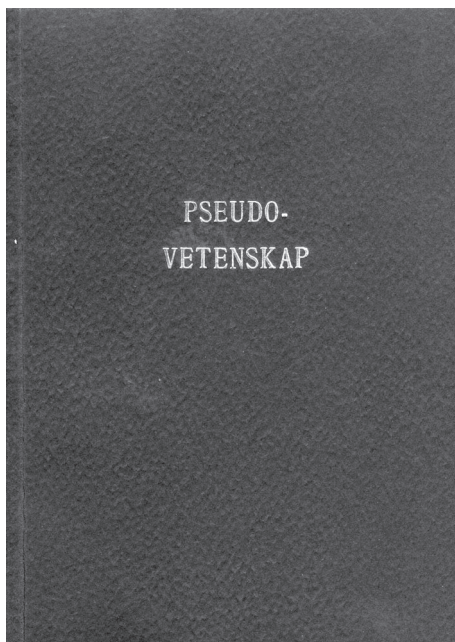
CLAS SVAHN
UFO-Aktuelt nr. 2 2003/MDK

Pseudovetenskap

Torbjørn Holmgren
Farisé forlag 2003

Pseudovetenskap er en velment liten bok som forsøker å lære sine lesere forskjellen mellom riktig vitenskap og slikt som utgir seg for å være vitenskap. Von Dänikens besøkende romguder, parapsykologenes ESP-eksperimenter, å lete etter vann med ønskevist, ufologenes jakt på bevis, og de bibeltroendes kritikk av utviklingslæren er noen eksempler som forfatteren anfører. Men boken er litt slurvete skrevet med feilstavede navn, tvilsomme begreper og en irriterende måte å kalle alle som sysler med ikke-etablert vitenskap for tullinger som gjør at man vegrer seg på tross av at det er lett å være enig i mye.

Lange passasjer blir også vel teoretiske istedenfor å presentere forklaringer. Den fremste kilden er tidsskriftet Folkvett som står for 27 av 48 kildehenvisninger, noe som

får en til å undre hvor belest forfatteren egentlig er og om han behersker dette feltet eller bare drives av en iver etter å sette «tullingene» i gapestokk.

Boken forutsetter at man er ganske oppdatert på emnet for å ha utbytte av den, i det den utelater mange basisfakta.

CLAS SVAHN
UFO-Aktuelt nr. 2 2003/MDK

Diskuter UFO på usenet!

Gå inn på

no.kultur.folklore.ufo

Graham Birdsall er død

7. april 1954 -
19. september 2003

Det var med stort sjokk og van tro jeg mottok meldingen om Graham Birdsalls bortgang den 19. september. Det var ikke mange dagene tidligere jeg fikk beskjed om at han hadde fått hjerneslag, men to operasjoner senere så situasjonen ganske lys ut. Han var våken og hadde snakket litt med

familien. Men så kompliserte det hele seg og den tredje operasjonen overlevde han dessverre ikke.

Graham ble kun 49 år gammel. Han levde et intenst liv som oppsøkende etterforsker og journalist til alle interessante UFO-hendelser rundt om i verden. Han var redaktør i verdens største UFO-tidsskrift, det velkjente *UFO-Magazine* (tidligere *Quest International*) som kommer ut i 40 000 eksemplarer hver måned.

Jeg traff ham senest i august i år, da jeg besøkte ham i hans nye lokaler i utkanten av Leeds. Mektig stolt og glad over å ha flyttet ut av falleferdige lokaler på en annen kant av byen. (De var faktisk falleferdige. For to år siden ramlet halve huset sammen og de eneste kontorene som sto igjen i andre etasje var forlaget Quest Publications International sine.)

Han hadde akkurat kommet hjem fra reise og skulle dra igjen samme dag, noe som jeg antydte var å drive rovdrift på seg selv. Men han lo det vekk og fortalte meg om Eamonn Ansbro, direktør for Kingsland Observatory, en vitenskapsmann som står fram

i septemberutgaven og forteller om at Hessdalsfenomenet endelig er vitenskapelig akseptert.

Graham var en stor mann, i fysisk størrelse, men kanskje spesielt i sinn. Han hadde alltid mange historier på lager og de var aldri kjedelige. Han var et naturlig midtpunkt og likte seg i rampelyset. Han skulle ha organisert sin 23. UFO-konferanse i Leeds i september i år, men døde altså en uke før den skulle gått av stabelen. Naturlig nok ble det hele avlyst.

Den alltid sannhetssøkende Graham Birdsall etterlater seg et gigantisk sort hull på UFO-himmelen som det skal bli vanskelig å fylle.

Våre tanker går til hans kone Christine og deres tre døtre som har mistet sin nærmeste.

Tønsberg, 29. september 2003
Odd-Gunnar Røed

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Mars 2003

Forskning.no, 26.03.

Innledningsvis tar vi oss den uhyrlige frekkehets å gjengi *in extenso* en tekst hentet fra *Forskning.no*. Der har journalisten Didrik Søderlind skrevet artikkelen «UFO – en kort kulturhistorie» som gir en rimelig grei innføring i historien om UFOenes og «de flygende tallerkeners» plass i historien. Selv om artikkelen er sett fra en skeptikers ståsted – både tonen og behandlingen av stoffet har et lett ironisk tilsnitt enkelte steder – fungerer den likevel bra som en oppfriskning av historikken. -

Det moderne UFO-fenomenet oppsto den 24. juni 1947. Den amerikanske piloten Kenneth Arnold hevdet han hadde sett ni halvmåneformede flygende farkoster, og sa at de beveget seg som «tallerkener som skummet over vannet». Da nyheten ble sirkulert, bommet media på Arnolds beskrivelse av halvmånene, og la mer vekt på tallerkenene. De flygende tallerkenene var født.

Snart var det hundrevis av rapporter fra hele USA om mennesker som hadde sett flygende tallerkener. Og i de drøye 50 årene som har gått har UFOer blitt en del av kulturten vår.

Noen av oss tror de flygende farkostene kommer fra det ytre rom, mens resten av oss lar oss underholde av filmer som Nærkontakt av tredje grad. Det er tydelig at romfarerne er kommet for å bli.

UFOer i Bibelen

UFOer i betydningen merkelige flygende farkoster er ikke noe nytt. Både i Bibelen og i de prehinduistiske Vedaskriftene finner man omtaler av slike. Og disse omtalene brukes flittig av en fascinerende sjanger innen pseudoarkeologisk litteratur.

Forfatteren Erich von Däniken mener at pyramidene har blitt bygget ved hjelp av skapninger fra rommet, og at det finnes en mengde spor etter utenomjordiske besøk. For eksempel er de berømte tegningene i ørkenen i Nasca laget for å ses fra farkostene. Dänikens eventyrlige suksess ser ikke ut til å ha svekket av at han flere ganger er blitt tatt i fusk, og han har fått et vell av etterfølgere.

Menneske + romvesen = sant

En annen bidragsyter til denne såkalte «Ancient Astronauts»-genren er israeleren Zecharia Sitchin, som har de gamle sumererne som sitt fokusfelt. Sitchin mener den sumeriske sivilisasjonen var et så stort kvantesprang i menneskets utvikling at noen skarve hårløse aper ikke kan ha klart det på egen hånd. Sitchin ser for seg at det moderne mennesket er et resultat av blanding av DNA mellom primitive mennesker og skapninger fra rommet, skapninger som menneskene så har minnet som guder.

Ikke alle UFO-forfattere har like ville historier å komme med. I sin bok *UFO i Norge* (Grøndahl Dreyer 1997) sammenstiller Willy Ustad (kjent som pennen bak de storselgende «Fire Søsken»-bøkene) norske UFO-historier gjennom historien. Han omtaler rapporter om merkelige ting på norske himler siden presten Absalon Pedersøn Beyer skrev ned sin observasjon av en merkelig, rund og sort «sky» som suste forbi og dekket til Månen. Dette var i desember 1536. [Riktig årstall skal være 1563, red.anm.]

Men først og fremst er UFOer et moderne fenomen. Og med årene har beretningene blitt mer groteske.

Kidnappet av romvesener

Et vendepunkt kom på 1960-tallet, da ekteparet Barney og Betty Hill ble hypnotisert. Under hypnosen hevdet de å ha blitt kidnappet av romvesener i 1961.

Barney hevdet at det ble tatt sædprøver av ham, mens Betty hadde fått stukket en nål i navlen. Historien var som hentet ut av en grotesk fantasi, og onde tunger har påpekt likheter mellom romvesenene som kidnappet ekteparet Hill og et vesen som dukket opp på TV-programmet *The Outer Limits* 12 dager tidligere.

I det hele tatt er det en lang tradisjon innen UFO-observasjoner for at folk beskriver ting som er godt kjent fra populærkulturen, noe skeptikere sjelden unnlater å gjøre oppmerksom på. UFO-tilhengerne, på sin side, hevder at øyenvitnene har opplevd noe som er så merkelig at de griper til ting de allerede kjenner for å forklare det de har sett.

Intergalaktiske møter

En av de mest iherdige popularisatorene av UFO-bortføringer er amerikaneren Whitley Strieber, som også husket sine bortføringer etter psykoterapi og hypnose. Strieber er også science fiction-forfatter.

Et annet eksempel på en mann som har samkvem med intergalaktiske skapninger er Billy Meier fra Sveits. På 1970-tallet hadde Meier jevnlig møter med kvinnen Semjase fra planeten Erra i Pleiadene. Semjase, som så ut som nettopp den typen kvinne en enslig mann har lyst til å møte, forklarte Meier om Erranernes åndsliv, og Meier skrev det ned.

Ett av hovedproblemene til UFO-tilhengerne er at til tross for horder av slike detaljerte vitneprov, har man fint lite håndfaste bevis. Det sirkulerer horder av fotografier, som ofte viser seg å være forfalskninger. Hvis det er så mange utenomjordiske som har besøkt oss, hvor er bevisene? En skru fra en UFO burde jo duger. Skeptikerne insinuerer, og endog insisterer, at de løse skruene sitter helt andre steder enn på UFOene.

Konspirasjon?

Motargumentet er ofte at det finnes en stor konspirasjon gående for å holde sannheten om UFOene skjult. Det er mektige interesser som trues, hevder denne teorien. Kirken vil miste innflytelse hvis folk begynner å tro at det er noe annet oppe i Himmelen enn Gud, regjeringer vil miste makten hvis det kommer frem at det finnes sivilisasjoner som får vår til å se ut som en barnehage, og oljeindustrien vil gå på tomgang hvis vi vanlige jordboere får tilgang på romfarenes utrolige energikilder.

I følge denne mytologien krasjet det en UFO ved Roswell i New Mexico i 1947. Skeptikere hevder at det som krasjet var en værballoon, men dette avfeier de troende som en del av sammensvergelsen. Denne skribent ble sogar advart om at USAs regjering var i ferd med å starte en regelrett stjernekrig av en UFO-entusiast for et par år siden.

Hitlers supervåpen

En av de merkeligste understrømmingene i UFO-tenkingen er de nazistiske flygende

tallerkenene. I det tredje rike skal det ha foregått eksperimenter med en ny flytype, formet som flygende tallerkener. Dette skal ha vært ett av Hitler supervåpen-prosjekter.

Så da amerikanske flygere nær slutten av krigen rapporterte om såkalte «foo fighters», objekter som beveget seg på merkelige måter og forstyrret flyenes elektronikk, ble det spekulert på om ikke dette var det samme hemmelige våpenet som tyskerne hadde arbeidet så desperat med.

Som det gjerne skjer innen UFO-loren har fjær (det kan jo være at tyskerne eksperimenterte med forskjellige flyskrog) blitt til hele hønseraser. De mest fantasifulle Nazi-UFO-tilhengerne fabulerer om en hemmelige base under sydpolisen der Det Tredje Rike lever videre. Den amerikanske nynazisten og holocaustrevisjonisten Ernst Zündel skrev boken *UFO: Nazi Secret Weapon* der han beskrev denne basen. Zündel forsøkte også å samle sammen penger for en ekspedisjon til Antarktis. Det er mye som tyder på at Zündel brukte UFOene til et todelt formål, nemlig å tjene penger (på boksalg og innsamling) og spre nazistiske ideer til et publikum som var interessert i UFOer. At han trodde på teorien selv er mindre sannsynlig. Men det er jo mulig at den dyktige propagandisten Zündels valg av målgruppe sier noe om hvordan han vurderte deres kritiske sans.

I dag blir vi kjent med nusselige aliens gjennom E.T., og lærer om den store hemmeligholdelsen gjennom X-Files. Enten vi tror på dem eller ikke, så har UFO-folkets forestillingsverden blitt en del av kulturen vår.

Kommentar: **Som sagt, litt syrlig i kommentarene, men likevel leseverdig; som en kürzer Einführung in die Historismus der Ufologie.**

Mai

Mann, mai

Det urbane mannemagasinet bringer en stor reportasje fra Hessdalen over fire sider, under tittelen «Intelligent liv i Hessdalen?». Redaksjonen har sendt ut en journalist og fotograf for å prøve å få et bilde av fenomenet, selv om begge i utgangspunktet virker en smule skeptisk til det hele. Det gis likevel en grei innføring i historikken om Hessdals-fenomenet, fra starten tidlig på 80-tallet og frem til i dag. Flere personer fra dalen blir intervjuet, deriblant Thor Studahl, næringssjef i Holtålen kommune; Eva Nordfjell, reiselivskonsulent samme sted, samt Bjarne Lillevold (feilaktig gjengitt som Lillevolden), sistnevnte som *storyteller* for an-

komne turister. Selvsagt blir også Erling Strand intervjuet hvor han blant annet tilkjennegir sin smule frustrasjon både over manglende økonomiske midler, samt til fenomenets kompleksitet, noe som gjør at det fremdeles fremstår som et mysterium.

Artikkelen er ellers rikt illustrert med bilder fra tyske journalister på UFO-safari, illustrasjonsfoto med veiskilt (Hessdalen) inkludert «et lysende fenomen», samt et par bilder av den Automatiske målestasjonen med Erling Strand.

Journalisten har også tatt seg tid til å intervju professor Ole Johan Løkberg ved NTNUs institutt for fysikk i Trondheim. Hans tanker er vel verdt å bringe videre, derfor gjengis her miniintervjuet i sin helhet:

– Per i dag går det ut over min kunnskap som fysiker hvor all denne energien kommer fra. Det foreligger en mengde teorier og rapporter, noen snakker til og med om sorte «mikro»-hull, men ingen kan forklare alle sidene ved fenomenet. Og det er forunderlig at det opptrer i Hessdalen med en slik regularitet som det gjør.

– Hvorfor har ikke forskningsmiljøet i Norge satset mer på å finne ut av fenomenet?

– Jeg tror ikke det ville være så populært å komme til Norges forskningsråd og be om penger til å forske på UFO-lignende fenomener i Hessdalen. Fra norsk side er forskningen mye basert på entusiasme og frivillig innsats, og slik tror jeg det må fortsette å være, det er lite nok penger til forskningen som det er. Men jeg syns det er synd. Om trent hver kveld er Hessdalsfenomenet å se på Discovery Channel i form av en «trailer» for observasjoner av ulike fenomen, og slikt sett er det nesten skammelig at det ikke er gjort mer for å det egentlig er, sier professor Løkberg.

– Hva tror du det kan være?

– Bortsett fra de korte videosnuttene og radarobservasjonene som foreligger, finnes det ingen ting konkret – ingen UFO har ramlet ned. Jeg har selv vært mye i distriktet, men uten å ha sett noe til disse fenomenene. Og det til tross for at jeg har hytte i Rugldalen som ligger på andre siden av fjellet. Likevel er det ingen tvil om at fenomenet eksisterer, hundrevis av folk kan ikke ta så feil. Jeg tror at det kan ha noe med bergartene og det presset de eventuelt er utsatt for, men hvorfor denne kombinasjonen skulle være så kraftig i Hessdalen forstår jeg ikke. Muligens kan fenomenet være beslektet med såkalte kulelyn. Dette er også lysfenomener som opptrer, gjerne i forbindelse med tordenvær, i form av bevegende lyskuler. Kulelyn kan gå gjennom både vegger og vinduer, eksplodere og gjøre skade, men heller ikke

kulelyn kan i dag forklares med noen akseptert teori, avslutter professor Løkberg ved NTNU.

Kommentar: **Kloke ord fra en observatør høyt på strå innen akademien. Vi får håpe at flere personer av Løkbergs kaliber blir interessert i det som foregår i Hessdalen og muligens kan bidra til at det tilføres mer midler til forskningen på fenomenet.**

Smaalenenes Avis, 18.05.

Avisen presenterer tre studenter ved Høgskolen i Østfold som arbeider med et større dataprojekt i Italia.

Jan Steinar Kvilesjø fra Spydeberg og to andre studenter arbeider med å utforske verdensrommet ved hjelp av radioastronomi ved det kjente Istituto di Radioastronomia (IRA) i Bologna, Italia. Kvilesjø og kollegene jobber med å forbedre et eksisterende system som består av en mottaker og et tilhørende analyseprogram.

Christian A. Bråthe og Lars Martin Dobbe fra Sarpsborg og Jan Steinar Kvilesjø skal lage et nytt dataprogram som filtrerer signalene, gjør signalene om til bilder og sender bildene til en hjemmeside på Internett. De skal også lage en brukerveiledning. Systemet skal også kunne brukes til å analysere de kjente lysfenomenene i Hessdalen.

Kommentar: **Prosjekt Hessdalen (v/Erling Strand) har i flere år samarbeidet med forskere ved IRA i Bologna. Representanter fra dette instituttet har vært i Hessdalen ved en rekke anledninger de siste årene.**

Juni

Forskning.no, 05.06.

Under den fortrøstningsfulle overskriften «50 år i tåkeheimen» bringer nettstedet nok en artikkel om UFO-fenomenet (eller rettere fenomenologien, for å strekke det norske språk ett hakk lenger). Den alltid skeptiske – og litt surmagede – Erik Tunstad gir en omtale av boken *Shockingly close to the truth!* - *Confessions of a grave-robbing ufologist* av parhestene James W. Moseley og Karl T. Pflock. (Boken ble også omtalt i forrige nummer av dette tidsskrift.)

Tunstads posisjon i UFO-spørsmålet har jeg allerede antydnet, og omtalen bærer selvsagt preg av det. Sitat: «Etter 50 år med egg-huer og dustefjerter, har James W. Moseley endelig fått nok – her er boken om ufologene, skrevet av en av dem.» Uten her å gå nærmere inn på innholdet av boken trækker Tunstad seg gjennom deler av den for noen traurige UFO-historien, og poengterer hele tiden mangelen på håndfaste bevis. Som for

eksempel:

- Når du en sjelden gang tar et foto av, eller enda bedre: filmer en UFO, leverer du selvsagt filmen til «myndighetene». Når (hvis) du får den tilbake, er det alltid en dårlig, mørk og uklar kopi du får, hvor de beste scenene er fjernet.

Og hvis journalister og andre likevel skulle være interessert i mer dokumentasjon, kan du være sikker på at det, uka før du blir spurt om å redegjøre for dine funn, dukker opp et par velkledde herrer i solbriller – Men in Black – på døra di, og på en dannet måte ber deg tenke deg godt om før du snakker...

Tunstad har utvilsomt et poeng både her og ved andre eksempler som han trekker frem. Dette faktum er såpass frustrerende at han mot slutten spør på forfatterens vegne: - Hvordan holder de ut? [...] Man kan selvsagt undre seg over hvordan James Moseley, som, hvis vi skal dømme ut fra teksten, synes å vite hvilken vei beina peker, har holdt ut i alle disse årene.

Forklaringen kan ligge i at det i Moseleys forord kommer fram at for hans del ligger forklaringen mer i en god porsjon medfødt humor. Følgende karakteristikk gjelder selvsagt ikke for ham selv:

- De folka som forblir i dette miljøet er for det meste skrullinger og pengegriske egotrippere, skriver han.

Kommentar: Hmmm... Hva skal vi si til dette da? *Litt* rett har han vel...

Aftenposten, 06.06.

Avisen bringer en trist melding for UFO-folket under overskriften «UFO-senter må stenge» -

UFO-senteret som ble åpnet i Ålen i Sør-Trøndelag i fjor sommer har måttet stenge.

Selskapet er på konkursens rand etter at hele aksjekapitalen på 900 000 kr er oppbrukt, skriver Adresseavisen.

Det forhandles nå med bankforbindelsen om videre drift. UFO-senteret, som omfatter kafeteria og utstillingslokale, ligger i Ålen sentrum. Besøket har sviktet dramatisk i forhold til de store forventningene i etableringsfasen. I fjor sommer løste bare rundt 1 500 personer billetten.

De ansatte er nå permittert og serveringsdelen er midlertidig stengt.

Svovel, sprakende lys og Tore Strømøy. Alt var der da UFOen «landet» i Ålen sentrum i juni i fjor. Det ble uttrykt stor optimisme under åpningen av Norsk UFO-senter med forventet årlig besøk på 38.000. Men publikum har sviktet, og nå er det uvisst hva som skjer med de omfattende planene om utbygging av senteret.

Kommentar: Dette var triste greier. Uten å være (for) etterpåklok, kan man vel si at

det budsjetterte estimatet for antall besøken- de var noe høyt – noe som altså medførte at senteret ble nedlagt etter bare ett års drift. Vi får håpe at pengesterke interessenter kanskje kan få liv i selskapet igjen i relativt nær fremtid.

Dagbladet, 10.06.

Avisen har fått med seg nyheten presentert ovenfor og gir en ironisk kommentar i sin «mikroleder» på side 3:

UFO-problemer

UFO-senteret, som ble åpnet i Ålen i Sør-Trøndelag i fjor sommer, må stenge på grunn av økonomiske problemer.

Nå må «E.T.» ringe hjem på noteringsoverføring.

Kommentar: Litt snert i denne lederen – typisk Dagbladet, som ikke har noen tradisjon for å ta UFO-fenomenet på alvor. På den annen side bør man ikke ta seg og sitt så veldig alvorlig, og sånn sett kan i dette tilfellet vi le med avisen.

NRK Trøndelag, 18.06.

Triste nyheter også fra Hessdalen i det statskanalen melder om slapp UFO-aktivitet under overskriften «Kun én UFO». Og videre:

UFO-bygda Hessdalen møter uventede problemer. Det siste året er det bare sett én UFO.

Siden 1998 er det [gjort] 120-130 observasjoner av UFO i Hessdalen, men det siste året er det bare sett ett av de merkelige lysfenomenene. På slutten av 90-tallet ble det gjort UFO-observasjoner flere ti-talls ganger i året.

Prosjektleder for UFO-observatoriet i Hessdalen, Erling Strand sier de ikke vet hvorfor det er færre observasjoner det siste året.

- Vi har mange teorier og det går fra solflekker til værforhold. Men noe ordentlig svar har vi ikke, sier Strand.

Kommentar: Vi får håpe at aktiviteten tar seg opp til vinteren slik den vanligvis gjør.

August

Adresseavisen, 25.08.

Avisen bringer et intervju med lærer, gallerist og kunstner Knut Halvorsen i Buvika i Skaun. I en alder av 73 år er han for første gang antatt på Høstutstillingen i Oslo. Juryen falt for hans bearbeiding av et magisk syn, som møtte kunstneren på Fosen for 45 år siden. Han hadde rett og slett en UFO-opplevelse.

- 73 år er da en passelig alder, humrer

Knut Halvorsen mens han viser fram en miniatyrkopi av bildet «Besøk» som er antatt til Høstutstillingen. Knut Halvorsen har drevet Galleri Arktica i Buvika i Skaun i snart 23 år, parallelt med egen, utøvende virksomhet. Selv om han har holdt mellom 10 og 15 utstillinger gjennom karrieren, har han ennå til gode å se sitt eget kunstverk på veggen i Kunsternes Hus i Oslo. Torsdag kom den gode nyheten på telefon, og fredag landet konvoluttene med stempelet «antatt» i posten.

UFO-opplevelse

Inspirasjonen til «Besøket» ligger mange år tilbake i tid. Ganske høytsevendende er forhistorien, som juryen hadde merket seg med interesse.

Han husker morgenen godt. Det var på Fosenhalvøya den 5. november 1947, dagen før sønnen (grafikeren Knut Erik Halvorsen) ble født. På vei fra Ørlandet mot Lysøysund så Knut Halvorsen og taxisjåføren noe de aldri har glemt.

- Det var ikke en UFO som i grønne, små menn som kidnapper deg, beroliger Halvorsen.

- Men et uidentifisert, flygende objekt var det. Vi kan jo kalle det en UFO, av rent praktiske hensyn.

Kule som snurret

- Jeg så noe over åskammen på styrbord side av bilen. Det var kulerundt og snurret rundt sin egen akse, forteller Halvorsen. Han beskriver et dramatisk syn der kula vokste i størrelse, kom mot bilen og stoppet rett over dem.

- Jeg husker det inderlig godt den dag i dag. Det var som om denne kula «så oss» og reagerte, og deretter stilte seg rett over bilen og observerte oss, sier Halvorsen alvorlig.

Kula forsvant igjen og etterlot seg en merkelig følelse som ennå ikke er borte, 45 år etterpå. Halvorsen kan ikke forklare hva det var, men er sikker på hva han opplevde den morgenen i grålysningen.

Finske dameblader

Mange tiår senere begynte Halvorsen å bearbeide opplevelsen med penselen, og «Besøket» sto lenge halvferdig på bakrommet.

- Men jeg var ikke fornøyd, uttrykket var ikke sterkt nok, sier Halvorsen.

I vinter bestemte han seg for å gjøre ferdig verket, og ble oppmuntret til å sende av gårde lysbilder av verket til Høstutstillingen. I maleriet/collagen har Halvorsen bearbeidet opplevelsen i en ny kontekst, blant sammen og reinsdyr i villmarken. Hendelsen er dramatisert til en scene der samene i leiren får et syn som har flere fellestrekk med Halvorsens egen opplevelse.

Kommentar: En sjelden sak i det norske kunstnermiljøet – at skapelsen av et bilde blir utløst av en klassisk UFO-opplevelse. Interessant var det også at juryen til en viss grad fattet interesse for hendelsen som lå bak. Kanskje det er flere kunstnersjeler der ute som har hatt lignende opplevelser og som kan «bli forløst» ved å skape et kunstverk?

Sør-Trøndelag, 26.08.

Under overskriften «Fra syn til kunst» presenterer denne avisen samme historie som *Adresseavisen* dagen før.

Stort sett er det de samme omstendigheter rundt hendelsen, med to viktige unntak: Den fant sted i 1957, samt at gjenstanden foretok en landing. Enkelte detaljer ved observasjonen er også noe endret.

- Det var 5. november i 1957. Klokka var rundt seks-sju om morgenen. Jeg hadde vært på Ørland og kom kjørende nordover mot Lysøysund. Det var klar himmel og klart. En annen kar kjørte bilen, mens jeg betraktet naturen omkring. Da fikk jeg se en kullsvart, stor panne - som en gedigen steikpanne - som kom ned og ble stående på veggen. I full fart roterte den rundt. Det sto på lenge. Så trekte den seg plutselig opp og forvant som en UFO i det blå.

Knut Halvorsen trekker pusten. Han var glad han ikke var alene om synet, og sjåføren var heldigvis kjent for å være en rolig og sindig kar.

- Det var et sterkt syn. Det var nesten som å være overvåket, sier Halvorsen.

Kommentar: Arnulf Løken i Rapportentralen har i skrivende stund greid å bringe klarhet i uoverensstemmelsene mellom de to avisintervjuene vedrørende årstallet for observasjonen. Det riktige skal være 1957. Vår mann vil komme med mer informasjon i kommende nummer.

TV2 (Nettavisen), 27.08.

På vant tabloid maner melder kanalen (i nettutgaven) at man må ta seg i akt i disse dager da planeten Mars er nærmere Jorden enn på svært lang tid. Mens astronomene – både profesjonelle og amatører – går rundt i lykkerus over de gode bildene de får av Mars gjennom sine teleskoper, finnes det andre som vet bedre. Det dreier seg om hva man (det vil si, i første rekke kvinner) i verste fall kan risikere hvis skjebnen er ugrei. Under overskriften «E.T. på sjekkeren: Se opp for grønne menn i dag» presenteres følgende kraftsats:

Mars har ikke vært så nær Jorden som den er i dag siden år 57.617 før Kristus. Astronomene jubler, mens andre lanserer svært urovekkende teorier.

Ifølge den selvutnevnte romveseneksperten Andy Reiss vil «nærkontakten» med

Mars føre til en babyboom av skapninger som er halvt marsboere og halvt mennesker, melder Wireless Flash.

Tiltrukket av jordboere

Reiss hevder at antallet av såkalte hybridbabyer alltid øker når Mars passerer nær Jorden. Han regner med at dagens nærkontakt vil medføre at 5-7 prosent av alle fødsler på Jorden vil resultere i avkom som er halvt marsboere. De som blir gravide denne uken bør altså være forberedt på et underlig resultat når de skal på ultralyd...

Det har imidlertid lite for seg å gå rundt og kikke etter små grønne menn på soverommet, advarer Reiss. Marsboerne er visstnok virkelig tiltrukket av kvinnelige jordboere, men de befrukter dem som oftest ved hjelp av telepatiske evner, og ikke slik vi er vant med fra naturens side.

Drømmer om sex

Kvinner som blir gravide med marsboere rapporterer ofte at de har hatt livaktige drømmer om at de har hatt sex med et romvesen, mener romveseneksperten. Andy Reiss er som de fleste skjønner litt mer hektet på dagens hendelse enn de fleste andre.

De som ikke har like store forventninger til dagens astronomiske møte kan nok ta det piano og legge seg trygt i sengen sin når de føler for det. Eventuelle møter med små grønne menn kan du garantert lese om i morgen.

Kommentar: Forhåpentligvis, uten å trække for mange på tærne, vil vi uten omstøp karakterisere det overforstående som eklatant sprøyt, kun egnet til å gi presseoppslag til en av de mange rariteter som beveger seg rundt på vår klode. Det er å ønske at dette individ, neste gang Mars står nær Moder Jord, har kommet på bedre tanker og legger tåkepratet på hyllen. Man kan i alle fall håpe.

September

NRK P2 utvidet Dagsnytt, (kl. 17.55) 02.09.

Stor oppstandelse i radiokanalen. Nyhetsankeret melder om UFO-observasjon over Jølster!

Historien var som følger: Ekteparet Eli og Hallvard Viken var på fjelltur ved Jølster i kvelden før (1. september) da de plutselig fikk se et objekt sveve over dem. Det hadde fem kanter, ikke som en stjerne, men «som en blomst» og var utstyrt med fem skarpe røde lys ytterst ute. Objektet beveget seg (antatt) ca. 200 meter over bakken, og observatørene mente at størrelsen kunne ha

vært to-tre meter. Observasjonstiden var bortimot 10 minutter. Objektet syntes å være nesten lydløst, eneste lyd som kunne høres var en svak susing. Om det var besøk av utenomjordiske? Ekteparet var ikke så sikre på det, men det var uansett et uidentifisert flygende objekt!

Hallvard Viken mente at det kanskje kunne være en form for leketøy eller gassballong, selv om han ikke kjente til noe med et slikt utseende.

Ifølge NRK kunne verken Forsvaret, representanter for sivil lufttrafikk eller andre instanser melde om fly eller helikoptre i området på det aktuelle tidspunkt.

Kommentar: Denne saken ble slått opp i flere NRK-nyhetssendinger det neste døgnet, samt noen aviser (se under). Rapportentralens Arnulf Løken ble satt på saken allerede på formiddagen samme dag og er i det tidsskriftet går i trykken i full sving med etterforskningen. Mer informasjon vil bli gitt i neste nummer.

NRK1 Vestlandsrevyen, kl. 18.55 02.09.

Et par minutter langt innslag som viser et intervju med ekteparet, i tillegg til at det fremkommer flere nye opplysninger.

NRK1 Dagsnytt 21, ca. kl. 21.20 02.09.

Samme innslag som over.

Firda, 03.09.

Avisen bringer et stort intervju med ekteparet Viken. □

UFO og biluhell

17. februar i år skjedde en spesiell bilulykke i East Kilbridge, rett sør for Glasgow i Skottland. To bilførere ble så distraheret av å observere et stort sølvfarget objekt på himmelen ved siden av veien at to mindre kollisjoner inntraff, dog uten personskader. Det samme objektet skal også ha bli observert en halv time tidligere i Cumbernauld-distriktet. Ifølge et øyenvitne forsvant det bare helt plutselig.

Et noenlunde tilsvarende uhell skjedde i Sevilla, Spania 23. juli 2002 om kvelden, da en sjåfør kolliderte med et lysende fenomen på veien. Det ble intet smell, derimot en eksplosjon av lys. Alt som kunne sees var en slags væske på panseret som løste seg opp ved berøring. Da han skulle starte bilen igjen, fungerte ikke batteriet.

Kilder: *UFO-Aktuellt* nr. 1 og 2 2003

Vervekupong til bladet UFO

**Flotte premier å hente for den som
verver én eller flere abonnenter!**

Du kan velge mellom T-skjorte - Bok - Abonnement.

- Verver du én ny abonnent, får du UFO-T-skjorten som premie.
- Verver du tre nye abonnenter, får du boken «Roswell-Mysteriet» som premie.
- Verver du fem nye abonnenter, får du ett års gratis abonnement på bladet UFO.

Verver du flere enn én ny abonnent? Bruk eget ark.

Ja, jeg verver: (Sett kryss ved tallet som passer).

☐

1 ny abonnent

☐

3 nye abonnenter

☐

5 nye abonnenter.

BRUK BLOKKBOKSTAVER!

Ververens

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Ny abonnent:

Navn:

Adresse:

Postnr. Poststed

Signatur:

Verver mottar premien, så snart den/de nye abonnentene har innbetalt kr. 200,- som årsabonnement (4 nummer) til bankgironummer 2470 17 28862. Vår adresse er:

UFO-NORGE
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO

E-post: ojb@ufo.no

Ønsker du ikke å klippe i bladet, send oss kopi eller skriv på eget ark.

Stoff mottas!

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Leserbreve som inneholder kritikk av navngitte personer må trykkes med fullt navn og adresse. Ellers kan anonymitet opprettholdes, forutsatt at redaksjonen mottar innleggene undertegnet og adressert. Lengden bør ikke overskride ca. 300 ord. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

Artikler og reportasjer bør ikke være lenger enn ca. 1000 ord, tilsvarende omtrent to A4-sider skrevet med enkel linjeavstand og normal skrifttype. Vær ikke redd for språket; vi redigerer hvis det er nødvendig. Helst vil vi ha stoffet på diskett eller pr. e-post. De fleste formater opp til Word 7.0 kan benyttes. Honorar kan ikke påregnes.

Ved postforsendelse; merk: Ikke bestilte manuskripter og bilder som

ikke benyttes returneres kun hvis ferdig frankert og adressert returkonvolutt er vedlagt.

Vi tar også gjerne imot utklipp fra aviser og tidsskrifter angående UFO-fenomener. Lesere som er interessert i å oversette artikler fra andre språk til norsk, bes kontakte redaktøren. Vi søker i første omgang personer med gode kunnskaper i engelsk, tysk og fransk.

Vil du bli millionær?

Tips som fører til en reportasje honoreres med fem flaxlodd!

Stoffinnlevering papirmanuskripter:
Ole Jonny Brønne
Karl Staaffsvei 70
0665 Oslo

Stoffinnlevering via e-post:
redaktor@ufo.no

Husk vår informasjonsfolder

Hjelp oss å gjøre UFO Norge bedre kjent og skaffe oss flere medarbeidere og abonnenter ved å sende og dele ut foldere. Skriv til vår kontaktdresse. Herfra kan du rekvirere fol-

dere slik at de straks kan distribueres videre til mulige interesserte. Husk at du får et gratis abonnement når du har vervet fem abonnenter!

UFO Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO
e-post: redaktor@ufo.no

UFO Norges Støttefond

Grupper og foreninger som arbeider aktivt for en sak, behøver alltid midler. UFO Norge er intet unntak. Mange oppgaver må utsettes på grunn av dårlig økonomi. Mye tas av egne midler, men dette begrenser selvfølgelig seg selv i lengden. Vi vet at svært

mange interesserte abonnenter – og andre – ikke har tid og anledning til å arbeide aktivt i UFO Norge selv. En måte dere likevel kan støtte oss svært meget på er å gi et beløp, stort eller lite, til UFO Norges Støttefond. Merk talongen **Støttefondet**

Konto:
2470 17 28854

UFO Norge
Karl Staaffsvei 70
0665 OSLO

Støtt prosjekt Hessdalen og driften av den automatiske målestasjonen!

Vi trenger mer moderne utstyr for å komme enda nærmere svaret på gåten Hessdalen. Ikke minst er det behov for midler til drift av stasjonen. Arbeidet med målestasjonen har pågått i mange år, og prosjektleder og primus motor Erling Strand takker hjerteligst for særdeles villig praktisk og økonomisk bistand fra Høgskolen i Østfold, enkeltpersoner og institusjoner.

Driften av stasjonen medfører en del utgifter – og prosjektets kasse er igjen i ferd med å gå tom. Bare tellerskrittene ved overføringen av bilder fra stasjonen til Høgskolen i Østfold, der Strand er rektor, er en anstrengende utgift for Prosjekt Hessdalen. Vi oppfordrer derfor våre lesere og tilhengere til å gi sitt bidrag – stort eller lite – til Prosjekt Hessdalen og derved sørge for fortsatt drift

av dette svært viktige prosjektet.

Vennligst benytt følgende konto og adresse:

Prosjekt Hessdalen
v/Erling P. Strand
Bukkholmveien
Ullerøy
1747 Skjeberg

Postgirokonto: 0530 28 87545
På forhånd takk!

Trekantet UFO mulig krasjet i Kaliningrad havn (?)

Av Mentz Kaarbø

En trekantet UFO har blitt rapportert krasjet i havnebassenget ved den russiske baltiske flåte ved Kaliningrad. Hele hendelsen ble bevitnet og filmet av et russisk TV-team, samt av andre militære og fra befolkningen av byen. Dette skulle ha hendt 18. april i år, men denne historien er enda ubekreftet.

Det har blitt rapportert at den russiske marine har funnet restene av en stor triangulær UFO, som krasjet i Kaliningrad havn den 18. april 2003, etter å ha foretatt en overflygning på marinebasen der. Krasjet forårsaket en mindre skade på en russisk destroyer av Sovremenny klassen.

Ifølge UFO-etterforskeren James L. Choron, «krasjet et uidentifisert flyvende objekt ved Kaliningrad», en havneby som ligger ved den baltiske sjø, omtrent 650 km vestover fra Moskva.

Hendelsen blir gradvis frigitt, ettersom den ble bevitnet av hele den baltiske flåte og av de fleste innbyggerne i Kaliningrad. Vrakrester har blitt reddet.

Hendelsen ble filmet av russisk TV og ble sendt direkte av et nyhetsteam som jobbet med en reportasje om flåten. Det trekantete fartøyet var helt ødelagt og så lagt har man ikke funnet noen omkomne.

UFOet overføy basen, som er hjemmehavnen til den russiske baltiske flåte. Man antar at det var flåtens radar som forstyrret fartøyet styresystemer. Den ble ikke skutt ned.

Fartøyet blir beskrevet som av en «en flygende vinge»-design og var helt lydløs. Den traff vannet med en enorm fart. Ingen overlevende og høy stråling ble også rapportert.

Krasjet skulle visstnok også ha forårsaket mindre skader på en Sovremenny-klassetype 956 «Destroyer» som lå ved anker i havnen. Sovremenny skipet er likt et US Navy Aegis ustyrt rakettkrysser.

Kommentar: Historien dukket opp på en side på Internett som heter «UFO-ROUNDUP» (volume 8, nummer 17, 30. april 2003) og som gir en oversikt over «rubbel og bit» av UFO-observasjoner over hele verden. Kilder (eller opphavsmenn) er oppgitt å være James L. Choron og John Hayes. I teksten (på <http://www.ufoinfo.com/roundup/v08/rnd0817.shtml#3>) er det ikke oppgitt noen eksakt dato, denne er «kommet til» siden.

Hele saken er et typisk eksempel på at man tar inn all verdens ubekreftede rykter og meldinger, uten overhodet å ha muligheter for – og vilje til – å utvise en smule kildekritikk. Samme nettsted omtaler saken med «UFOet» over Asker (19. november i fjor, omtalt i nr. 3-4 2002) som et mysterium, selv om observasjonen for lengst er oppklart. Det er mildest talt tvilsomt om den påståtte direktesendte TV-reportasjen viste noe UFO overhodet, i så fall ville det vært mer enn en sensasjon. Ryktene om dette ville spredd seg raskt over hele verden og med langt større kraft enn hva som var tilfelle.

En av kildene var som nevnt James L. Choron, som i følge presentasjonen på hans hjemmeside «har vært involvert i paranormal forskning i 25 år og har offentliggjort en rekke artikler om slike fenomener». Den andre kilden, John Hayes, var det ikke mulig å finne noen opplysninger om, bortsett fra en litt tvilsom side om astrologi drevet av en person med samme navn.

En annen publisasjon på Internett er Jeff Renses www.Rense.com. Her utviser man atskillig bedre gangsyn og peker på at i originalteksten (i alle fall den versjonen som Rense.com har hatt tilgang til), er det flere feilstavelser av russiske ord. En artikkel som virkelig hadde vært skrevet i Russland, ville høyst sannsynligvis vært uten disse feilene, som det ganske riktig blir påpekt. Videre, da man gikk til nettstedet www.wintersteel.com fremkom noe mer informasjon, men ikke på noen måte nok til verken å bekrefte eller avkrefte historien. Den påståtte videotapen fra russisk stats-TV er ikke frigitt (som antydnet ovenfor).

Vi må bare trekke på smilebåndet og lar denne saken gå inn som én av mange i UFO-mytologien...

[Saken er også omtalt på UFO-NORGES nettsider www.ufo.no.]